

EHL-İ BEYT GERÇEĞİ

Hüseyin ÇAÇA

Kerbela Yayınları: 08

Eserin orjinal Adı:

Ehl-i Beyt Gerçeği

Hazırlayan:

Hüseyin ÇAÇA

Tashih

Resul NUR & Alpaslan GÜREL

Dizgi & Mizanpaj:
Kerbela Yayıncılık

Kapak Tasarım
Malik Eşter GÖK

Baskı
Kimmad Matbaacılık
Yıl
2008

İsteme Adresi
Ziya Gök Alp Mah. İstanbul Cad. No: 7
Hiz. Ebu Talib Camii Altı
Tel: 0535 825 29 43

İçindekiler

Yazarın Önsözü	7
Resulullah (s.a.a)'ın Halifesi	23
Gadir Hum Hadisi	24
Menzilet Hadisi	27
Ali Bendendir	28
İnzar Hadisi	31
Sakaleyn Hadisi	33
Sefine Hadisi	37
Ehl-i Beyt, Bağışlanma Vesilesidir	38
Ehl-i Beyt'in Faziletini inkâr etmek	39
Ehl-i Beyt, Baştaki Göz konumundadır	40
Ehl-i Beyt'in Velayeti	41
Ehl-i Beyt Sevgisinin Sorulması	41
Münâfıkı Tanımanın Yollarından Biri	42
Allah tarafından Ali (a.s)'a isim konulması	44
Leyle'tul Mebit Hadisi	45
İlk İman Eden kişi	47
Ali'ye Tâbi Olursanız Asla Sapmazsınız	48
Ümmeti, İhtilaflarda Aydınlatacak Olan Kişi	50
Ali (a.s), Ümmetin En Bilgilisi	50
Yaratılanların En Hayırlısı	51
Muttakilerin İmamı.....	52
Hitte Kapısı	53
Ali (a.s)'dan Ayrı Düşmek	54
Ali (a.s) Sevgisi	54
Peygamber Efendimiz (s.a.a) ile Komşuluk	55

Ali (a.s)’ın Velayeti.....	56
Ehl-i Beyt’e Düşman Olanın Sonu.....	57
Ümmetin En Faziletlipleri.....	58
Yahudi Olarak Dirilmek.....	58
Ümmetin İki Babası.....	59
Cennet’in İlk Misafirleri; Ehl-i Beyt ve Şiaları.....	60
On İki İmam.....	61
Emir el’ müminin.....	62
Hiz. Ali (a.s), Peygamber Efendimiz (s.a.a)’ın Halifesi.....	63
Ehl-i Beyt’in Fazileti.....	64
İmam Ali (a.s)’ın On Fazileti.....	64
Ali (a.s) Sevgisi.....	66
Ehl-i Beyt’in Fazileti.....	67
Ali (a.s)’ın Fazileti.....	68
Ehl-i Beyt (a.s) Kimseyle Kıyaslanamaz.....	71
Ali (a.s), İnsanların En Hayırlısı.....	71
Peygamber Efendimiz (s.a.a)’ın Ehl-i Beyt’e olan.....	72
Ehl-i Beyt (a.s), Hikmet Kaynağı.....	75
Kuran ve Ehl’i Beyt.....	75
Masum İmamlar.....	76
İmam Hüseyin (a.s) ve Evlatları.....	77
On İkinci İmam.....	79
Ehl-i Beyt’e İnanan Müminlere Verilen Müjde.....	81
Ehl-i Beyt Sevgisi.....	82
Allah’a Tevekkül Etmek.....	83
Çocuk Terbiyesinde Ehl-i Beyt (a.s) Sevgisinin Yeri.....	84
Ehl-i Beyt’e İtaatin Farz Oluşu.....	85
Ali (a.s)’ın İtaatinin Farz oluşu.....	86

Kurtuluş Gemisi	86
Peygamber (s.a.a)'den Sonraki Halife.....	88
Ali'yi Anmak.....	89
Caferi Sadık'tan Daha Âlimi Görülmemiştir	89
Allah'a Yakınlaştıran En Üstün Amel.....	90
İbadetlerin En Üstünü.....	91
Dua'da Ehl-i Beyt.....	92
Müminin İftiharı	93
Kisâ Hadisi	93

3) Soru: Ehl-i Beyt Sevgisi Nasıl Olmalıdır?..... 105

Utanç Vesilesi Olmayın.....	107
Ehl-i Beyt Sevgisinde Ölçü	108
İmam Rıza (a.s)'ın, Şialarına Mektubu	109
Şia Kimdir?	110
Şia ve Namaz.....	114
Amel Etmenin Önemi.....	114
Ehl-i Beyt Sevgisi ve Musibetler.....	115
Ehl-i Beyt Sevgisinin Zorlukları	115
Ehl-i Beyt Sevgisi ve Mükâfatı	116
Şia Yalnız Kaldığında Allah'ı Anar	117
Ehl-i Beyt'e Karşı Şia'nın Görevi	117
Hız. Ali (a.s)'ın Müminlere Vasiyeti.....	118

4) Soru: İmam Ali ve Ehl-i Beyt (a.s) hakkında Allah-u Teâlâ, hangi ayetleri nazil etmiştir? 122

1) “İnsanlardan öyleleri de var ki, canlarını Allah’ın.....	123
2) “Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açıktan.....	129
3- “Kim sana gelen ilimden sonra, bu konuda seninle	131
4- “Ey iman edenler! Allah’a itaat edin; peygambere	134
5- “Bu gün artık kâfirler, sizin dininizden.....	137
6- “Sizin veliniz sadece Allah, resulü ve iman edip.....	139
7- “Ey peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ	142
8- “Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakının	145
9- Kâfirler: “Ona Rabbinden neden bir mucize.....	146
10- “Kâfirler: “Sen gönderilmiş değilsin”.....	147
11- “Kim iyilik getirirse ona ondan daha hayırlısı	149
12- “...Ey Ehlibeyt! Ancak ve ancak Allah sizden her	150
13- Durdurun onları; çünkü onlar sorguya	153
14- İşte bu, Allah’ın iman edip salih ameller işleyen.....	155
15- İki farklı (tatlı-tuzlu ve soğuk-sıcak) denizi.....	157
16- (Üçüncü grup, hayırda) öne geçenler, öncülerdir	158
17- Ey iman edenler! Siz, Peygamber’e gizli bir şey.	160
18- “Ey iman edenler! İhlâslı bir tövbe ile Allah’a	162
19- Şüphesiz, iman edip Salih ameller işleyenler ise;	163
20- Sonra o gün nimetlerden muhakkak.....	163
21- “Andolsun nefesleriyle ses çıkararak soluk	164
22- Hacılar su verilmesini ve Mescid-i Haram’ın	168
23- Bir isteyen, kesin gerçekleşecek olan azabı istedi	170
24- (Onlar) adaklarını yerine getirir, kötülüğü.	172
25- Derken Âdem, Rabbinden bazı sözler aldı. Allah.....	175
26- De ki: “Hak geldi batıl yok oldu. Zaten batıl yok	176
27- Şüphesiz biz, Zikirden sonra Zebur’da da:	177
28- Allah, sizden iman edip salih ameller işleyenlere	179

29- Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse.....	181
30- Fitne kalmayıncaya ve din tamamıyla Allah'ın	182
31- Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek	183

Yazarın Önsözü

Bütün hamd ve senalar âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. O'nun salât ve selamı, habib-i kibriyası Muhammed-i Mustafa'ya, tertemiz ve pak Ehl-i Beyt'e olsun.

“Biz göğü, yeri ve bu ikisinin arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu, kâfirlerin zannıdır.” Sad Suresi; 27

Bu âlemde hiçbir şey boş yere yaratılmamıştır. En küçüğünden tutunda en büyüğüne kadar hepsi için bir hedef belirlenmiştir. Zira yüce Allah, insanın yaratılış gayesini de Kuran-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

“Ben, cinleri ve insanları ancak bana kulluk etmeleri için yarattım.” Zariyat suresi; 56

Yüce Allah, insanı mahlûkatları arasında en üstünü kılmış onun hakkında şöyle buyurmuştur:

“Şüphesiz, biz Âdemoğullarını yücelttik. Karada ve denizde (bineklerle ve araçlarla) taşıdık. Temiz şeylerle rızıklandırdık ve onları yarattıklarımızın çoğundan üstün kıldık.” İsra suresi; 70

Bundan dolayıdır ki, insan yaratılmışların en seçkini ve güzüdesidir. Çünkü yaratan onu kendi halifesi tayin etmiş ve yine onun hakkında şöyle buyurmuştur:

“Şüphesiz ki ben, yeryüzünde bir halife yaratacağım...” Bakara Suresi; 30

Elbette en üstün insan olduğuna göre en ağır vazife de ona verilmeliydi. İnsanın üzerinde düşen bu görev; Allah’ı tanıyarak, ona ibadet etmesi olarak beyan edilmiştir. Bu doğrultuda merhameti sonsuz ve her şeye kadir olan yüce Rabbimiz, kendisini doğru tanıyarak, yanlış yollara düşmememiz için rehber ve önderler göndermiştir. Onlar İlâhi emirleri insanlara ulaştıracak olan ve her yönden onların en faziletlisi olan; Peygamberler ve onların pak varisleri olan İmamlardır. Zira Allah-u Teâlâ, onlarla beşeriyete doğru yolu gösterirken, yanlış yoldan alması, hedeften uzaklaştığı zaman onları tekrar kendi gayelerine döndürebilmeleri için Peygamber ve Pak İmamları her türlü kirlilik ve necesten uzak tutarak insanlara göndermiştir. Zira hidayet önderleri Ehl-i Beyt (a.s) hakkında ayet-i kerime;

“...Ey Ehlibeyt! Ancak ve ancak Allah sizden her türlü pislği ve suçu uzak tutmayı, sizi tam bir temizlikle tertemiz kılmayı irade ediyor.” Diye nazil olmuştur. Ahzab suresi; 33.

Peygamber efendimiz (s.a.a) ve onun Ehl-i Beyt’i ile hiç kimse kıyaslanamaz. Onlar, hidayet meşalesi ve kurtuluş gemisidir. Peygamber efendimiz (s.a.a), Ehl-i

Beyt'inin seçkin insanlar olduğunu ve herkesten üstün olduklarını şu şekilde ifade etmiştir:

نَحْنُ أَهْلُ الْبَيْتِ لَا يُقَاسُ بِنَا أَحَدٌ.

“Hiç kimse biz Ehl-i Beyt’le kıyaslanamaz.”

Peygamber efendimiz (s.a.a)’in risaletinin isbatı, Allah’ın yüce keliması Kuran-ı Kerim’dir. Peygamber efendimiz (s.a.a)’den sonra ümmet için yerine tayin edilmiş olan rehberlerin isbatı ise, Kuran-ı Kerim ve Hz. Resülullah (s.a.a)’in hadisleridir.

Şunu da göz ardı etmemek gerekir ki, birçok zaman hakk bütün aşikârlığıyla ben buradayım der gibidir ve onun gerçek rehberi de başında olmasına rağmen, yine birçok kimse bu yolu seçmeyerek haktan yüzçevirirler.

Bu sebepten dolayı insan, hakkın gerçek tadına varabilmesi için ve ona ulaştığı zaman tam bir akli selim ile, tarafsız, taassubsuz, önyargısız onu kabullenmelidir. Bu konuda kendi nefisini iyice muhasebe etmelidir. Aksi takdirde Kuran-ı Kerim’in şu ayet-i kerimesi onun hakkında tahakkuk bulacaktır:

“Muhakkak cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır, fakat onunla (gerçeği) anlamazlar. Gözleri vardır, fakat onlarla görmezler. Kulakları vardır, fakat onlarla işitmezler. Onlar, hayvanlar gibidirler. Hatta daha da aşağıdırlar. İşte onlar, gafillerin ta kendileridir.” Araf

Suresi; 179.

Ey İnsanoğlu! Hedef büyük, menzil uzak, zaman sınırlıdır. Senin oyalanmaya vaktin yoktur. Peygamber (s.a.a)’in hadisini duy ve dinle:

“Fırsatı kaçırmak, pişmanlıktır.”

Şair ne de güzel söylemiştir;

Geçti Kervan Rahil bindi deveye
Cümle cihan senin olsa ne fayda
Geldi ecel hesap kaldı mahşere
Yalvarıpda pişman olsan ne fayda

Bu kitapta bizim vazifemiz sizlere Kuran-ı Kerim, Peygamber efendimiz (s.a.a) ve onun pak Ehl-i Beyt’inin kelamını ulaştırmaktır. Hiç şüphesiz onların sözleri kalplerde taht kuracaktır. Bu kitabın okuyan ve okutana faydalı olacağı kanaatı içindeyim, yeterki niyetlerimiz sadık ve kalplerimiz temiz olsun.

Hüseyin ÇAÇA

1) Soru: Acaba Peygamber efendimiz (s.a.a), kendisinden sonra ümmetin idaresi için herhangi birini tayin veya tavsiye etmişmidir? Eğer tayin etmişse, onlar kimlerdir?

Cevap: Varlığını insanların kurtuluşu ve saadeti için veren ve yirmi üç yıl boyunca hiç bıkmadan malıyla, canıyla ve diliyle fedakârlıkta bulunan, cihat edip savaşan Peygamber efendimiz (s.a.a)'in ümmetinin geleceğini düşünmemesi mümkün değildir!

İbadetten, ticaretten, siyasetten, tarihten, ahlaki konulardan, içtimai ve ferdi tüm alanlardan tutun da hayatın tüm büyük ve küçük konularında hatta saç ve sakalın nasıl kesileceğine kadar hepsinin hükmünü beyan eden bir din, nasıl olurda her şeyden daha üstün bildiği beşeri, yöneticisiz ve başı boş bırakabilir?!

Elbetteki Hz. Peygamber efendimiz (s.a.a), ümmetin en önemli ve hassas meselesi olan İmamet ve hilafet konusunu beyan etmiştir.

Şimdi burada bu konuyu açıklığa kavuşturacak bazı hadisleri, kaynakları ile açıklayacağız:

Peygamber efendimiz (s.a.a), kendisinden sonraki halifeleri isimleriyle birlikte şu şekilde bildirmiştir:

عَنِ النَّبِيِّ (ص): يَا جَابِرُ إِنَّ أَوْصِيَائِي وَ أَيْمَّةَ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ بَعْدِي أَوَّلُهُمْ عَلِيٌّ ثُمَّ الْحَسَنُ ثُمَّ
الْحُسَيْنُ ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ
الْمَعْرُوفُ بِالْبَاقِرِ سَتُدْرِكُهُ يَا جَابِرُ فَإِذَا لَقَيْتَهُ
فَاقْرَأْهُ مِنِّي السَّلَامَ ثُمَّ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ ثُمَّ مُوسَى
بْنُ جَعْفَرٍ ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ مُوسَى ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ
ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ ثُمَّ حَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ الْقَائِمُ اسْمُهُ
إِسْمِي وَ كُنْيَتُهُ كُنْيَتِي ابْنُ حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ذَلِكَ
الَّذِي يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ يَدَيْهِ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَ
مَغَارِبَهَا ذَلِكَ الَّذِي يَغِيبُ عَلَيَّ أَوْلِيَائِهِ غَيْبَةً لَا
يُثْبِتُ عَلَيَّ الْقَوْلَ بِإِمَامَتِهِ إِلَّا مَنْ إِمْتَحَنَ اللَّهُ قَلْبَهُ
لِلْإِيمَانِ.

Peygamber efendimiz (s.a.a)'den şöyle nakledilmektedir:

“Ey Cabir! Hiç şüphesiz benden sonra vasilerimin ve Müslümanların İmamlarının ilki Ali’dir, sonra Hasan, sonra Hüseyin, sonra Ali b. Hüseyin sonra Bâgır olarak meşhur olan Muhammed b. Ali’dir ki çok yakında onu göreceksin ya Cabir! Onu gördüğünde benim selamımı ona ilet. Sonra Cafer b. Muhammed sonra Musa b. Cafer, Sonra Ali b. Musa, sonra Muhammed b. Ali, sonra Ali b. Muhammed, sonra Hasan b. Ali, sonra Kaim’dır. Onun ismi benim isimdir, künyesi benim künyemdir, Hasan İbni Ali’nin oğludur. Allah, onun eliyle yeryüzünün doğusunu ve batısını kurtaracaktır. O, bütün dostlarının gözünden gayba çekilecek olandır. Allah’ın iman nuruyla kalplerini aydınlatmış olduğu kimseler dışında onun imametine inanan kalmayacaktır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ Yenabi’ul Mevedde, Bab, 94 s.494

a) Feraid-us Simteyn kitabında, Abdullah b. Abbas’ın, Peygamber efendimiz (s.a.a)’den şöyle rivayet ettiği nakledilir:

“Ben peygamberlerin en faziletlisi ve Ali b. Ebu Talib de vasilerin en faziletlisidir. Benden sonra vasilerim, on iki kişidir. Onların ilki Ali b. Ebu Talib, sonuncusu ise Mehdi’dır.”

b) Yine aynı kitapta şöyle geçmektedir:

“Hiç şüphesiz halifelerim, vasilerim ve Allah’ın benden sonraki hüccetleri on iki kişidir. İlki kardeşim, sonuncusu ise evladımdır.”

(Orada bulunanlar) Şöyle dediler:

“Ya Resulallah! Kardeşin kimdir?

Peygamber efendimiz (s.a.a):

“Ali b.Ebu Talib’dir” diye buyurdu.

Evladın kimdir? Diye sorduklarında:

“Yeryüzü zulüm ve haksızlıkla dolduğunda, onu adaletle dolduracak olan Mehdi’dir.” Dedi.

c) Yenabi-ul Mevvedde kitabında, Resulullah’ın çobanlığını yapmış olan Ebu Süleyman’dan şöyle nakledilmiştir:

Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu:

“...Rabbim beni miraca götürdüğünde şöyle buyurdu:

“Peygamber, Rabbinden kendisine nazil olanlara iman etti.”

Dedim ki:

-Müminler de...

Buyurdu ki:

-Doğru söyledin, Ey Muhammed! Ben yeryüzü ehline baktım ve içlerinden seni seçtim. Sonra kendi isimlerimden biriyle seni isimlendirdim. Benim anıldığım her yerde sende benimle anıldın. Ben Mahmud'um! Sen de Muhammed'sin. Sonra bir daha baktım ve onların içinden Ali'yi seçtim. Onu kendi adıyla adlandırdım. Ey Muhammed! Seni, Ali'yi, Fatıma'yı, Hasan'ı, Hüseyin'i ve Hüseyin'in evlatlarından olan imamları kendi nurumdan yarattım. Sizin velayetinizi göklerin ve yerin ehline sundum. Kim onu kabullenirse benim yanımda mümindir ve her kim de karşı çıkarsa benim yanımda kâfirdir. Ey Muhammed! Eğer kullarımdan bir kul, nefesi kesilinceye ve derisi kemiğine yapışınca kadar bana ibadet etse dahi, sizin velayetinize karşı çıkarsa onu affetmem. Ey Muhammed! Onları (seçilmiş olan masumları) görmek ister misin?

- Evet, Ey Rabbim! Dedim.

Bana şöyle buyurdu:

“Arşın sağ tarafına bak.” Baktığımda;

Ali, Fatıma, Hasan, Hüseyin, Ali b.Hüseyin, Muhammed b. Ali, Cafer b. Muhammed, Musa b. Cafer, Ali b. Musa, Muhammed b. Ali, Ali b. Muhammed, Hasan b. Ali ve Muhammed Mehdi b. Hasan'ı gördüm. O (Mehdi), onların içinde inci gibi parlayan bir yıldız gibiydi. Ve (Allah) şöyle buyurdu:

“Ey Muhammed! Onlar benim kullarıma olan hüccetlerimdir. Onlar senin vasilerindir. Mehdi, senin evlatlarından öldürülenlerin kanının intikamını alacaktır. İzzetime ve celalime andolsun ki o, düşmanlarımdan intikam alacak ve dostlarımı sevindirecektir.”

d) Yenabi-ul Mevedde kitabında Hz. Ali (a.s)’ın, Hz. Peygamber (s.a.a)’den şöyle rivayet ettiği nakledilmiştir:

“Kurtuluş gemisine binmek, kopmayan sağlam kulpa sarılmak ve Allah’ın sağlam ipine tutunmak isteyen kimse, Ali’yi sevmeli ve düşmanına düşman olmalıdır. Onun soyundan olan hidayetçilere bağlanmalıdır. Çünkü onlar benim halifelerim, vasilerim ve benden sonra Allah’ın hüccetleri, ümmetin efendileri ve cennete götürecek olan takvalı önderlerdir. Onların taraftarları benim taraftarlarımdır ve benim taraftarlarım Allah’ın taraftarıdır. Düşmanlarının taraftarları ise Şeytan’ın taraftarlarıdır.”

e) Ey iman edenler! Allah’a itaat edin; peygambere ve sizden olan emir sahiplerine (peygamberin vasilerine) itaat edin... (Nisa 59) Ayeti nazil olduğunda Cabiri Ensari, peygamber (s.a.a)’e şöyle sorduğunu ifade eder:

Ey Allah'ın Resulü! Emirlerine itaat etmek için Allah'ı tanıdık ve Resulünün kim olduğunu da biliyoruz ama Allah'ın itaat edilmelerini, size itaat etmekle aynı kıldığı emir sahiplerini tanımıyoruz. Onlar kimlerdir?

Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu:

“Ey Cabir! Onlar benden sonra müslümanların imamları ve benim yerimi alacak olan kişilerdir. İlki, Ebu Talib oğlu Ali'dir. Sonra Hasan, ondan sonra Hüseyin emir sahibidirler. Onlardan sonra Hüseyin'in oğlu Ali (Zeynel Abidin) ve sonra Ali oğlu Muhammed'dir. Tevrat'ta Bâgır diye adlandırılmıştır ve sen onu görme şerefine ereceksin. Onunla görüştüğün zaman benim selamımı kendisine ilet. Ondan sonra Muhammed oğlu Cafer'dir, lakabı Sadık'tır. Ondan sonra Cafer oğlu Musa sonra Musa oğlu Ali Rıza'dır. Sonra Ali oğlu Muhammed Taki'nin sırası gelir. Ondan sonra Muhammed oğlu Ali ve Ali oğlu Hasan'ın sırası gelecektir. Onlardan sonra da ismi benim ismim ve lakabı benim lakabımla aynı olan, Allah'ın yeryüzündeki hücceti Hasan ibni Ali'nin oğlu emir sahibi olacaktır. Allah onunla dinini bütün dünyaya yayacaktır. O, uzun bir gaybet dönemi geçirecektir, o zaman takipçileri bu şekilde imtihan edilecektir ama onlar ona olan inançlarını sağlam olarak sürdürecektirler...”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara müracaat edebilirsiniz:

- ❑ Yenabi’ul Mevedde, Kunduzi Hanefi, S.134–137
- ❑ Şevahid’ut Tenzil C.1 S.148–202 ve 204
- ❑ Tefsir’i Razi C.3 S.357
- ❑ İhkak’ul Hak C.3 S.424
- ❑ Feraid’us Simteyn C.1 S.314 H.250

f) İbni Kesir, El Bidayet-u ven Nihaye adlı kitabında Resulullah (s.a.a)’den şöyle nakleder:

“Benden sonra on iki halife gelecektir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara müracaat edebilirsiniz:

- ❑ Buhari “Tarih-ul Kebir”
- ❑ Ahmed b. Hanbel, “Musned”
- ❑ Ebu Nuaym, “Hilyet-ul Evliya”

Ahmed b. Hanbel “Musned”inde şöyle der:
Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

“On iki halife olduğu sürece bu din, düşmanlarına karşı hep kazanan taraf olacak ve hiçbir münafık ve muhalif ona zarar veremeyecektir.”

Tabarani, “Mecme-i Kebir” kitabında Cabir b. Semura’dan şöyle nakletmiştir:

Babamla birlikte Peygamberin yanında idim. Allah Resulü (s.a.a) şöyle buyurdu:

“Bu ümmetin on iki hâkimi olacaktır ki başkalarının onları yalnız bırakması onlara zarar vermeyecektir.”

Ben, Peygamber (s.a.a)’in hadisinin devamını duymadım ve babama ne söyledi diye sorduğumda babam, Peygamber (s.a.a)’in:

“Hepsi Kureyş’tendir.” Diye buyurduğunu söyledi.

g) Ebu Hureyre’den şöyle nakledilmiştir:

“Ben, Ebu Bekir, Ömer, Fazl b. Abbas, Zeyd b. Harise ve Abdullah b. Mesud Allah Resulünün yanındaydık. O sırada Hüseyin b. Ali geldi. Peygamber (s.a.a) onu yanına alıp öptü... Sonra şöyle buyurdu:

“Allah’ım! Ben onu seviyorum, sen de onu sev ve onu seveni de sev.” Sonra Hüseyin’e bakarak:

“Ey Hüseyin! Sen İmamın oğlu İmamsın ve İmam-lar babasısn. Sülbünden dokuz kişi, pak İmamlardır.”

Abdullah b. Mesud, Peygamber (s.a.a)’e:

“Hüseyin’in sülbünden olduklarını söylediğin İmam-lar kimlerdir? Diye sordu. Allah Resulü (s.a.a) başını bir müddet aşağı saldıktan sonra kaldırarak şöyle buyurdu:

“Ey Abdullah! Büyük bir soru sordun ancak sana bildireceğim. (Elini Hüseyin’in omzuna koydu ve) benim bu oğlumun sülbünden mübarek bir çocuk dünyaya gelecek, dedesi Ali’nin adını taşıyacak, abid olarak adlandırılacak ve zahitlerin nuru olacak. Allah Ali’nin sülbünden adı adım olan ve insanların bana en çok ben-zeyeni olan bir çocuk dünyaya getirecek. O, ilmi ortaya koyacak, hakkı söyleyecek ve doğruya çağırarak. Al-lah, onun sülbünden hak sözü ve doğru lisanı çıkara-cak.” İbni Mesud:

Onun adı nedir ya Resulallah? Diye sorunca, Allah Re-sulü şöyle buyurdu:

“Ona Cafer denilecek. Sözünde ve amelinde doğru-dur... Onu reddeden beni reddetmiş gibidir.”

Sonra Hessian b. Sabit içeriye girdi ve Resulullah (s.a.a) hakkında bir şiir okumaya başladı ve sohbeti böldü.

Ertesi gün, Allah Resulü (s.a.a) bize namaz kıldırıktan sonra Ayşe'nin evine gitti. Ben, Ali b. Ebi Talib ve Adullah b.Abbas da Peygamber'in evine gittik. Soru sorulduğunda cevap vermek, bir şey sorulmadığında da söze başlamak Peygamber'in ahlakındandı. Bunun üzerine dedim ki:

Anam-babam sana feda olsun ya Resulallah! Hüseyin'in sülbünden olan diğer halifelerin kimler olduğunu söylemeyecekmisin?

Allah Resulü (s.a.a), evet ey Ebu Hureyre, dedi ve şöyle devam etti:

“Allah, Cafer’in sülbünden tertemiz bir evlat çıkaracak ki, adı Musa b. İmran’ın adıdır.”

İbni Abbas:

Ondan sonra kimdir, ya Resulallah? Dedi. Allah Resulü (s.a.a) şöyle buyurdu:

“Musa’nın sülbünden, oğlu Ali dünyaya gelecek. Ona Rıza denilecek. İlmin merkezi, hilmin kaynağı olacaktır. Babam feda olsun o gurbet elde öldürülecek olan imam’a!

Ali’nin sülbünden, oğlu Muhammed dünyaya gelecek. Övülmüştür ve insanların ahlakta ve yaratılıştaki en temizidir.

Muhammed’in sülbünden, oğlu Ali dünyaya gelecek. O, tertemiz ve doğru sözlüdür.

Ali'nin sülbünden, Hasan dünyaya gelecek. Tertemiz, mübarek, Allah için konuşan ve Allah'ın hüccetinin babasıdır.

Allah, Hasan'ın sülbünden biz Ehl-i Beyt'in kıyam edecek olanını çıkaracaktır. O, yeryüzünü zulüm ve haksızlıkla dolduğu gibi adalet ile dolduracaktır. Onda Musa'nın heybeti, Davud'un hükmü... Vardır.

Sonra Peygamber (s.a.a) şu ayeti tilavet etti:

“Bunlar birbirlerinin soylarından gelen bir nesildir. Allah, işiten ve bilendir.”

Ali b. Ebi Talib:

Anam-babam sana feda olsun ya resulallah! Adlarını saydığın bu şahıslar kimdir? Diye sordu.

Allah Resulü (s.a.a) şöyle buyurdu:

“Ey Ali! Bunlar senden sonraki vasilerin, tertemiz Ehl-i Beyt'in ve mübarek bir soyun isimleridir.”

Allah Resulü (s.a.a) daha sonra şöyle buyurdu:

“Ant olsun Muhammed'in canı elinde olana! Bir kimse Allah'a bin yıl ibadet etse, sonra yine Rük'n ve makam arasında bin yıl ibadet etse, sonra bana Ehl-i Beyt'in velayetini inkâr etmiş bir şekilde gelse, kim olursa olsun Allah onu ateşe atacaktır.”

❑ Bihar'ul Envar c.9 s.147

Buraya kadar naklettiklerimizi özetleyecek olursak, Hz. Peygamber (s.a.a), kendisinden sonra ümmet için imam ve halife tayin ettiği anlaşılmaktadır. Hatta bununla kalmayarak halifelerin sayısını ve isimlerini dahi açıklamıştır.

2) Soru: Peygamber efendimiz (s.a.a)’ın, kendisinden sonraki halifeleri olarak açıkladığı İmam Ali (a.s) ve Ehl-i Beyt (a.s) hakkında hangi hadisler nakledilmiştir?

◈ Resulullah (s.a.a)’ın Halifesi

Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

“Ey Ali! Sen benim kardeşim, vezirim, varisim ve benden sonra halifemsin.”

Bu konu hakkında araştırma yapmak isteyenler aşağıdaki kitaba başvurabilirler.

□ Kifayet’ut Talib, s. 205

◆ Gadir Hum Hadisi

Peygamber efendimiz (s.a.a), Veda Haccı için bütün Müslümanlara genel bir davet çağrısı yaparak, özellikle halkın tamamının bu davete icabet etmesini istedi.

Bu ziyaret, âşıkların kıblesi olan Peygamber (s.a.a)’ın, Kâbe’yi son ziyareti idi.

Hac merasimi bittikten sonra bütün hacılar, Peygamberimiz (s.a.a)’ın eşliğinde yola koyuldular. Gadir Hum denilen yere geldiklerinde Peygamber efendimiz (s.a.a), önde gidenlere durmalarını, arkadan gelenlerin ise kendisine yetişmesini istedi. Sonra Maide Suresinin 67. ayeti kerimesinin nazil olduğunu yanındakilere duyurarak, ayeti kerimeyi şu şekilde okudu:

“Ey Peygamber! Rabbinden sana indirilen (ayetler)’i tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O’nun (Allah’ın) elçiliğini yerine getirmemiş olursun. Allah, seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidayet etmez.”

Daha sonra şöyle buyurdu:

—Acaba ben sizlere kendi nefislerinizden daha öncelikli değil miyim?

Orada bulunanlar hep birlikte:

—Evet, ey Allah’ın Resulü! Dediler.

Peygamber efendimiz (s.a.a) şöyle devam etti:

مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ...

“Ben kimin mevlası isem Ali de onun mevlasıdır.”

❑ Zehair’ul Ukba, s. 67

❑ Menakibi İbni Meğazili, s.16

❑ El-İmame Ves-Siyase, s.93

Yine Şia ve Sünni din âlimleri bu hâdisi üzerinde ittifak ederek olayın akışını şöyle nakletmişlerdir:

Hiz. Peygamber efendimiz (s.a.a) veda haccından dönerken “Gadir-i Hum” denen yere vardığında yaklaşık seksen bin ila yüz yirmi bin civarında olan hacıların hepsini bu yol ayrımında durdurmuş ve kendisi için deve üzerinde hazırlanmış minberine çıkarak onlara hutbe okuyarak şöyle buyurmuştur;

“Acaba ben size mal ve canınız hususunda sizden daha yetkili değilmiyim?”

Bütün hacılar hepsi birden:

-Evet, ya Resulallah! Senin hepimizin üzerine velayet hakkın vardır. Dediler.

Bunun üzerine Allah Resulü (s.a.a), Hz. Ali (a.s)’ın elinden tutarak havaya kaldırmış ve şöyle buyurmuştur;

مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَى مَوْلَاهُ...

“Ben kimin mevlası isem Ali de onun mevlasıdır.”

- ❑ Kifayet’ut Talib, s. 205
- ❑ Zehair’ul Ukba, s. 67
- ❑ Menakibi İbni Meğazili, s.16
- ❑ El-İmame Ves-Siyase, s.93

Hz. Ali (a.s) için tebrikleri kabul edeceği bir çadır oluşturuldu ve ilk tebrik edenler arasında da şu tabirlerle birinci ve ikinci halife olmuştur:

Mübarek ve kutlu olsun Ey Ali! Bugün benim ve bütün müslümanların emiri oldun.

Bu önemli hâdisе hakkında araştırma yapmak isteyenler şu kaynak kitaplara başvurabilirler;

- ❑ Müsned-i İmam Ahmed İbni Hanbel, c.4 s.281
- ❑ İmam Gazali, Sırr’ul Âlemin, s.12
- ❑ İbni Cezve, Tezkiret’ul Hevas, s.29
- ❑ Taberi, Riyaz’un Nezre, c.2 s. 166
- ❑ Kenzul Ummal, c.6 s.397

- ❑İbni Kesir, El-Bidaye ve-Nihaye, s.5 s.212
- ❑Tarih-i İbni Esakir, c.2 s.50
- ❑Tefsiri Razi, s.3 s.63
- ❑Suyuti, El-Hevail'ul Feteva, c.1 s. 112

◆ Menzilet Hadisi

Yenabi'ul Mevedde kitabında, Peygamber efendimiz (s.a.a)'ın kendisi ile İmam Ali (a.s) arasındaki yakınlığını şu şekilde beyan ettiği nakledilmiştir:

أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي.

“Ey Ali! Senin bana nisbetin, Harun’un Musa’ya nisbeti gibidir. Yalnız benden sonra peygamber yoktur.”

Peygamber efendimiz (s.a.a), Tebük savaşında Hz. Ali (a.s)’ı götürmeyerek, onu Medine’de kendi yerine bırakmış, şehrin yönetimini ona teslim etmişti.

Hz. Ali (a.s), Peygamber efendimiz (s.a.a)’in huzuruna vararak şöyle arz etti:

—Ey Allah’ın Resulü! Beni neden burada kadınların ve çocukların yanında bırakıyor ve kendi yanınızda götürmüyorsunuz?

Peygamber efendimiz şöyle buyurdu:

“Acaba Harun’un Musa’ya olan nisbeti gibi, sen de bana karşı aynı makama sahip olmak istemez misin? Ancak benden sonra peygamber yoktur.”

Bu konu hakkında bazı kaynaklar şöyledir:

- ❑ Yenabi’ul Mevedde, s.50
- ❑ El- Fusulul Muhimme, s.125
- ❑ Ğayet’ul Meram, bab 20 ve 21

❖ Ali Bendendir

Resulullah (s.a.a), Müminlerin Emiri Hz. Ali (a.s) hakkında şöyle buyurmuştur:

“Ali benden ben Ali’denim, benim adıma kendim ve Ali’den başkası konuşamaz.”

Sihah-ı Sitte ve Ahmed b. Hanbel Müsnedinde Peygamber efendimiz (s.a.a)’in şöyle buyurduğu naklolanmıştır:

“Şüphesiz Ali bendendir, bende Ali’denim. O, benden sonra tüm Müminlerin velisidir. Benim işlerimi ya kendim yerine getiririm ya da Ali.”

Bu konu hakkında araştırma yapmak isteyenler aşağıdaki kitaplara başvurabilirler.

- ❑ Müsned-i Ahmed, c.4, s.164, 165
- ❑ Hesais’un-Nesai, s.19, 20
- ❑ Sahih-i Buhari, c.3, s.229
- ❑ Et-Tacu’l-Cami lil-Usul, c.3, s.335
- ❑ Sevaigu’l-Muhrika, s.74
- ❑ Halifeler Tarihi, s.169
- ❑ Sunen-i Bihegi, c.8, s.5
- ❑ Sahih-i Tirmizi, c.2, s.297
- ❑ Mecmeu’z-Zevaid, c.9, s.127
- ❑ Müstedrekü’l-Hâkim, c.3, s.110
- ❑ Müsnedi Ebi Davud, c.3, s.111

❑ Kenzu'l-Ummal, c.6, s.399

❑ Fezailu'l-Hamse Mine's-Sihah-i Sitte, c.1, s.337

Yine Ahmed b. Hanbel şöyle nakleder:

Ali, Uhud savaşında küfür sancaktarlarının hepsini öldürdükten sonra Cebrâil, peygambere:

“Gerçektende bu senin yardımcın ve kardeşindir”
 demişti ve Resulullah (s.a.a) de ona şöyle cevap vermişti:

“Şüphesiz Ali bendendir, ben de ondan.”

Cebrâil (a.s) da:

Bende sizdenim ya Resulallah! Demişti.

Bu hadis için başvurulabilecek bazı kaynaklar şunlardır:

❑ Sunen'i İbni Mace, c.1 s.44

❑ Hesais'un Nisai, s.20

❑ Sahih'i Tirmizi, c.5 s.300

❑ Cami'ul Usul, İbni Kesir, c.9 s.471

❑ Cami'us Seğir, Suyuti, c.2 s.56

❑ Riyaz'un Nezir, c.2 s.229

◆ İnzar Hadisi

Allah Resulü (s.a.a)’in peygamberliğinin daha ilk yıllarında: “Yakın akrabalarını uyar” ayeti nazıl oldu. Bunun üzerine Allah Resulü (s.a.a), henüz çocuk yaşta olan Ali (a.s)’a, gidip Haşim oğullarını ve Abdulmuttalib oğullarını yemeğe davet etmesini buyurdu.

Ali (a.s), Peygamber efendimiz (s.a.a)’in emrini yerine getirerek, bütün yakın akrabaları yemeğe davet etti. Sofrada etli yemek vardı. Yemekten sonrası için de süt hazırlanmıştı. Misafirler, yemeklerini yiyip sütlerini de içtikten sonra, Allah Resulü (s.a.a) onlara dönerek şöyle buyurdu:

“Ben Allah’ın peygamberiyim. Önce sizleri Allah’a davet etmekle görevlendirildim. Eğer davetimi kabul ederseniz, dünya ve ahiret saadetini elde edersiniz.”

Peygamber efendimiz (s.a.a)’in amcası Ebu Leheb, bu sözleri duyunca büyük bir öfkeyle şöyle dedi:

Sen bu saçmalıkları anlatmak için mi bizi davet ettin?

Ebu Leheb’in sözleri, bir anda büyük bir kargaşaya neden olmuş, toplantı neticesiz bir şekilde sonuçlanmıştı.

Allah Resulü (s.a.a), toplantının neticesiz bitmesi üzerine, ikinci bir toplantı düzenlemeğe karar verdi. Bunun

üzerine tekrar Ali (a.s)’a yakın akrabaları yemeğe davet etmesini emretti. İkinci kez davet gerçekleşmişti. Herkes yemeğini yedikten sonra Allah Resulü (s.a.a), oradakilere dönerek şöyle buyurdu:

“İçinizden kim ilk önce davetime icabet ederse, o benim vasım, vezirim ve yerime geçecek olan kimse olacaktır.”

Allah Resulü (s.a.a), bu sözü defalarca kez tekrarlamasına rağmen, Ali (a.s)’dan başka hiç kimse ona olumlu cevap vermedi. Bunun üzerine Allah Resulü (s.a.a), Ali (a.s)’a dönerek:

..أَنْتَ أَخِي وَ وَزِيرِي وَ وَارِثِي وَ خَلِيفَتِي مِنْ
بَعْدِي...

“Sen benim kardeşim, vezirim, varisim ve benden sonra halifemsin. (Sonra oradakilere dönerek şöyle dedi:) Onun sözlerini dinleyin ve ona itaat edin.”

Bu hadis için başvurulabilecek bazı kaynaklar şunlardır:

- ❑ Tarihi İbni Fida, c1 s.216
- ❑ Kifayet’ut Talib, s.205
- ❑ Tarihi Taberi, c.2 s.217

Yine bu hadisi nakleden kaynaklar arasında; Tarihi İbni Esir, Es-Siretul Helebiye, Şevahid’ut Tenzil, Kenzul Ummal, Tefsir’i Ğazzin ve Tarihi İbni Esakir de yer almaktadır.

◈ Sakaleyn Hadisi

Ahmet b. Hanbel Müsnedinde, Ebu Sait El-Hudri’den peygamber efendimiz (s.a.a)’in şöyle buyurduğunu nakleder:

“Ben sizin aranızda öyle bir şey bırakıyorum ki, ona sarıldığınız müddetçe benden sonra asla sapmazsınız; İki ağır emanet, biri diğerinden daha büyüktür. Biri Allah’ın gökyüzünden yeryüzüne uzanan ipi Kuran’dır. Diğer soyum, Ehl-i Beytimdir. Bilin ki onlar kıyâmet gününde havuzun başında bana ulaşınca dek ayrılmazlar.”

Sahih-i Müslim, Zeyd b. Erkam’dan şöyle nakleder:

Peygamber efendimiz (s.a.a) Mekke ve Medine arasında “Hum” diye adlandırılan suyun yanında hutbe okudu ve hutbesinden sonra, şöyle buyurdu:

“Ey insanlar! Ben de beşerim; Rabbimin elçisinin gelmesi ve benim de onun çağrısına uymam yakındır.

Ben sizin aranızda iki paha biçilmez emanet bırakıyorum; birincisi nur ve hidayet kaynağı olan Kuran’dır. Allah’ın kitabına sımsıkı sarılın ve onda birbirinizle yarışın. Diğer Ehl-i Beytimdir. Ehl-i Beytim hususunda, size Allah’ı hatırlatırım! Ehli Beytim hususunda size Allah’ı hatırlatırım...” Peygamber efendimiz (s.a.a) bunu üç kez tekrarladı.

Bu konu hakkında araştırma yapmak isteyenler aşağıdaki kitaplara başvurabilirler.

❑ Müsned-i Ahmed, c.5, s.181, c.4, s.366

❑ Sahih-i Muslim, el-Fezail kitabı, c.4, s.110

❑ Feyzu’l-Kadir, c.3, s.14

❑ İbn-i Hacer, Sevaigu’l-Muhrika, s.136

Ehl-i Sünnet âlimleri arasında seçkin ve tanınmış biri olan Zamehşeri, Peygamber (s.a.a)’in şöyle buyurduğunu nakleder:

“Fatıma benim kalbimin ruhu, oğulları ruhumun meyvesi ve kocası da gözlerimin ışığıdır. Fatıma’nın oğullarından olan imâmlar Rabbimin eminleridirler. Onlarla Rableri arasında uzanan bir ip vardır. Onlara

(sarılıp) tutunan kurtulur. Onlarla ihtilâfa düşen ve onlardan ayrılan helâk olur.”

❑ Zamehşeri, el-Menakib, s.213(el hattı)

❑ Şeyh Cemaluddin Hanefi Musuli, Dureru Behru’l-Menakib, s.116

❑ İhkaku’l-Hak, c.4, s.288, c.9, s.198

❑ Yenabiu’l-Mevedde, s.82

❑ Harezmî, Makteli’l-Hüseyin, s.59

Sevaigu’l-Muhrika’nın yazarı Salebi:

“Hep birlikte Allah’ın ipine sarılın ve ayrılığa düşmeyin. Allah’ın size olan nimetini anın. Hani siz birbirinize düşmandınız. Allah kalplerinizi birleştirmişti de onun nimeti ile kardeş olmuştunuz. Bir ateş çukurunun kenarında idiniz Allah sizi oradan kurtardı. Belki hidayet olursunuz diye Allah ayetlerini size böyle açıklıyor.”

Ayetinin tefsirinde birkaç yerde Resulullah (s.a.a)’den şöyle nakleder:

“Ey insanlar! Şüphesiz ben sizin aranızda paha biçilmez iki emanet bırakıyorum. İki halife bırakıyorum.

Onlara sıkı-sıkı sarılırsanız benden sonra asla sapmaz-sınız. O iki halifeden birisi, diğerinden daha büyüktür. İlki yerle gök arasında uzanan, Allah'ın kitabıdır. İkinci itretim, Ehl-i Beytimdir. Onlar havuzun başında, bana ulaşmaya kadar birbirinden ayrılmazlar.”

□ A'li İmran/103 bkz. Sevaigu'l-Muhrika, s.59 bu ayetin tefsiri...

El-Cem-u Beyne's-Sahihyn, Resulullah (s.a.a)'in şöyle buyurduğunu nakleder:

يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبَ وَإِنِّي تَارِكٌ
فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ أُولَاهَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ
وَ أَهْلُ بَيْتِي أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي وَ أَذْكُرُكُمْ
اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي.

“Yakında Rabbimin elçisi gelir ve ben hakkın davetine icabet ederim. Ben sizin aranızda iki değerli ve ağır emanet bırakıyorum; onların biri Allah'ın kitabıdır ki onda hidayet ve nur vardır. Diğeri Ehl-i Beytimdir. Ehl-i Beytim hususunda size Allah'ı hatırlatırım. Ehl-i Beytim hususunda size Allah'ı hatırlatırım.”

Bu hadis hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

- ❑ Sahih-i Müslim, Bab-ı Fezailu Ali (a.s), c.5 s.122
- ❑ Sahihi Tirmizi, c.5 s.328
- ❑ Müstedrek'ul Hâkim, c.3 s.148
- ❑ Müsned-i Ahmed İbni Hanbel, c.3 s.17

❖Sefine Hadisi

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ehl-i Beyt (a.s) hakkında şöyle buyurmuştur:

إِنَّ مَا مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي فِيكُمْ مَثَلُ ثَفِينَةِ نُوحٍ
فِي قَوْمِهِ مَنْ رَكِبَهَا نَجَى وَ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا
غَرِقَ.

“Hiç şüphesiz içinizde benim Ehl-i beytimin misali, Nuh’un kavmi içerisindeki gemisine benzer, ona binenler kurtulmuş, ondan kaçanların hepsi boğulmuştur.”

Bu hadisi şerif hakkında bilgi edinmek isteyenler aşağıdaki kitaplara başvurabilirler:

- ❑ Müstedreku'l Hâkim, c.3 s.151.
- ❑ Yenabi'ul Mevedde, s.370
- ❑ Es-Sevaik'ul Muhrika, İbni Hacer, s.184-370
- ❑ Tarih'ul Hulefa, Suyuti, s.124

❖ Ehl-i Beyt, Bağışlanma Vesilesidir

Peygamber efendimiz (s.a.a) Ehl-i Beyti hakkında şöyle buyurmuştur:

“Benim Ehl-i Beytim sizin içinizde Beni İsraildeki Hitte kapısı gibidir; o kapıdan girenlerin hepsi bağışlanır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi edinmek için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz;

- ❑ Mecme'uz Zevaid, Heysemi, c.9 s.168

◆ Ehl-i Beyt'in Faziletini inkâr etmek

Peygamber efendimiz (s.a.a), kendisinden sonraki halifelerinin kimler olduğunu belirterek, onların fazileti hakkında şöyle buyurmuştur:

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَحْيَى حَيَاتِي وَيَمُوتَ مَمَاتِي وَ
يَكُونَ جَنَّةَ عَدْنٍ غَرَسَهَا رَبِّي فَلْيُؤَالِ عَلِيًّا مِنْ
بَعْدِي وَ لِيُؤَالِ وَلِيَّهِ وَ لِيَقْتَدِيَ بِأَهْلِ بَيْتِي مِنْ
بَعْدِي فَإِنَّهُمْ عَثَرَتِي خُلُقُوا مِنْ طِينَتِي وَ رَزَقُوا
فَهْمِي وَ عِلْمِي فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ بِفَضْلِهِمْ مِنْ
أُمَّتِي الْقَاطِعِينَ فِيهِمْ صِلَتِي لَا أَنَالَهُمُ اللَّهُ
شَفَاعَتِي

“Benim gibi yaşamak, benim gibi ölmek, Rabbimin ağaçlarını diktiği Adn cennetinde benimle beraber olmak isteyen herkes benden sonra Ali’yi kendisine veli edinmelidir. (Yani Ali’nin velayetini kabul etmelidir.) Ali’nin dostuyla dost olmalıdır. Benden sonra Ehl-i Beytimin gösterdiği yolda gitmeli ve onları takip edip örnek almalıdır. Çünkü benim itretim onlardır. Onlar benim cevherimden yaratılmışlar ve onlara benim ilimimden ve hikmetimden verilmiştir. Ümmetim içerisinde onların faziletini inkâr edenlere yazıklar olsun.

Benimle onlar hakkındaki bağı koparanlara yazıklar olsun. Allah benim şefaati mi onlara (inkârcılara) ulaştırmasın.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz;

❑ Hilyet’ul Evliya, c.1 s.86

❖ Ehl-i Beyt, Baştaki Göz konumundadır

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ehl-i Beyt’in konumunu şöyle beyan etmiştir:

وَأَجْعَلُوا أَهْلَ بَيْتِي مِنْكُمْ مَكَانَ الرَّأْسِ مِنَ
الْجَسَدِ وَ مَكَانَ الْعَيْنَيْنِ مِنَ الرَّأْسِ وَ لَا يَهْتَدِي
الرَّأْسُ إِلَّا بِالْعَيْنَيْنِ.

“Ehl-i Beytimi aranızda bedendeki baş ve başta da göz gibi görün. Çünkü baş, gözler olmadan yolunu bulamaz.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz;

❑ El-Fusul’ul Muhimme, İbni Sebbağ Maliki. S.8

◆ Ehl-i Beyt'in Velayeti

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ehl-i Beytinin velayeti hakkında şöyle buyurmuştur:

مَعْرِفَةُ آلِ مُحَمَّدٍ بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ وَ حُبُّ آلِ
مُحَمَّدٍ جَوَازٌ عَلَى الصِّرَاطِ وَ وَلَايَةُ آلِ مُحَمَّدٍ
أَمَانٌ مِنَ الْعَذَابِ.

“Muhammed Ehl-i Beytini tanımak ateşten kurtuluştur ve Ehl-i Beyt sevgisi, sırat köprüsünden geçiş iznidir ve Ehl-i Beyt'in velayeti, azaptan kurtuluştur.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz;

❑ Feraid'us Simteyn, c.2 s.257

◆ Ehl-i Beyt Sevgisinin Sorulması

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ehl-i Beyt sevgisinin önemi hakkında bir hadisi şerifinde şöyle buyurmuştur:

لَا يَزَالُ قَدَمُ عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ
أَرْبَعٍ عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ وَ عَنْ جَسَدِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ
وَ عَنْ مَالِهِ فِيمَا أَنْفَقَهُ وَ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَ وَ عَنْ
حُبِّنَا أَهْلَ الْبَيْتِ.

“Kıyamet gününde kul, dört şeyden sorguya çekilmeden adım atamaz;

Ömrünü nerede harcadığından, bedenini nerede yıprattığından, malını nerede harcadığından ve nerede kazandığından ve biz Ehl-i Beyt’in sevgisinden.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz;

❑ El-Fusul’ul Muhimme, İbni Sebbağ Malik-i, s.109

❖ Münâfıkı Tanımanın Yollarından Biri

Münâfık, inanıyor gözükmesine rağmen, kalben inmayanlara denir. İslam ve müminlerin düşmanları olan bu tür kişileri tanımak çok zor, kimi zaman da imkânsız bir hal almaktadır. Ancak İslam Peygamberi (s.a.a), münâfıkların tanınması için açık bir alamet belirterek şöyle buyurmuştur:

“Hiçbir münâfık Ali’yi sevmez ve hiçbir mümin, Ali’ye düşman olmaz.”

Bu nedenledir ki, Hz. Ali (a.s)’ın kendisi şöyle buyurmaktadır:

“Allah’a yemin ederim ki, Resulullah (s.a.a)’in bana bildirdiklerinden biri de; münâfıktan başkasının bana düşman olmaya-
cağı ve müminden başkasının da beni sevmeyeceğidir.”

Peygamber (s.a.a)’ın en değerli sahabelerinden biri olan Ebuzer (r.a) şöyle buyurmaktadır:

“Biz münâfıkları, üç özellikleriyle tanırız. Birincisi, Allah ve Resulü’nü yalanlarlar. İkincisi; Peygamber (s.a.a)’in cemaatle kıldığı namazlara katılmazlar ve üçüncüsü de, Ali (a.s)’a düşmanlık beslerler.”

Peygamber efendimiz (s.a.a), mümin ve münâfığın belirlenmesinde Ehl-i Beyt’in ölçü olduğunu belirttiği hadisi şerifinde de şöyle buyurmuştur:

لَا يُحِبُّنَا أَهْلَ الْبَيْتِ إِلَّا مُؤْمِنٌ تَقِيٌّ وَلَا يُبْغِضُنَا
إِلَّا مُنَافِقٌ شَقِيٌّ.

“Biz Ehl-i Beyt’i, takvalı mümin kuldan başkası sevmez ve bize bedbaht münâfıktan başkası da düşman olmaz.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba müracaat edebilirsiniz.

❑ Zehair’ul Ukba, Taberiyyi Şafi s.18

❖ Allah tarafından Ali (a.s)’a isim konulması

Hız. Fatime Binti Eset’ten bu tarihi olay şu şekilde rivayet edilmiştir:

Benim doğumum başlarken Kâbe’nin duvarı yarıldı içeri girdim ve orda cennet meyvesi yedim. Çıkmak istediyim zaman kayıptan şöyle bir ses duydum:

“Ey Fatime Onun ismini Ali koy.” Allah-u teala şöyle diyor:

“Onu kendi ismimle isimlendirdim, kendi edebimle edeplendirek, engin ilminden ona verdim. O, evimin (Kâbe’nin) putlarını kıracak ve evimin üzerinde ezan okuyarak, beni azametle yâd edecektir. Ne mutlu onu sevene ve itaat edene ve yazıklar olsun onu kızdırana ve ona asi olana.”

Yine İmam Ali (a.s) hakkında başka bir hadiste şöyle geçer:

Hız. Resulullah (s.a.a), Hız Ali'nin edep ve terbiyesiyle kendisi ilgileniyordu, onun el ve yüz gibi temizliğiyle ilgilenir, ona süt içirirdi. Uurken beşliğini sallar ve ona ninniler söylerdi. Onu sinisinin üzerinde taşır ve şöyle söylerdi:

“Bu benim kardeşim, velim, yardımcıım, seçkin yakınım, vasım, kızımın kocası, vasiyetime emin biri ve halifemdir”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba müracaat edebilirsiniz.

❑ Bihar'ul Envar, c.35.s.9.da

❖ Leyle'tul Mebit Hadisi

Bakara suresinin iki yüz yedinci ayetinin tefsirinde, Hız. Ali (a.s)'ın yapmış olduğı fedakârlık şu şekilde anlatılmaktadır:

أَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ لَيْلَةَ الْمَبِيتِ عَلَى الْفَرَاشِ
إِلَى جَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ إِنِّي أَخَيْتُ بَيْنَكُمَا وَ
جَعَلْتُ عُمَرَ أَحَدِكُمَا أَطْوَلَ مِنْ عُمَرِ الْآخَرِ
فَأَيُّكُمَا يُؤْتِرُ صَاحِبَهُ بِالْحَيَاةِ فَاخْتَارَ كِلَاهُمَا
الْحَيَاةَ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِمَا: أَلَا كُنْتُمَا مِثْلَ عَلِيِّ بْنِ
أَبِي طَالِبٍ أَخَيْتُهُ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ مُحَمَّدٍ (ص) فَبَاتَ
عَلِيٌّ فِرَاشَهُ لِيَفْدِيَهُ بِنَفْسِهِ وَ يُؤْتِرَهُ بِالْحَيَاةِ إِهْبَاطًا
إِلَى الْأَرْضِ فَاحْفَظَاهُ مِنْ عَدُوِّهِ فَتَرَلَا فَجَبْرَائِيلُ
عِنْدَ رَأْسِهِ وَ مِيكَائِيلُ عِنْدَ رِجْلَيْهِ وَ جَبْرَائِيلُ
يُنَادِي: بَخِّ بَخِّ مِثْلَكَ يَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ يُبَاهِي
اللَّهُ بِكَ مَلَائِكَتَهُ وَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَذَلِكَ.

**“Allah azze ve celle, Leylet’ul Mebit gecesinde Ceb-
rail ve Mikail’e şöyle vahyetti:**

**“Ben ikinizi kardeş kıldım ve birinizin ömrünü di-
ğerinden daha fazla karar kılmak istiyorum. İçinizden
hanginiz kendi ömrünü kardeşine bağışlamak ister?”**

Her iki melek de yaşamı seçince, Allah’u Teâlâ onlara şöyle vahyetti:

“Siz Ali B. Ebi Talib gibi olmadınız. Ben Ali ile Muhammed’i kardeş kıldım ve Ali kendi canını kardeşi yolunda feda etmek için onun yatağında yatıp hayatını ona feda etmeyi seçti. Yere inin ve onu düşmanlarından koruyun.”

Sonra Cebrail (a.s), Hz. Ali (a.s)’ın başucuna geldi ve Hz. Mikail (a.s) da ayak tarafına geldi. Cebrail (a.s) bu sırada şöyle seslendi:

“Ne mutlu! Ne mutlu sana Ey Ali b. Ebi Talib, kim senin gibi olabilir ki? Allah seninle meleklerine karşı övünüyor.”

Bu hâdisе hakkında Bakara Suresinin 207. ayeti nazil olmuştur;

“İnsanlardan öyleleri de var ki, canlarını Allah’ın rızasını kazanma yolunda feda ederler. Allah ise, kullarına karşı çok şefkatlidir.”

◆ İlk İman Eden kişi

Peygamber efendimiz (s.a.a) kendisine ilk iman etmiş olan İmam Ali (a.s) hakkında şöyle buyurmuştur:

إِنَّ هَذَا أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِي وَ أَوَّلُ مَنْ يُصَافِحُنِي
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ هَذَا صَدِيقُ الْأَكْبَرِ وَ هُوَ فَارِقُ
هَذِهِ الْأُمَّةِ يُفَرِّقُ بَيْنَ الْحَقِّ وَ الْبَاطِلِ وَ هَذَا
يَعْسُوبُ الْمُؤْمِنِينَ.

“Şüphesiz bu, bana ilk iman eden, kıyamet günü benimle ilk görüşecek olandır. Bu, en büyük Sıddık, ümmetim arasında hak ile batılı ayırt eden ve müminlerin İmam’ı ve yüz akı Ali’dir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara müracaat edebilirsiniz:

- ❑ Menakibu'l-Murtezevi lil Tirmizi, s.95;
- ❑ Kenzu'l-Ummal, c.6, s.395
- ❑ Kifayet'ut Talib, s.187

❖ Ali'ye Tâbi Olursanız Asla Sapmazsınız

Peygamber efendimiz (s.a.a), ashabına İmam Ali (a.s)’ı adres göstererek kendisinden sonra kime başvurulması gerektiğini belirtmiş ve bu emre uyulmadığı takdirde derin bir sapkınlığa düşüleceği haberini vermiştir.

يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلِيًّا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِ
لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ أَبَدًا هَذَا عَلِيٌّ فَأَحِبُّوهُ بِحُبِّي
وَأَكْرِمُوهُ بِكَرَامَتِي فَإِنَّ جَبْرَائِيلَ أَمَرَنِي بِالَّذِي
قُلْتُ لَكُمْ عَنْ اللَّهِ عَزَّ وَ
جَلَّ.

“Ey Ensar topluluğu! Acaba size Ali’yi tanıtayım mı? Ali’ye tâbi olursanız asla sapmazsınız. Bu Ali’dir! Öyleyse onu benim sevgimden dolayı sevin ve ona benim saygımdan dolayı saygı duyun. Hiç şüphesiz Cebrael, size söylediklerimi Allah’u Teâlâ tarafından bana bildirmiştir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz;

❑ Şerh-i Nehcül Belağ, İbni Ebil Hadid, c.9 s.170

❑ Hilyet’ul Evliya, Ebu Neim, c.1 s.63

◈ Ümmeti, İhtilaflarda Aydınlatacak Olan Kişi

Peygamber efendimiz (s.a.a), kendisinden sonra ümmeti arasında ihtilafların çözümü için İmam Ali (a.s)’ı tanıtmıştır.

أَنْتَ تُبَيِّنُ لِأُمَّتِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنْ بَعْدِي.

“(Ey Ali!) Benden sonra ümmetimin ihtilafa düştükleri şeyleri sen açıklığa kavuşturup çözeceksin.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz;

❑ Tarihi Dimeşk, İbni Esakir-i Şafii, c.2 s.488, hadis 1008-1009

◈ Ali (a.s), Ümmetin En Bilgilisi

Yenabiül mevedde kitabında Hz. Resulullah’dan şöyle rivayet olunmuştur:

“Benden sora ümmetimin en bilgilisi Ali b. Ebitalib dir. Ey Allahım! Ali’ye hürmet edene hürmet et. Ali’yi küçük düşürmeye

alışanı zelil et. Ey Ali! Sen benim kardeşimsin. Benim kardeşim olmaya razı değimlisin...

Ben uyarıcıyım, Ali ise hidayet edicidir. Ben hikmet eviyim, Ali o evin kapısıdır.

Allah-u teâla her gün meleklerine karşı Ali (a.s) ile övünür. Ben ve Ali Allah'ın kullarına hüccetleriz. Ali'yi sevmek hasenedir... Cehennem ateşinden kurtuluştur, günahları eritir ve insanı nifaktan kurtarır. Ali'nin bu ümmetin üzerindeki hakkı babanın evlat üzerindeki hakkı gibidir. Ali'yi anmak, yâd etmek ibadettir."

◆ Yarattılanların En Hayırlısı

Peygamber efendimiz (s.a.a) kendisinden sonra insanların en hayırlısı olan İmam Ali (a.s) hakkında şöyle buyurmuştur:

خَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدِي وَ سَيِّدُهُمْ أَخِي هَذَا وَ هُوَ
إِمَامُ كُلِّ مُسْلِمٍ وَ أَمِيرُ كُلِّ مُؤْمِنٍ بَعْدَ وَفَاتِي.

“Benden sonra yaratılanların en hayırlısı ve efendisi kardeşim Ali’dir. O, benim vefatımdan sonra her Müslümanın İmamı ve her müminin de emiridir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ El-İkmal’us Saduk, s.253

❖ Muttakilerin İmamı

Peygamber efendimiz (s.a.a), İmam Ali (a.s)’ın fazileti hakkında Allah’ın şöyle vahyettiğini buyurmuştur:

أَوْحَى اللَّهُ فِي عَلِيٍّ ثَلَاثَ؛ أَنَّهُ سَيِّدُ الْمُسْلِمِينَ وَ
إِمَامُ الْمُتَّقِينَ وَ قَائِدُ عَزِّ الْمُحَجَّلِينَ.

Allah, Ali’nin üç faziletini şöyle vahyetti:

“O, Müslümanların efendisi, takvalıların İmamı ve yüzü ak olanların öncüsüdür.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz;

❑ El Fusulu’ul Muhimme, İbni Sebbag-ı Maliki s.107

◆ Hitte Kapısı

Peygamber efendimiz (s.a.a), Hz. Musa (a.s)’ın ümmetinde söz konusu olan “Hitte” olayını kendi ümmeti içindeki misalinin Hz. Ali (a.s) olduğunu bildirerek şöyle buyurmuştur:

عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ بَابُ حِطَّةٍ مَنْ دَخَلَ مِنْهُ
كَانَ مُؤْمِنًا وَمَنْ خَرَجَ مِنْهُ كَانَ كَافِرًا.

“Ali İbni Ebi Talib, Hitte (bağışlanma) kapısıdır. Kim o kapıdan girerse mümindir ve kim o kapıdan çıkarsa kâfirdir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

- ❑ Yenabi’ul Mevedde, Kunduz-i Hanefi, İstanbul bas-kısı, s.185- 247 ve 284
- ❑ El-Cami’us Sağir, Suyuti, c.2 s.56
- ❑ Kenzul Ummal, Ahmed İbni Hanbel, c.5 s.30
- ❑ Es- Sevaik’ul Muhrika, İbni Hacer, s.75

◈ Ali (a.s)'dan Ayrı Düşmek

Peygamber efendimiz (s.a.a), İmam Ali (a.s)'ın önemli konumunu şu şekilde bildirmiştir:

يَا عَلِيُّ مَنْ فَارَقَنِي فَقَدْ فَارَقَ اللَّهَ وَمَنْ فَارَقَكَ
يَا عَلِيُّ فَارَقَنِي.

“Ey Ali! Kim benden ayrılırsa hiç şüphesiz Allah’tan ayrılmıştır ve kim senden ayrılırsa benden ayrılmıştır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz;

□ El Mustedrek’ul Hâkim, c.3 s.146

◈ Ali (a.s) Sevgisi

Peygamber efendimiz (s.a.a), kendi dostunu ve düşmanını, Ali (a.s)'ın sevgisini ölçü kılarak beyan etmiştir.

يَا عَلِيُّ أَنْتَ سَيِّدٌ فِي الدُّنْيَا وَ سَيِّدٌ فِي الْآخِرَةِ وَ
حَبِيبُكَ حَبِيبِي وَ حَبِيبِي حَبِيبُ اللَّهِ وَ عَدُوُّكَ

عَدُوِّي وَ عَدُوِّي عَدُوُّ اللَّهِ وَ وَيْلٌ لِمَنْ أَبْغَضَكَ
بَعْدِي.

“Ey Ali! Sen hem dünya hem de ahiret efendisisin. Senin dostun benim dostumdur ve benim dostum da Allah’ın dostudur. Senin düşmanın benim düşmanımdır ve benim düşmanım da Allah’ın düşmanıdır. Yazıklar olsun benden sonra seni gazaplandıranlara.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ El Fusul’ul Muhimme, İbni Sebbâğ-ı Maliki s.111

❖ Peygamber Efendimiz (s.a.a) ile Komşuluk.

Hz. Resulullah’dan şöyle rivayet edilmiştir:

“Herkim beni, Hasan’ı ve Hüseyin’i ve onların anne ve babalarını severse kıyamet gününde benim derecemde ve benimle beraber olacaktır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

□ Yenabi’ul mevvede, s.164 de

◆ Ali (a.s)’ın Velayeti

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ali (a.s)’ın velayetini ve dostluğunu kendi velayeti ve dostluğuyla aynı olduğunu belirterek şöyle buyurmuştur:

أَوْصِي مَنْ آمَنَ بِي وَ صَدَّقَنِي بِوَلَايَةِ عَلِيٍّ بْنِ
أَبِي طَالِبٍ فَمَنْ تَوَلَّاهُ فَقَدْ تَوَلَّانِي وَ مَنْ تَوَلَّانِي
فَقَدْ تَوَلَّى اللَّهَ وَ مَنْ أَحَبَّهُ فَقَدْ أَحَبَّنِي وَ مَنْ أَحَبَّنِي
فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَ مَنْ أَبْغَضَهُ فَقَدْ أَبْغَضَنِي وَ مَنْ
أَبْغَضَنِي فَقَدْ أَبْغَضَى اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ.

“Bana inanan ve beni doğrulayan, Ali İbni Ebi Talibin velayetini kabul etmelidir. Zira hiç şüphesiz, onun velayeti benim velayetim ve benim de velayetim Allah’ın velayetidir. Ali’yi seven beni sevmiştir ve beni seven ise Allah’ı sevmiştir. Şüphesiz Ali’yi gazaplandıran beni gazaplandırmış ve beni gazaplandıran da Allah’ı gazaplandırmıştır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ İhkak'ul Hak, c.6 s.434-437

❖ Ehl-i Beyt'e Düşman Olanın Sonu

Peygamber efendimiz (s.a.a)'in iki ağır emanetinden biri olan Ehl-i Beyt (a.s), hakkın mazharı olduğundan dolayı onlara karşı düşmanlık edilmesi de ebedi cehennem ateşinin hazırlayıcısı olacaktır. Peygamber efendimiz (s.a.a) bu konu hakkında bir hadisi şerifinde şöyle buyurmuştur:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُبْغِضُنَا أَهْلَ الْبَيْتِ
أَحَدٌ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ النَّارَ.

“Canım elinde olan Allah’a yemin olsun ki, elbette biz Ehl-i Beyt’i gazablandıranı Allah ateşe atacaktır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ El Mustedrek'ul Hâkim, c.3 s.150

◈ Ümmetin En Faziletlileri

Kenzül Ummal kitabında Hz. Resulullah (s.a.a)’den şöyle rivayet edilmiştir:

“Kişilerinizin en hayırlısı Ali, gençlerinizin en hayırlısı Hasan ve Hüseyin, hanımlarınızın en hayırlısı ise Fatime’dir.”

◈ Yahudi Olarak Dirilmek

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ehl-i Beyt (a.s)’a düşmanlık edenlerin sonlarının şöyle olacağını açıklamıştır:

أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ أَبْغَضَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ حَشَرَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَهُودِيًّا.

“Ey İnsanlar! Kim, biz Ehl-i Beyt’i gazaplandırırsa, Allah kıyamet günü onu Yahudi olarak diriltir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

- ❑ Mizan-ul İtidal-i Zehebi, c.2 s.116
- ❑ Mecme-uz Zevahid, c.9 s.172

❖ Ümmetin İki Babası

Peygamber efendimiz (s.a.a), kendisinin Hz. Ali (a.s) ile birlikte bu ümmetin iki babası olduğunu belirterek şöyle buyurmuştur:

أَنَا وَ عَلِيٌّ أَبَوَا هَذِهِ الْأُمَّةِ مَنْ عَرَفَنَا فَقَدْ عَرَفَ
لِلَّهِ وَ مَنْ أَنْكَرَنَا فَقَدْ أَنْكَرَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ مِنْ
عَلِيٍّ سِبْطًا أُمَّتِي وَ سَيِّدًا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ وَ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ تِسْعَةُ
طَاعَتْهُمْ طَاعَتِي وَ مَعْصِيَتُهُمْ مَعْصِيَتِي تَأْسِعُهُمْ
قَائِمُهُمْ وَ مَهْدِيَّهُمْ.

“Ben ve Ali bu ümmetin iki babasıyız. Kim bizi tanırsa şüphesiz Allah’ı tanımıştır ve kim bizi inkâr ederse şüphesiz Allah’ı inkâr etmiştir. Ali’nin soyundan olan iki torunum, Hasan ve Hüseyin cennet gençlerinin efendileridir. Hüseyin’in soyundan dokuz İmam gelecektir; onlara itaat eden bana itaat etmiş ve

onlara karşı gelen bana karşı gelmiştir. Onların dokuzuncusu kıyam edecek olan Mehdi'dir."

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ İkmal-u Saduk, s.255

❖ Cennet'in İlk Misafirleri, Ehl-i Beyt ve Şi- aları

Sevaik'ul Muhrika, Mecme'uz Zevaid ve Kenuz'ul Hakaik kitaplarında, Hz. Resulullah (s.a.a)'den şöyle rivayet olunmuştur:

"Ey Ali! İlk cennete girecek olan dört kişi; ben, sen, Hasan, Hüseyin'dir. Evlatlarımız bizim peşimizce ve hanımlarımız ise evlatlarımızın peşinden gelecektir. Şi'alarımız da sağımız ve solumuzda olacaktır."

◈ On İki İmam

Resulullah (s.a.a), kendisinden sonraki imamların sayısını ve onların ilki ile sonuncusunun kim olduğunu bir hadisi şerifinde şöyle buyurmuştur:

الْأَيِّمَةُ بَعْدِي اثْنَا عَشَرَ أَوَّلُهُمْ أَنْتَ يَا عَلِيُّ وَ
آخِرُهُمُ الْقَائِمُ الَّذِي يَفْتَحُ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ عَلَى يَدَيْهِ
مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَ
مَغَارِبَهَا.

“Benden sonra İmamlar oniki kişidir. Ey Ali! Onların ilki sensin ve sonuncuları da Kaim’dir (İmam Mehdi), Allah onun eliyle doğu ve batıyı fethedecektir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

□ Emali-yi Saduk, s.329

◆ Emir el'müminin

Peygamber efendimiz (s.a.a) birgün ashabıyla oturmuştu. Müminlerin, kendisinden sonra kime itaat edeceklerini açıklayarak şöyle buyurdu:

يَدْخُلُ عَلَيْكُمْ مِنْ هَذَا الْبَابِ رَجُلٌ هُوَ أَمِيرُ
الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامُ الْمُسْلِمِينَ فَإِذَا بَعَثَ بَنِي أَبِي
طَالِبٍ قَدْ طَلَعَ فَاسْتَقْبَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ص) ثُمَّ أَقْبَلَ
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا بِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ فَقَالَ: هَذَا
“Bu kapıdan girecek olan

kişi, Müminlerin emiri ve Müslümanların İmamıdır. Bu sırada kapıdan Hz. Ali (a.s) içeri girdi, Peygamber efendimiz (s.a.a) onu karşıladı ve onun mübarek yüzünden öptükten sonra şöyle buyurdu:

“Bu, benden sonra sizin İmamınızdır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

□ Emali-yi Saduk, s.484

◆ Hz. Ali (a.s), Peygamber Efendimiz (s.a.a)'in Halifesi

Peygamber efendimiz (s.a.a), İmam Ali (a.s)'a şöyle buyurmuştur:

يَا عَلِيُّ أَنْتَ أَخِي وَ أَنَا أَخُوكَ أَنَا الْمُصْطَفَى
النَّبَوَّةَ وَ أَنْتَ الْمُجْتَبَى لِلإِمَامَةِ أَنَا صَاحِبُ
التَّنْزِيلِ وَ أَنْتَ صَاحِبُ التَّوْلِي وَ أَنْتَ أَبُو هَذِهِ
الْأُمَّةِ يَا عَلِيُّ أَنْتَ وَصِيَّ وَ خَلِيفَتِي وَ وَارِثِي وَ
أَبُو وَلَدِي...

“Ey Ali! Sen benim kardeşimsin, bende senin kardeşinim. Ben, peygamberliğe sen de imamete seçildin. Kuran bana nazil oldu, (benden sonra) onun yorumcusu ise sensin.

Ya Ali! Sen bu ümmetin babası, benim vasim, halifem, varisim ve çocuklarımın (İmam Hasan ve İmam Hüseyin (a.s)'ın) babasisin.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

□ Emali-yi Saduk, s.295

◈ Ehl-i Beyt'in Fazileti

Resulullah (s.a.a), Ehl-i Beyt'in makamını bir hadisi şerifinde şöyle açıklamıştır:

نَحْنُ أَهْلُ الْبَيْتِ شِرَّةُ النَّبُوءَةِ وَ مَعْدَنُ الرِّسَالَةِ,
لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ الْخَلَائِقِ يَفْضُلُ أَهْلَ بَيْتِي
غَيْرِي.

“Biz Ehl-i Beyt, nübüvvet ailesi ve risaletin kaynağıyız. Benim dışımda, yaratılanların hiçbiri Ehl-i Beyt'imın faziletine ulaşamaz.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

□ İhkak'ul Hak, c.9 s.378

◈ İmam Ali (a.s)'in On Fazileti

Hız. Peygamber (s.a.a)'in buyurduğu on fazileti, İmam Ali (a.s) Kufe mescidinin minberinde şöyle beyan etmiştir:

قَالَ عَلِيٌّ (ع) فِي مِنْبَرِ الْكُوفَةِ: أَيُّهَا النَّاسُ كَانَ
بِي مِنْ رَسُولِ اللَّهِ عَشْرَ خِصَالٍ هُنَّ أَحَبُّ إِلَيَّ
مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ: قَالَ لِي (ص): يَا
عَلِيُّ! أَنْتَ أَخِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْتَ
أَقْرَبُ الْخَلَائِقِ عَلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ مَنْزِلُكَ فِي
الْجَنَّةِ مُوَاجِهْ مَنْزِلِي وَ أَنْتَ الْوَارِثُ لِي وَ أَنْتَ
الْوَصِيُّ مِنْ بَعْدِي فِي عِدَاتِي وَ أَسْرَتِي وَ أَنْتَ
الْحَافِظُ لِي فِي أَهْلِي عِنْدَ غَيْبَتِي وَ أَنْتَ الْإِمَامُ
لِأُمَّتِي وَ أَنْتَ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِي رَعِيَّتِي وَ أَنْتَ
وَلِيِّ وَ وَلِيِّ وَلِيِّ اللَّهِ وَ عَدُوُّكَ عَدُوِّي وَ عَدُوِّي
عَدُوُّ اللَّهِ.

Ey insanlar! Hz. Peygamber (s.a.a)’ın benim hakkımda
buyurduğu on fazilet var ki, benim için güneşin, üzerine doğ-
duğu her şeyden daha sevimlidir. Allah resulü (s.a.a) bana
şöyle buyurdu:

“Ey Ali, sen benim dünyada ve ahirette kardeşimsin.
Kıyamet gününde yaratılanların bana en yakını sen ola-
caksın. Cennette senin evin benim evimin karşısındadır.

Sen benim varisimsin. Sen benim vasimsin. Benim yokluğumda ailemin koruyucusu sensin. Ümmetimin İmamı sensin. Toplum adaletini sağlayan sensin. Sen benim dostumsun ve benim dostum da Allah'ın dostudur. Senin düşmanın benim düşmanımdır, benim düşmanım da Allah'ın düşmanıdır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ Emali-yi Saduk, c.1 s.136

❖ Ali (a.s) Sevgisi

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ali (a.s)'ın sevgisinin önemini şu şekilde açıklamıştır:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَنْ أَحَبَّ عَلِيًّا قَبْلَ اللَّهِ مِنْهُ صَلَاتُهُ وَصِيَامُهُ وَقِيَامُهُ وَاسْتِجَابَ دُعَاءَهُ ...
أَلَا وَ مَنْ أَحَبَّ آلَ مُحَمَّدٍ أَمِنَ مِنَ الْحِسَابِ وَ

الْمِيزَانِ وَ الصِّرَاطِ... فَأَنَا كَفِيلُهُ بِالْجَنَّةِ مَعَ
الْأَنْبِيَاءِ.

Hatibi Harezmi Menakıbında İbni Ömer'den o da Hz Resulullah (s.a.a)'den şöyle rivayet eder:

“Allah, Ali’yi sevenin namazını, orucunu, kıyamını ve duasını kabul eder. Bilin ki kim Ehl-i Beyti severse hesabdan, teraziden ve sırattan yana güvende olur... Ve ben onun peygamberlerle birlikte cennette olacağına kefilim.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ Yenabi’ul Mevedde, s.86

◆ Ehl-i Beyt’in Fazileti

Peygamber efendimiz (s.a.a) kendisi ve Ehl-i Beyt’i hakkında şöyle buyurmuştur:

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَمَعَ فِيَّ وَ فِي أَهْلِ بَيْتِي الْفَضْلَ
وَ الشَّرَفَ وَ السَّخَاءَ وَ الشَّجَاعَةَ وَ الْعِلْمَ وَ الْحِلْمَ

وَأَنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَ لَكُمْ الدُّنْيَا.

“Şüphesiz Allah-u Teâlâ, bende ve Ehl-i Beyt'im de fazileti, şerefi, cömertliği, cesareti, ilmi ve Hilmi bir araya toplamıştır. ...”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

□ Yenabi'ul Mevedde, s.254 İstanbul baskısı

◆ Ali (a.s)'ın Fazileti

Peygamber efendimiz (s.a.a), İmam Ali (a.s)'ın fazileti hakkında şöyle buyurmuştur:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ لِأَخِي عَلِيٍّ فَضَائِلَ لَا تُحْصَى كَثْرَةً فَمَنْ ذَكَرَ فَضِيلَةً مِنْ فَضَائِلِهِ مُقِرًّا بِهَا غَفَرَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ

مَا تَأَخَّرَ وَ مَنْ كَتَبَ فَضِيلَةً مِنْ فَضَائِلِهِ
 الْمَلَائِكَةُ تَسْتَغْفِرُ لَهُ مَا بَقِيَ لِتِلْكَ الْكِتَابَةِ رَسْمٌ
 وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى فَضِيلَةٍ مِنْ فَضَائِلِهِ غَفَرَ اللَّهُ
 الذُّنُوبَ الَّتِي اكْتَسَبَهَا بِالِاسْتِمَاعِ وَ مَنْ نَظَرَ إِلَى
 كِتَابٍ مِنْ فَضَائِلِهِ غَفَرَ اللَّهُ الذُّنُوبَ الَّتِي
 اكْتَسَبَهَا بِالنَّظَرِ ثُمَّ قَالَ النَّظَرُ إِلَى عَلِيٍّ عِبَادَةٌ
 وَ ذِكْرُهُ عِبَادَةٌ وَ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِيْمَانَ عَبْدٍ إِلَّا
 بِوَلَايَتِهِ وَ الْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِ.

Allah Resülü (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

“Şüphesiz Allah, kardeşim Ali’ye o kadar çok fazilet vermiştir ki saymakla bitmez. Kim bu faziletlerden birini inanarak anarsa, Allah onun geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlar ve kim onun faziletlerinden birini yazarsa, o yazı var olduğu sürece melekler onun için bağışlanma diler ve kim onun faziletlerinden birini dinlerse, Allah onun kulağıyla işlediği günahlarını bağışlar ve kim onun faziletleriyle ilgili bir kitaba bakarsa, Allah onun bakmak suretiyle işlemiş olduğu günahlarını bağışlar... Ali’ye bakmak ibadettir, onu anmak ibadettir ve onun velayetini kabul etmeyip düşmanlarından beraat etmeyenin imanını Allah kabul etmez.”

Peygamber efendimiz (s.a.a) diğerk bir hadisi şerifinde şöyle buyurmuştur:

أَوْحَى اللَّهُ إِلَى آدَمَ (ع): مَنْ عَرَفَ حَقَّ عَلِيٍّ زَكَا
وَ طَابَ وَ مَنْ أَنْكَرَ حَقَّهُ لُعِنَ وَ خَابَ, أَقْسَمْتُ
بِعِزَّتِي وَ جَلَالِي أَنْ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ مَنْ أَطَاعَهُ وَ
إِنْ عَصَانِي وَ أَقْسَمْتُ بِعِزَّتِي أَنْ أُدْخِلَ النَّارَ مَنْ
عَصَاهُ وَ إِنْ أَطَاعَنِي.

Allah, Âdem (a.s)’a şöyle vahyetti:

“Ali’nin hakkını tanıyan temizlenir ve kim onun hakkını inkâr ederse lanetlenir ve hüsrana uğrar. İzzet ve celalime yemin ettim ki, ona itaat edeni günahkâr da olsa cennete sokacağım. Yine izzetime yemin ettim ki, ona karşı geleni ibadet ehli de olsa ateşe atacağım.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

- ❑ Kifayet’ut Talib s.251
- ❑ El-Hâkim fil Mustedrek c.3 s.141

◈ Ehl-i Beyt (a.s) Kimseyle Kıyaslanamaz

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ehl-i Beyt’inin seçkin insanlar olduğunu ve herkesten üstün olduklarını şu şekilde ifade etmiştir:

نَحْنُ أَهْلُ الْبَيْتِ لَا يُقَاسُ بِنَا أَحَدٌ.

“Hiç kimse biz Ehl-i Beyt’le kıyaslanamaz.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ Zehair’ul Ukba (Taberi) s.17

◈ Ali (a.s), İnsanların En Hayırlısı

Kunduzi Yenabi’ul mevvede, Kâtibi Beğdadi tarihinde, İbni Esakir tarihi demişkinde, Kencii Şafii Kifayetuttalib kitabında, Hz. Resulullah’dan şöyle rivayet ederler:

عَلَى خَيْرِ الْبَشَرِ فَمَنْ أَبَا فَقَدْ كَفَرَ.

“Ali insanların en hayırlısıdır bunu inkâr eden dinden çıkar.”

❖ Peygamber Efendimiz (s.a.a)’in Ehl-i Beyt’e olan Sevgisi

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ehl-i Beyt’ini tanıtip onların makamını şu şekilde ifade etmiştir:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنْصَارِي أَنَّهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ إِذْ أَقْبَلَ عَلَيَّ وَالْحَسَنُ عَنْ يَمِينِهِ وَالْحُسَيْنُ عَنْ شِمَالِهِ فَقَامَ النَّبِيُّ (ص) وَقَبَّلَ عَلَيَّ وَلَزَّهُ إِلَى صَدْرِهِ وَقَبَّلَ الْحَسَنَ وَاجْلَسَهُ عَلَيَّ فَخَذَ الْأَيْمَنَ وَقَبَّلَ الْحُسَيْنَ وَاجْلَسَهُ عَلَيَّ فَخَذَهُ الْأَيْسَرَ ثُمَّ جَعَلَ يُقَبِّلُهُمَا وَيَرْشِفُ شَفَتَيْهِمَا وَيَقُولُ: يَا أَبَى أَيْكُمَا وَ أُمِّ أَمَّكُمَا ثُمَّ قَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى بَاهَى بِهِمَا وَ بِأَبِيهِمَا وَ أُمِّهِمَا وَ

الْأَبْرَارُ مِنْ وَلَدِهِمَا الْمَلَائِكَةُ جَمِيعاً ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أُحِبُّهُمْ وَأُحِبُّ مَنْ يُحِبُّهُمْ اللَّهُمَّ مَنْ أَطَاعَنِي
فِيهِمْ وَحَفِظَ وَصِيَّتِي اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مَعِيَ فِي
دَرَجَتِي اللَّهُمَّ مَنْ عَصَانِي فِيهِمْ وَلَمْ يَحْفَظْ
وَصِيَّتِي فَأَحْرُمُهُ رَحْمَتَكَ وَرَوْحَكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ فَإِنَّهُمْ أَهْلِي وَالْقَوَّامُونَ بِدِينِي وَالْمُحْيُونَ
لِسُنَّتِي وَالتَّالُونَ كِتَابَ رَبِّي فَطَاعَتُهُمْ
طَاعَتِي وَمَعْصِيَتُهُمْ
مَعْصِيَتِي.

Cabir b. Abdullah Ensari şöyle der:

Allah Resulü (s.a.a)'ın camide oturduğu bir sırada Hz. Ali (a.s), sağ tarafında İmam Hasan ve sol tarafında İmam Hüseyin (a.s) ile birlikte camiye girdi. Bunu gören Allah Resulü (s.a.a) bütün içtenliği ile ayağa kalkarak İmam Ali (a.s)'a sarıldı ve onu öpüp bağrına bastı. Sonra İmam Hasan (a.s)'ı öperek sağ dizinin üzerine oturttu ve İmam Hüseyin (a.s)'ı da öperek sol dizinin üzerine oturttu. Böylece torunlarını öperek okşarken:

“Babam babanıza, annem annenize feda olsun” diyordu. Daha sonra şöyle buyurdu:

“Ey insanlar! Şüphesiz yüce Allah bu ikisiyle, bunların babaları, anneleri ve gelecekteki Salih evlatları ile tüm meleklerine karşı övünmüştür.”

Allah Resulü (s.a.a) daha sonra onlar hakkında:

“Allah’ım! Şüphesiz ben bunları ve bunları sevenleri seviyorum. Allah’ım! Bunlar hakkında bana itaat edenleri ve haklarında söylediğim vasiyetime bağlı kalanları benimle birlikte kendi derecemde beraber kıl. Allah’ım! Bunlar hususunda söylediklerime karşı gelip vasiyetime uymayanları rahmetinden ve cennet kokusundan mahrum eyle, Ey merhametlilerin en merhametlisi!

Şüphesiz bunlar benim ehlim, dinimin koruyucuları, sünnetimi yaşatanlar, Rabbimin kitabını okuyanlardır. Bunlara itaat bana itaattir, bunlara karşı gelmek bana karşı gelmektir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ İhkak’ul Hak, c.9 s.21

◆ Ehl-i Beyt (a.s), Hikmet Kaynağı

Hikmetin, Ehl-i Beyt'e verilmesi hususunda Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْحِكْمَةَ فِيْنَا أَهْلَ
الْبَيْتِ.

“Hikmeti biz Ehl-i Beyt'te karar kılan Allah'a hamd olsun.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

□ El-Gadir, c.3 s.97

◆ Kuran ve Ehl'i Beyt

Peygamber efendimiz (s.a.a), Kuran'ın ve Ehl'i Beyt'inin birbirinden ayrılmayacağını ve onlardan geri kılınmaması, öne de geçilmemesi gerektiğini şu şekilde beyan etmişlerdir:

قَالَ النَّبِيُّ (ص): مُشِيرًا إِلَى الْقُرْآنِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ
فَلَا تُقَدِّمُوهُمَا فَتُهْلِكُوا وَ لَا تَقْصُرُوا عَنْهُمَا

فَتَهْلِكُوا وَ لَا تَعْلَمُوهُمْ فَإِنَّهُمْ أَعْلَمُ
مِنْكُمْ.

Peygamber efendimiz (s.a.a) Kuran-ı Kerim ve Ehl'i Beyt'ine işaret ederek şöyle buyurdular:

“Bu ikisinden öne geçmeyin, aksi takdirde helak olursunuz. Bunlardan geri de kalmayın, helak olursunuz. Bunlara bir şey öğretmeye kalkmayın çünkü onlar sizden daha bilgilidirler.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

- ☐ Sevaik'ul Muhrika, s.148
- ☐ Mecme'uz Zevahid c.9 s.163
- ☐ Yenabi'ul Mevedde, s.37, 196 İstanbul baskısı
- ☐ Durrul Mensur, c.2 s.60
- ☐ Kenzul Ummal, c.1 s.168
- ☐ Usdul Ğabe, c.3 s.137

◆ Masum İmamlar

Peygamber efendimiz (s.a.a), kendisinden sonra gelecek masum İmamları şu şekilde açıklamıştır:

عَنِ النَّبِيِّ (ص): أَنَا وَ عَلِيٌّ وَ الْحَسَنُ وَ
الْحُسَيْنُ وَ تِسْعَةٌ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ مُطَهَّرُونَ
مَعْصُومُونَ.

Resulullah (s.a.a)’den şöyle nakledilmiştir:

**“Ben, Ali, Hasan, Hüseyin ve Hüseyin’in soyundan
gelecek olan dokuz imam, pak ve masumlarız.”**

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki
kitaplara başvurabilirsiniz:

- ❑ Meveddet’ul Gurba, 10. Meveddesi,
- ❑ Yenabi’ul Mevedde s. 445
- ❑ Feraidus Simteyn c.2 s. 132 hadis; 430

❖ İmam Hüseyin (a.s) ve Evlatları

Peygamber efendimiz (s.a.a)’in, İmam Hüseyin (a.s)’ı
dokuz İmamın babası olarak tanıttığı bir hadisinde şöyle
geçer:

عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ
(ص) فَإِذَا الْحُسَيْنُ عَلَى فَحْذِ الْإِيْمَنِ وَ هُوَ يَقْبَلُ
عَيْنَيْهِ وَ يَلْتَمِسُ وَ هُوَ يَقُولُ: إِنَّكَ سَيِّدُ بَنِ سَيِّدٍ وَ أَبُو
سَادَاتٍ وَ إِنَّكَ إِمَامُ بَنِ إِمَامٍ أَبُو أَيْمَةٍ إِنَّكَ حُجَّةُ
بَنِ حُجَّةٍ أَبُو حُجَجٍ تَسْعَةُ مِنْ صُلْبِكَ تَأْسِعُهُمْ
قَائِمُهُمْ.

Salman-i Farsi'den şöyle nakledilmiştir:

Peygamber (s.a.a)'ın yanına geldiğimde Hz. Hüseyin'i sağ dizi üzerinde severken gördüm, onu öpüyor ve şöyle diyordu:

“Sen Seyyit ve Seyyit oğlusun ve Seyyitler babasısın, sen İmamsın ve İmam oğlusun ve İmamların babasısın. Sen, soyundan gelecek olan dokuz hüccetin babasısın, dokuzuncuları kıyam edecek (Mehdi) dir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

❑ Maktel'ul Hüseyin, Harezmî c.1 s.146

❑ Yenabi'ul Mevedde, bab, 54 s.168

◆ On İkinci İmam

Peygamber efendimiz (s.a.a) kendisinden sonraki halifelerinin on iki kişi olduğunu belirterek onların sonuncusunun dünyayı adaletle dolduracak olan Hz. Mehdi (a.f) olduğunu şu şekilde bildirmiştir:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: إِنَّ خُلَفَائِي
وَ أَوْصِيَائِي وَ حُجَجَ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ بَعْدِي لَأَتْنَا
عَشَرَ، أَوَّلُهُمْ أَخِي وَ آخِرُهُمْ وَلَدِي. قِيلَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ وَ مَنْ أَخُوكَ؟ قَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ.
قِيلَ وَ مَنْ وَلَدُكَ؟ قَالَ: الْمَهْدِيُّ الَّذِي يَمْلَأُ
الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَ ظُلْمًا
وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ بَشِيرًا لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا
إِلَّا يَوْمٌ وَاحِدٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَخْرُجَ
فِيهِ وَلَدِي الْمَهْدِيُّ، يَنْزِلُ رُوحُ اللَّهِ عِيسَى بْنُ
مَرْيَمَ فَيُصَلِّي خَلْفَهُ وَ تَشْرِقُ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا
وَ يَبْلُغُ سُلْطَانُهُ لِلْمَشْرِقِ وَ
الْمَغْرِبِ.

İbni Abbas, Hz. Peygamber (s.a.a)’den şöyle nakleder:
“Şüphe yok ki halifelerim, vasilerim ve Allah’ın yarattıklarına hücceti, benden sonra on iki kişidir. Onların birincisi kardeşim, sonuncusu da evladımdır.”

Ya Resulallah! Kardeşin kimdir? Dediler. Buyurdu ki:

“Ebu Talip oğlu Ali’dir.”

Peki, evladın kimdir? Denildiğinde, buyurduki:

“Yeryüzü zulüm ve adaletsizlikle dolduktan sonra gelip onu adaletle dolduracak olan Mehdi’dir. Beni hak üzere müjdeleyici olarak gönderene and olsun ki, dünyanın ömründen bir gün dahi kalsa, muhakkak Allah o günü uzatır ta ki evladım Mehdi kıyam eder. Meryem oğlu İsa Ruhullah, gökyüzünden inecek ve onun arkasında namaz kılacak ve yeryüzü Rabbinin nuruyla münevver olacak ve onun saltanatı doğuyu ve batıyı sarsacak.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

- ☐ Ferayi’dul Simteyn c.2 s.312 – hadis.562
- ☐ Yenabi’ul Mevedde bab.94 s.487

❖ Ehl-i Beyt'e İnanan Müminlere Verilen Müjde

Allah'ı Teâlâ, cennetle müjdelediği kimseleri şu şekilde vafsetmiştir:

عَنِ النَّبِيِّ (ص): أَتَانِي جَبْرَائِيلُ مِنْ أَمْرِ رَبِّهِ
عَزَّ وَ جَلَّ وَ هُوَ يَقُولُ رَبِّي يَفْرَأُكَ السَّلَامَ وَ
يَقُولُ لَكَ بِشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ وَ يُؤْمِنُونَ بِكَ وَ بِأَهْلِ بَيْتِكَ الْجَنَّةَ
فَلَهُمْ عِنْدِي جَزَائِلُ الْحُسْنَى وَ سَيَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ.

Peygamber efendimiz (s.a.a)'den şöyle nakledilmektedir:

Cebrail yüce Allah tarafından bana gelerek:

Rabbim sana selam gönderiyor ve şöyle diyor, dedi.

“Salih amel işleyen, sana ve Ehl-i Beyt'ine iman eden müminleri cennetle müjdele. Onlar için katımda büyük mükâfatlar vardır ve pek yakında cennete gireceklerdir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ İhkak'ul Hak, c.9 s.383

❖ Ehl-i Beyt Sevgisi

Peygamber efendimiz (s.a.a), Ehl-i Beyt sevgisinin önemi şu şekilde beyan etmiştir:

عَنِ النَّبِيِّ (ص): أَلَا وَ مَنْ مَاتَ عَلَى حُبِّ آلِ
مُحَمَّدٍ مَاتَ شَهِيدًا وَ مَغْفُورًا لَهُ وَ تَائِبًا ... مُؤْمِنًا
مُسْتَكْمِلَ الْإِيمَانِ ... أَلَا وَ مَنْ مَاتَ عَلَى بُغْضِ
آلِ مُحَمَّدٍ مَاتَ كَافِرًا... لَمْ يَشْمَ رَائِحَةُ
الْجَنَّةِ.

Peygamber efendimiz (s.a.a)'den şöyle nakledilmektedir:

“Bilin ki, kim Ehl-i Beyt sevgisi üzere ölürse, şehit, bağışlanmış, tövbe etmiş... Ve imanı kemale ermiş bir mümin olarak ölür... Bilin ki, kim Ehl-i Beyt'in düşmanlığı üzere ölürse, kâfir olarak ölür... Cennetin kokusunu alamaz.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

- ❑ Tesfiri Keşşaf, Zemehşeri, Beyrut baskısı, c.4 s.22
- ❑ Tefsiri Kebir, Fahri Razi, c.7 s.4-5

❖ Allah’a Tevekkül Etmek

Peygamber efendimiz (s.a.a), Allah’a tevekkül etmenin, kabir azabından kurtulmanın, hikmet sahibi olmanın ve hesapsız cennete girmenin Ehl-i Beyt sevgisi ile mümkün olabileceğini şu şekilde anlatmıştır:

عَنِ النَّبِيِّ (ص): مَنْ أَرَادَ التَّوَكُّلَ عَلَى اللَّهِ
فَلْيُحِبْ أَهْلَ بَيْتِي وَ مَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْجُوَ مِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ فَلْيُحِبْ أَهْلَ بَيْتِي مَنْ أَرَادَ الْحِكْمَةَ فَلْيُحِبْ
أَهْلَ بَيْتِي وَ مَنْ أَرَادَ دُخُولَ الْجَنَّةِ بِغَيْرِ حِسَابٍ
فَلْيُحِبْ أَهْلَ بَيْتِي فَوَ اللَّهُ مَا أَحَبَّهُمْ أَحَدًا إِلَّا رَجَحَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ.

Peygamber efendimiz (s.a.a)’den şöyle nakledilmektedir:

“Allah’a tevekkül etmek isteyen, Ehl-i Beyt’imi sevsin. Kabir azabından kurtulmak isteyen Ehl-i Beyt’imi sevsin. Hikmeti isteyen Ehl-i Beyt’imi sevsin. Cennete hesapsız girmek isteyen Ehl-i Beyt’imi sevsin. Vallahi onları sevene dünya ve ahiret kurtuluşu vardır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ İhkak'ul Hak, c.9 s.425

❖ Çocuk Terbiyesinde Ehl-i Beyt (a.s) Sevgisinin Yeri

Ehl-i Beyt sevgisini küçük yaşta çocuklarımıza aşılammamız gerektiği şöyle açıklanmıştır:

عَنِ النَّبِيِّ (ص): ادَّبُوا أَوْلَادَكُمْ عَلَى ثَلَاثِ
خِصَالٍ: حُبِّ نَبِيِّكُمْ وَ حُبِّ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ عَلَى
قِرَاءَتِ الْقُرْآنِ.

Peygamber efendimiz (s.a.a)'den şöyle nakledilmektedir:

“Çocuklarınızı üç haslet üzere yetiştirin; Peygamberinizin sevgisi, Ehl-i Beyt'inin sevgisi ve Kuran tilaveti üzere.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

❑ Sevaik'ul Muhrika, s.103

❑ Kenz'ul Ummal, c.7 s.278

❖ Ehl-i Beyt'e İtaatin Farz Oluşu

Peygamber efendimiz (s.a.a) kendisine ve Ehl-i Beyt'ine itaat etmenin gerekliliğini şu şekilde bildirmiştir:

عَنِ النَّبِيِّ (ص): إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ طَاعَتِي وَ
طَاعَةَ أَهْلِ بَيْتِي عَلَى النَّاسِ خَاصَّةً وَ عَلَى
الْخَلْقِ عَامَّةً.

Peygamber efendimiz (s.a.a)'den şöyle nakledilmektedir:

“Hiç şüphesiz Allah, benim ve Ehl-i Beyt'imın itaatini insanlara özel ve diğer yaratılanlara da genel olarak farz kılmıştır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

- ❑ Yenabi'ul Mevedde, İstanbul baskısı
- ❑ İhkak'ul Hak, c.9 s.996.

◆ Ali (a.s)'ın İtaatinin Farz oluşu

Hız. Resulullah (s.a.a), Gadiri ğum hutbesinin bir yerine geldiğinde şöyle buyurmuştur:

أَلَسْتُ أَوَّلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ

“Acaba ben sizlere kendi nefislerinizden daha öncelikli değil miyim?”

Bu hadisin açıklanmasında Tezkire kitabının yazarı İbni Cevzi şöyle diyor:

Bu Ali'nin imametinin ve ona itaatin farz olduğunun açıkca isbatıdır.

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

□ Tezkiretu İbni Cevzi, eski çapı, bab. 2, s.20

◆ Kurtuluş Gemisi

Peygamber efendimiz (s.a.a) , vasilerinin ümmet içerisindeki önemli konumlarını şöyle beyan etmiştir:

عَنِ النَّبِيِّ (ص): مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَرْكَبَ سَفِينَةً
النَّجَاةِ وَ
يَسْتَمْسِكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَ يَعْتَصِمَ بِحَبْلِ اللَّهِ
الْمَتِينِ فَلْيُؤَالَ عَلِيًّا وَ لِيُعَادِ عَدُوَّهُ وَ لِيَأْتِسِمَ
بِالْهُدَاةِ مِنْ وَلَدِهِ فَإِنَّهُمْ خُلَفَائِي وَ أَوْصِيَائِي وَ
حُجَجُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ مِنْ بَعْدِي وَ سَادَاتُ أُمَّتِي
وَ قَوَادُ التَّقَاءِ إِلَى الْجَنَّةِ حِزْبُهُمْ حِزْبِي وَ حِزْبِي
حِزْبُ اللَّهِ وَ حِزْبُ أَغْدَائِهِمْ حِزْبُ
الشَّيْطَانِ.

Peygamber efendimiz (s.a.a)'den şöyle nakledilmektedir:

“Kurtuluş gemisine binmek, kopmayan sağlam kulpa sarılmak ve Allah’ın sağlam ipine tutunmak isteyen kimse, Ali’yi sevmeli, düşmanına düşman olmalı ve onun soyundan olan hidayetçilere bağlanmalıdır. Çünkü onlar benim halifelerim, vasilerim ve benden sonra Allah’ın hüccetleri, ümmetin efendileri ve cennete götürecektir olan takvalı önderlerdir. Onların taraftarları benim taraftarlarımdır ve benim taraftarlarım

Allah'ın taraftarıdır. Düşmanlarının taraftarları ise Şeytan'ın taraftarlarıdır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ Yenabi'ul Mevedde, s.445

❖ Peygamber (s.a.a)'den Sonraki Halife

Peygamber efendimiz (s.a.a) kendisinden sonra ümmetin başına bıraktığı önderi şu şekilde bildirmiştir:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مُشِيرًا إِلَى عَلِيٍّ: إِنَّ هَذَا
أَخِي وَ وَصِيَّ وَ خَلِيفَتِي مِنْ بَعْدِي فَاسْمُوا لَهُ
وَ أَطِيعُوا.

Allah Resulü (s.a.a), Ali'ye işaret ederek şöyle buyurdu:

“Şüphesiz ki bu, kardeşim, vasim ve benden sonraki halifemdir. Öyleyse onu dinleyin ve ona itaat edin.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ Tarihi Taberi c.2 s.319

◈ Ali'yi Anmak

Allah Resulü (s.a.a), müminlere Hz. Ali (a.s)'ı sürekli anmaları hususunda şöyle buyurmuştur:

زَيِّنُوا مَجَالِسَكُمْ بِذِكْرِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ.

“Meclislerinizi Ali b. Ebi Talib'i anmakla süsleyin.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ Bihar'ul Envar, c.38 s.199

◈ Caferi Sadık'tan Daha Âlimi Görülmemiştir

Malik b. Enes, Hz. İmam Sadık (a.s)'ın faziletlerinden bahsederken şöyle diyor:

مَا رَأَتْ عَيْنٌ وَلَا سَمِعَتْ أُذُنٌ وَلَا خَطَرَ
عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ أَفْضَلَ مِنْ جَعْفَرِ الصَّادِقِ
فَضْلاً وَ عِلْماً وَ عِبَادَةً
وَ وَزْعاً.

“Hiçbir göz, hiçbir kulak ve hiçbir kalp Caferi Sadık’tan fazilet, ilim, ibadet ve takva açısından daha üstününü görmemiş, duymamış ve tanımamıştır.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaba başvurabilirsiniz:

❑ Bihar’ul Envar, c.47 s.28

❖ Allah’a Yakınlaştıran En Üstün Amel

İmam Muhammed Bâgır (a.s), Kur’an da geçen *emir sahiplerine* itaatin ne denli önemli olduğunu şu şekilde beyan etmiştir:

أَفْضَلُ مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ الْعِبَادُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ
طَاعَةَ اللَّهِ وَ طَاعَةَ رَسُولِهِ وَ طَاعَةَ أُولَى الْأَمْرِ
قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ (ع): حُبُّنَا إِيْمَانٌ وَ بُغْضُنَا
كُفْرٌ.

“Kulları Allah’a yaklaştıran en üstün şey; Allah’a itaat, Resulüne itaat ve Emir sahiplerine itaattir.” Daha sonra İmam Bâgır (a.s) şöyle buyurdu:

“Bizim sevgimiz iman ve bize buğz etmek ise kâfirliktir.”

□ El Kâfi, c.1 s.187

◆ İbadetlerin En Üstünü

Hız. İmam Sadık (a.s) ibadetlerin en üstününü şöyle açıklamıştır:

إِنَّ فَوْقَ كُلِّ عِبَادَةٍ عِبَادَةٌ وَ حُبُّنَا أَهْلَ الْبَيْتِ
أَفْضَلُ عِبَادَةٍ.

“Şüphesiz her ibadetin üstünde bir ibadet vardır, biz Ehl-i Beyt’in sevgisi ise ibadetlerin en üstünüdür.”

□ Bihar’ul Envar, c.27 s.91

◈ **Dua’da Ehl-i Beyt**

Peygambere ve Ehl-i Beyt’ine salâvat göndermenin duanın kabul olunmasındaki önemli etkisini İmam Sadık (a.s) şu şekilde beyan etmiştir:

قَالَ الْإِمَامُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

كُلُّ دُعَاءٍ يُدْعَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ مَحْجُوبٌ عَنِ
السَّمَاءِ حَتَّى يُصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

“Allah’a yapılan hiçbir dua, Muhammed ve Al-i Muhammed’e salâvat gönderilmedikçe göğe yükselmez.”

□ Usul-u Kafi, c.2 s.493

◈ Müminin İftiharı

Ehl-i Beyt (a.s)’ın velayetinin müminler için ifti-
har oluşunu, İmam Sadık (a.s) şu şekilde beyan etmiş-
tir:

قَالَ الْإِمَامُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

ثَلَاثَةٌ هُنَّ فَخْرُ الْمُؤْمِنِ وَزِينَةُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ: الصَّلَاةُ فِي آخِرِ اللَّيْلِ، وَ يَأْسُهُ مِمَّا
فِي أَيْدِي النَّاسِ، وَوَلَايَةُ الْإِمَامِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ.

“Şu üç şey müminin dünya ve ahirette ziyneti ve
övünç kaynağıdır; Gecenin sonunda kıldığı teheccüd
namazı, insanların elinde olan şeylere ümit bağlama-
ması ve Al-i Muhammed’den (Ehl-i Beyt’ten) olan ima-
mın velayeti.”

□ Bihar’ul Envar, c.75, s.107

◈ Kisâ Hadisi

Şeyh Abdullah Behrani, kendi senediyle sahabenin büyüklerinden olan Cabir İbn-i Abdullah-i Ensari'den şöyle rivayet etmiştir:

نَقْلًا عَنْ كِتَابِ عَوَالِمِ الْعُلُومِ لِلشَّيْخِ عَبْدِ اللَّهِ
بْنِ نُورِ اللَّهِ الْبَخْرَانِيِّ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ عَنْ جَابِرِ
بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ: عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ

دَخَلَ عَلَيَّ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ فِي بَعْضِ الْأَيَّامِ فَقَالَ
: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ فَقُلْتُ : عَلَيْكَ السَّلَامُ ،
قَالَ إِنِّي أَجِدُ فِي بَدَنِي ضَعْفًا ، فَقُلْتُ لَهُ أَعِيذُكَ
بِاللَّهِ يَا أَبَتَاهُ مِنَ الضَّعْفِ ، فَقَالَ: يَا فَاطِمَةُ ائْتِنِي
بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِيِّ ، فَعَطِّينِي بِهِ ، فَأَتَيْتُهُ بِالْكِسَاءِ
الْيَمَانِيِّ ، فَعَطِّيتُهُ بِهِ ، وَصِرْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ ، وَإِذَا
وَجْهُهُ يَتَلَأَلُ كَأَنَّهُ الْبَدْرُ فِي لَيْلَةٍ تَمَامِهِ وَكَمَالِهِ ،
فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً ، وَإِذَا بَوْلِدِي الْحَسَنَ قَدْ أَقْبَلَ
، وَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّاهُ فَقُلْتُ: وَعَلَيْكَ
السَّلَامُ يَا قُرَّةَ عَيْنِي ، وَثَمَرَةَ فُؤَادِي ، فَقَالَ يَا
أُمَّاهُ إِنِّي أَشْمُ عِنْدَكَ رَائِحَةً طَيِّبَةً ، كَأَنَّهَا رَائِحَةُ
جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)

فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ
نَحْوَ الْكِسَاءِ ، وَقَالَ : السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ ، يَا
رَسُولَ اللَّهِ ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ
الْكِسَاءِ ؟ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي ، وَيَا
صَاحِبَ حَوْضِي ، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ تَحْتَ
الْكِسَاءِ ، فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً ، وَإِذَا بِوَلَدِي
الْحُسَيْنِ (عَلَيْهِ السَّلَام) ، قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ : السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أُمَّاهُ ، فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي ،
وَيَا فُرَّةَ عَيْنِي ، وَثَمَرَةَ فُؤَادِي فَقَالَ لِي : يَا أُمَّاهُ
، إِنِّي أَشْمُ عِنْدَكَ رَائِحَةَ طَيِّبَةٍ: كَانَتْهَا رَائِحَةُ جَدِّي
رَسُولِ اللَّهِ ، فَقُلْتُ : نَعَمْ إِنَّ جَدَّكَ وَأَخَاكَ تَحْتَ
الْكِسَاءِ ، فَذَنَى الْحُسَيْنُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نَحْوَ
الْكِسَاءِ ، وَقَالَ : السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ اخْتَارَهُ اللَّهُ ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ
مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ ؟ فَقَالَ : وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا
وَلَدِي ، وَيَا شَافِعَ أُمَّتِي ، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ ، فَدَخَلَ
مَعَهُمَا تَحْتَ الْكِسَاءِ ، فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو الْحَسَنِ
عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ

رَسُولِ اللَّهِ، فَقُلْتُ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَبَا الْحَسَنِ
وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، فَقَالَ: يَا فَاطِمَةُ إِنِّي أَشَمُّ
عِنْدَكَ رَائِحَةً طَيِّبَةً، كَأَنَّهَا رَائِحَةُ أَخِي، وَابْنِ
عَمِّي رَسُولِ اللَّهِ، فَقُلْتُ نَعَمْ هَا هُوَ مَعَ وَلَدِكَ
تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَأَقْبَلَ عَلَيَّ نَحْوَ الْكِسَاءِ، وَقَالَ
:السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ
مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ؟ قَالَ لَهُ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا
أَخِي، وَيَا وَصِيَّي، وَخَلِيفَتِي، وَصَاحِبَ لَوَائِي
، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ، فَدَخَلَ عَلَيَّ تَحْتَ الْكِسَاءِ، ثُمَّ
أَتَانِي نَحْوَ الْكِسَاءِ، وَقُلْتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
أَبَتَاهُ، يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ
تَحْتَ الْكِسَاءِ؟ قَالَ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا بَنَّتِي،
وَيَا بَضْعَتِي، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ، فَدَخَلْتُ تَحْتَ
الْكِسَاءِ

فَلَمَّا أَكْتَمَلْنَا جَمِيعاً تَحْتَ الْكِسَاءِ، أَخَذَ أَبِي
رَسُولُ اللَّهِ بِطَرَفِي الْكِسَاءِ، وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ الْيُمْنَى
إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ ااَللَّهُمَّ إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي
وَخَاصَّتِي، وَحَامَتِي، لَحْمُهُمْ لَحْمِي، وَدَمُهُمْ

دَمِي، يُؤْلِمْنِي مَا يُؤْلِمُهُمْ وَ يَحْزُنُنِي مَا يَحْزُنُهُمْ
 ، أَنَا حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَهُمْ ، وَسَلْمٌ لِمَنْ سَالَمَهُمْ ،
 وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُمْ ، وَمُحِبٌّ لِمَنْ أَحَبَّهُمْ ، إِنَّهُمْ
 مِنِّي وَ أَنَا مِنْهُمْ ، فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ، وَ
 رَحْمَتَكَ وَ غُفْرَانِكَ وَ رِضْوَانَكَ عَلَيَّ وَ عَلَيْهِمْ
 وَ أَذْهَبْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ ، وَ طَهِّرْهُمْ تَطْهِيراً ،
 فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ : يَا مَلَايِكَتِي وَيَا سُكَّانَ
 سَمَاوَاتِي ، إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءَ مَبْنِيَّةً ، وَلَا
 أَرْضاً مَدْحِيَّةً ، وَلَا قَمَراً مُنِيراً ، وَلَا شَمْساً
 مُضِيَّةً وَ لَا فَلَكَاً يَدُورُ ، وَ لَا بَحَراً يَجْرِي ، وَ
 لَا فَلَكَاً يَسْرِي إِلَّا فِي مَحَبَّةٍ هَؤُلَاءِ الْخَمْسَةِ ،
 الَّذِينَ هُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ ، فَقَالَ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ:
 يَا رَبِّ وَ مَنْ تَحْتَ الْكِسَاءِ ، فَقَالَ عَزَّ وَ جَلَّ:
 هُمْ أَهْلُ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَ مَعْدِنُ الرِّسَالَةِ ، هُمْ
 فَاطِمَةُ وَ أَبُوهَا ، وَ بَعْلُهَا وَ بَنُوهَا ، فَقَالَ
 جِبْرَائِيلُ: يَا رَبِّ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَهْبِطَ إِلَى
 الْأَرْضِ ، لِأَكُونَ مَعَهُمْ سَادِساً ؟ فَقَالَ اللَّهُ: نَعَمْ
 ، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ ، فَهَبَطَ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ وَ قَالَ :

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَلَعَلِّي الْأَعْلَى
يُقَرُّكَ السَّلَامُ وَ يَخُصُّكَ بِالتَّحِيَّةِ وَ الْإِكْرَامِ وَ
يَقُولُ لَكَ: وَ عِزَّتِي وَ جَلَالِي ، إِنِّي مَا خَلَقْتُ
سَمَاءً مَبْنِيَّةً ، وَ لَا أَرْضاً مَدْحِيَّةً ، وَ لَا قَمَراً
مُنِيراً ، وَ لَا شَمْساً مُضِيَّةً ، وَ لَا فَلَكَاً يَدُورُ ،
وَ لَا بَحَراً يَجْرِي ، وَ لَا فَلَكَاً يَسْرِي ، إِلَّا لِأَجْلِكُمْ
وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ قَدْ أَذِنَ لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكُمْ ، فَهَلْ
تَأْذَنُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ : وَ
عَلَيْكَ السَّلَامُ ، يَا أَمِينَ وَ حَيَّ اللَّهُ ، إِنَّهُ نَعَمْ قَدْ
أَذِنْتُ لَكَ ، فَدَخَلَ جَبْرَائِيلُ مَعَنَا تَحْتَ الْكِسَاءِ
، فَقَالَ لِأَبِي إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْحَى إِلَيْكُمْ ، يَقُولُ: إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ ، وَ
يُطَهِّرَكُم تَطْهِيراً ، فَقَالَ عَلِيٌّ لِأَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
، أَخْبِرْنِي مَا لِحُلُوسِنَا هَذَا تَحْتَ الْكِسَاءِ مِنْ
الْفَضْلِ عِنْدَ اللَّهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَ سَلَّمَ: وَ الَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا ، وَاصْطَفَانِي
بِالرِّسَالَةِ نَجِيًّا ، مَا ذَكَرَ خَبَرْنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ
مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ ، وَ فِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَ

مُحِبِّينَا ، إِلَّا وَ نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ وَ حَفَّتْ بِهِمُ
الْمَلَائِكَةُ ، وَ اسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ يَتَفَرَّقُوا ، فَقَالَ
عَلِيٌّ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) : إِذَا وَ اللَّهُ فُزْنَا وَ قَارَ
شِيعَتُنَا ، وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ ، فَقَالَ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَسَلَّمَ : يَا عَلِيُّ وَ الَّذِي
بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا ، وَ اصْطَفَانِي بِالرِّسَالَةِ نَجِيًّا
مَا ذَكَرَ خَبَرْنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ
الْأَرْضِ وَ فِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَ مُحِبِّينَا ، وَ
فِيهِمْ مَهْمُومٌ إِلَّا وَ فَرَجَ اللَّهُ هَمَّهُ ، وَ لَا مَغْمُومٌ
إِلَّا وَ كَشَفَ اللَّهُ غَمَّهُ وَ لَا طَالِبُ حَاجَةٍ إِلَّا وَ
قَضَى اللَّهُ حَاجَتَهُ ، فَقَالَ عَلِيُّ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) :
إِذَا وَ اللَّهُ فُزْنَا وَ سَعِدْنَا ، وَ كَذَلِكَ شِيعَتُنَا قَارُوا
وَ سَعِدُوا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ ، وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ .

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

Resulullah (s.a.a)'ın kızı Fatıma (s.a)'nın şöyle buyurduğunu duyudum:

Bir gün babam Resulullah (s.a.a) benim evime geldi.

Selam olsun sana ey Fâtıma! Dedi. Ben:

Sana da selam olsun, dedim. (Babam Resulullah):

Vücudumda bir bitkinlik hissediyorum, dedi. Ben:

Allah seni bitkinliğe karşı korusun, dedim. Sonra:

Kızım! Yemen malı olan abâyı getir ve benim üzerime ört, dedi. Ve ben o abâyı getirip üzerine örttüm. Bu arada onun dolunay gibi parlayan yüzüne bakıyordum.

Çok geçmemişti ki oğlum Hasan da geldi ve:

Selam olsun sana anneciğim, dedi ve ben:

Sana da selam olsun ey benim gözümün nuru ve kalbimin meyvesi, dedim. O:

Anneciğim! Ben burada güzel bir koku hissediyorum; bu koku ceddin Resulullah (s.a.a)'ın kokusuna benziyor, dedi. Evet, ceddin kisânın (abânın) altındadır, dedim. Hasan abâyâ doğru giderek:

Selam olsun sana dedeciğim. Ya Resulallah, benim de kisânın altına girip senin yanında bulunmama izin verir misin? Dedim. Peygamber (s.a.a):

Sana da selam olsun ey benim evladım ve (Kevser) havuzumun sahibi! Evet, izin veriyorum, dedi. Hasan da Peygamber (s.a.a) ile birlikte abânın altına girdi.

Çok geçmeden oğlum Hüseyin içeri girdi ve:

Selam olsun sana anneciğim, dedi. Ve ben:

Sana da selam olsun ey benim oğlum, gözümün nuru ve gönlümün meyvesi, dedim. Hüseyin:

Anneciğim, ben burada güzel bir koku hissediyorum; dedem Resulullah'ın kokusuna benziyor, dedi.

Evet, deden ve kardeşin abânın altındalar, dedim. Hüseyin abâyâ doğru yaklaşarak:

Selam olsun sana dedeciğim, selam olsun sana ey Allah'ın seçkin kıldığı kimse. Benim de sizinle beraber kisânın altına girmeme izin verir misin? Dedi. Peygamber (s.a.a):

Sana da selam olsun ey benim evladım ve ey ümmetimin şefaatchisi! Evet, izin verdim, dedi. Hüseyin de kisânın altına girdi.

Bu esnada Ebu-l Hasan Ali İbn-i Ebi Talib (a.s) geldi ve:

Selam olsun sana ey Resulullah'ın kızı, dedi. Ben de:

Sana da selam olsun ey Ebe-l Hasan ve ey mü'minlerin emiri, dedim. Sonra:

Ben burada güzel bir koku hissediyorum; bu koku kardeşim ve amcam oğlu Resulullah'ın kokusuna benziyor, dedi. Evet, dedim. Peygamber, çocuklarıyla birlikte kisânın altındalar. Ali de kisâya doğru ilerleyip:

Selam olsun sana ya Resulallah! Benim de sizinle birlikte kisânın altına girmeme müsâde eder misin? Dedi. Resulullah (s.a.a):

Sana da selam olsun ey kardeşim, vasim, halifem ve bayraktarım! Tabi ki izin verdim, dedi. Sonra Ali de kisânın altına girdi.

Sonra ben kisâya doğru geldim ve:

Selam olsun sana babacığım ve ey Allah'ın Resülü! Acaba benim de sizinle birlikte kisânın altında olmama izin verir misin? Dedim. Resulullah (s.a.a):

Sana da selam olsun ey benim kızım ve ey benim vücudumun bir parçası! Tabi ki izin verdim, dedi.

Ben de abânın altına girdim. Hepimiz abânın altına toplandığımızda babam Resulullah (s.a.a) abânın iki yanından tutup sağ eliyle göğsü doğru işaret ederek dedi ki:

“Allah'ım! Şüphesiz ki bunlar benim Ehlibeyt'im ve benim özel yakınlarımdır. Bunların eti benim etimdir ve kanı benim kanımdır. Bunları inciten, beni incitir ve bunları üzen beni üzer. Ben bunlarla savaş içinde olanlarla savaştayım ve bunlarla sulh içinde olanlarla sulh içindeyim. Bunların düşmanlarına düşmanım ve bunları sevenleri severim. Şüphesiz ki bunlar bendendir ve ben de bunlardanım. Salât ve selamını, bereketini, rahmetini, bağışını ve rızanı benim ve bunların üzerinde karar kıl ve bunlardan her türlü kötülüğü-fenallığı uzaklaştır ve bunları tertemiz kıl.”

Bunun üzerine Allah (azze ve celle) şöyle buyurdu:

“Ey benim meleklerim ve ey göklerde bulunanlar! Şüphesiz ki ben, bina edilmiş gökyüzünü ve döşenmiş yeryüzünü ve aydınlatan ay ve ışık saçan güneşi, dönen her gezegeni, akan denizi ve dolaşan gemiyi, sadece kisânın altında olan bu beş kişinin sevgisinden dolayı yarattım.”

Cebrail-i Emin:

Ya Rabbî! Abânın altında bulunanlar kimlerdir? Diye sordu.

Allah (azze ve celle):

“Onlar, Peygamber'in Ehlibeyt'i ve risaletin made-nidirler. Onlar, Fatıma ve onun babası, kocası ve çocuklarıdır.” Diye buyurdu.

Cebrail:

Ey Rabbim! Yere inip onların altıncısı olmama izin verir misin? Dedi.

Allah (Teâlâ):
“Evet, izin verdim.” Dedi.

Sonra Cebrail-i Emin de yere indi ve dedi ki:

Selam olsun sana ey Allah'ın Resulü! Yücelerin yücesi Allah sana selam edip güzel tebrik ve ikramını sana sunuyor ve buyuruyor ki:

“İzzet ve celalime and olsun, ben bina edilmiş gökyüzünü ve döşenmiş yeryüzünü ve aydınlatan ayı ve ı ışık saçan güneşi ve dönen her gezegeni ve akan her denizi ve dolaşan her gemiyi sadece sizin için ve sizin sevginizden dolayı yarattım.”

Allah-u Teâlâ bana sizinle birlikte olmam için izin verdi. Ya Resulullah, sen de izin veriyor musun?

Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu:

Sana da selam olsun ey Allah'ın vahyinin emini, evet sana izin verdim.

Bunun üzerine Cebrail de bizimle birlikte abânın altına girdi ve babama dedi ki:

Allah size vahyederek şöyle diyor:

“Ey Ehlibeyt! Ancak ve ancak Allah sizden her türlü pislîği ve suç u uzak tutmayı, sizi tam bir temizlikle tertemiz kılmayı irade ediyor.”

Bu sırada Ali, babama dedi ki:

Ya Resulallah, bizim bu abânın altında oturmamızın Allah katında fazileti nedir?

Peygamber şöyle buyurdu:

Beni hak olarak peygamberlikle gönderen ve insanların kurtarıcısı olarak beni risaleti için seçen Allah'a and olsun ki, bizim bu haberimiz (kisânın altında toplanmamız), yer-yüzü halkı içerisinde Şiilerimiz ve sevenlerimizden bir topluluğun bulunduğu herhangi bir toplantıda anlatılırsa, onlar dağılıncaya kadar mutlaka onlara rahmet iner ve melekler onların etrafını sarar ve onlara Allah'tan bağışlanma dilerler.

Ali, dedi ki:

O halde Allah'a and olsun ki, biz kurtulduk ve Kâ'be'nin Rabbine and olsun ki, Şialarımız da kurtuldu.

Sonra babam Resulullah şöyle dedi:

Ey Ali, beni hak olarak peygamberlikle gönderen ve insanların kurtarıcısı olarak beni risaleti için seçen Allah'a and olsun ki, bizim bu haberimiz (kisanın altında toplanmamız) Şialarımızdan ve sevenlerimizden bir topluluğun bulunduğu herhangi bir mecliste anlatılırsa ve onların içerisinde sıkıntılı birisi olursa, onun sıkıntısını Allah mutlaka giderir; onların içerisinde derdi olan biri olursa, Allah onun derdini bertaraf eder ve onların içerisinde bir ihtiyacı olan olursa Allah onun ihtiyacını giderir.

Bunun üzerine Ali dedi ki:

O zaman Allah'a and olsun ki, kurtulduk ve saadete kavuştuk ve Kâ'be'nin Rabbine and olsun ki bizim Şialarımız da dünyada ve ahirette kurtuldular ve saadete kavuştular.

Bu hadisi Allâme Turayhî, Müntehab-ül Kebir kitabında, Allâme Deylemî el-Gurer-ü ve-d Dürer'de, Şeyh Kenî "Nûr-ul Âfâk"da nakletmişlerdir. Daha fazla bilgi için "İhkâk-ul Hak" kitabına ve aşağıdaki adreslere müracaat edebilirsiniz.

❑ Evâlim-ül Ulûm, c.11, s.635-642.

❑ Müntahab-ül Kebir. El-Gurer-ü ve-d dürer. Nûr-ül Âfâk, s.4, Tahran baskısı. İhkâk-ul Hak, c.2, s.557-558.

3) Soru: Ehl-i Beyt Sevgisi Nasıl Olmalıdır?

Şu ana kadar Ehl-i Beyt (a.s) sevgisi ve velayeti hakkındaki hadislerden bazılarına değindik. Şimdi ise bu sevginin nasıl olması gerektiği konusunda yine bazı hadislerle değineceyiz. Zira gerçek sevginin nasıl olduğunu bilemezsek, sadece seviyorum diyerek Ehl-i Beyt'in hakkını eda edemez ve bilmeyerek de olsa düşmanlarının safında yer alırız. Bu yüzden yine Ehl-i Beyt'e "Dostlarınız kimlerdir?" diye soruyor ve verdikleri cevabı dikkatli bir şekilde okuyoruz.

عَنْ جَابِرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ (ع) قَالَ قَالَ لِي يَا جَابِرُ أَيْكَتَفَى مَنْ يَنْتَحِلُ التَّشْيِعَ أَنْ يَقُولَ بِحُبِّبَا أَهْلِ الْبَيْتِ فَوَ اللَّهُ مَا شِيعَتُنَا إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ وَ أَطَاعَهُ وَ مَا كَانُوا يُعْرِفُونَ يَا جَابِرُ إِلَّا بِالتَّوَاضُعِ وَ التَّخَشُّعِ وَ الْأَمَانَةِ وَ كَثْرَةِ ذِكْرِ اللَّهِ وَ الصَّوْمِ وَ الصَّلَاةِ وَ الْبِرِّ بِالْوَالِدَيْنِ وَ التَّعَاهُدِ لِلْجِيرَانِ مِنَ الْفُقَرَاءِ وَ أَهْلِ الْمَسْكَنَةِ وَ الْغَارِمِينَ وَ الْإِيْتَامَ وَ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَ تِلَاوَةِ الْقُرْآنِ وَ كَفِّ الْأَلْسُنِ عَنِ النَّاسِ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ وَ كَانُوا أُمْنَاءَ عَشَائِرِهِمْ فِي الْأَشْيَاءِ.

Cabir, İmam Bâgır (a.s)’ın kendisine şöyle buyurduğunu nakletmektedir:

“Ey Cabir! Bir kimsenin Şia olduğunu söylemesi için sadece biz Ehl-i Beyt’i sevdiğini söylemesi yeterli midir?! Allah’a yemin olsun ki, Şiilerimiz sadece Allah’tan korkanlar ve ona itaat edenlerdir. Ey Cabir! Şiilerimiz sadece tevazu, huşu, emanetdarlık, Allah’ı çok

anmak, oruç tutmak, namaz kılmak, anne- babaya iyilikte bulunmak, fakir komşularına, miskinlere, borçlulara ve yetimlere yardımcı olmak, doğru konuşmak, Kur'an okumak, insanlar hakkında hayırlı şeyler dışında diline sahip olmak ve bütün işlerde yakınlarının emini olmakla tanınırlar...”

□ Usul’u Kâfî, c.2 s.74

◆ Utanç Vesilesi Olmayın

İmam Sadık (a.s) Şiilerine seslenerek kendileri için utanç vesilesi olmamalarını emretmiş ve sadece seviyorum demenin bir faydası olmayacağını şöyle belirtmiştir:

قَالَ حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ مَهْرَانَ قَالَ دَخَلْتُ عَلَى
الصَّادِقِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَهُ نَفَرٌ
مِنَ الشَّيْعَةِ، فَسَمِعْتُهُ وَهُوَ يَقُولُ: مَعَاشِرَ الشَّيْعَةِ،
كُونُوا لَنَا زِينًا وَلَا تَكُونُوا عَلَيْنَا شَيْنًا، قُولُوا

لِلنَّاسِ حُسْنًا، وَاحْفَظُوا أَلْسِنَتَكُمْ وَكُفُّوا عَنِ
الْفُضُولِ وَقَبِيحِ الْقَوْلِ.

Süleyman b. Mehran şöyle diyor:

Hz. İmam Sadık (a.s)’ın huzuruna vardığımda yanında bulunan bir grup Şia’ya şöyle dediğini işittim:

“Ey Şiiiler! Bizim için ziynet olun, utanç kaynağı olmayın. Halka iyi şeyler söyleyin, dillerinizi koruyun, fazla konuşmaktan ve kötü söz söylemekten dilinizi alıkoyun.”

□ Emali, (62. Meclis) s.400

◆ Ehl-i Beyt Sevgisinde Ölçü

Sadece “Ehl-i Beyt’i seviyorum” demekle, Ehl-i Beyt dostu olunmadığını İmam Bâgır (a.s) açık bir şekilde ifade ederek ölçünün Allah’a itaat olduğunu şu şekilde beyan etmiştir:

قَالَ الْإِمَامُ الْبَاقِرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

مَنْ كَانَ لِلَّهِ مُطِيعًا فَهُوَ لَنَا وَلِيِّ وَمَنْ كَانَ لِلَّهِ
عَاصِيًا فَهُوَ لَنَا عَدُوٌّ.

“Her kim Allah’ın emrine itaat ederse bizim dostumuzdur. Her kim de Allah’ın emirlerine karşı gelirse bizim (Ehl-i Beyt’in) düşmanımızdır.”

□ Usul-u Kâfî, c.2 s.75

◆ İmam Rıza (a.s)’ın, Şialarına Mektubu

Ey Abdulazim! Benim selamımı dostlarıma ilet ve onlara deki:

Şeytan’ı kendilerine yaklaştırmassınlar!

Doğru konuşsunlar ve emaneti eda etsinler.

Kendilerini ilgilendirmeyen konularda sussunlar.

Düşmanlığı bir kenara bıraksınlar.

Birbirlerine yönelsinler ve birbirlerini ziyaret etsinler ki bu, bana yakınlaşmalarına sebep olur.

Kendinizi, birbirinizle çekişmekle meşgul etmeyin. Çünkü ben, böyle yapanlar ve dostlarımdan birini öfkeliendirenler hakkında, Allah’tan dünyada en ağır azabı vermesini ve ahirette de zarara uğrayanlardan olmasını istemeye ahdettim.

Dostlarıma deki:

Yüce Allah onları bağışlayacak ve kötü işlerini affedecek!

Ancak Allah’a şirk koşan olur veya dostlarımdan birini incitip onun kötülüğünü isteyen olursa, o hariç! Zaten, böylesini Allah affetmesin!

Böyle biri tevbe ederse ne güzel, aksi takdirde iman ruhu onun kalbinden çıkar gider ve sonrasında benim velayetimden çıkar.

Onun, bizim velayetimizden bir nasibi olmaz! Böyle kötü bir sondan da Allah’a sığınırım!

◆ Şia Kimdir?

Şia’nın terim anlamı; Şia sözcüğü Arapça da izleyeci ve tarafdar anlamına gelen “mûşâyaa”dan alınmıştır. Hadislerden anlaşıldığı üzere, Şia bizzat Hz. Peygamber (s.a.a) tarafından Hz. Ali (a.s)’a uyanlara verilen addır. Şia sözcüğü Kuran-ı Kerim de birkaç yerde bu manada kullanılmıştır. Mesela Kuran-ı Kerim, Hz. İbrahim’i Hz. Nuh’un Şia’sı olarak tanıtarak şöyle buyurmuştur:

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ

“Doğrusu İbrahim de onun takipçilerindendi.” Saffat; 83

◆ Şia'nın Doğuşu

Hız. Peygamber efendimiz (s.a.a)'den nakledilen ve Ali (a.s)'ın Şiası olarak adlandırdığı topluluğu kapsayan hadisler, şunu gösteriyorki Ali (a.s)'ın tarafdarlarına “Şia” kelimesini ilk kez Hız. Peygamber (s.a.a)'ın kendisi kullanmıştır. Bu konu hakkındaki bazı hadisleri burada açıklayacağız;

Harezmi Menakibinde Cabir'den şöyle nakleder:

Biz Peygamber (s.a.a)'ın yanındaydık. O sırada Hız. Ali (a.s) geldi ve Peygamber (s.a.a):

“Şüphesiz size kardeşim geldi” diye buyurdular. Daha sonra Kâbe'ye yöneldi ve elini (İmam Ali (a.s)'ın omzuna) koyarak şöyle buyurdular:

إِنَّ هَذَا وَ شِيعَتَهُ هُمُ الْفَائِزُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

“Şüphesiz kıyamet günü kurtuluşa erenler bu (Ali) ve Şialarıdır.”

Peygamber efendimiz (s.a.a), sonra şöyle devam ettiler:

“Bana ilk iman eden odur. Allah'ın ahdine en vefadar kalan, Allah'ın emirlerini en iyi koruyan, insan-

lar arasında en adaletli olan, hakları eşit şekilde paylaştıran ve Allah katında en büyük değere sahip olan yine Ali'dir”

Peygamber efendimiz (s.a.a)'ın bu hadisi üzere Bey-yine suresinin 7. Ayeti nazil oldu.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

Şüphesiz, iman edip Salih ameller işleyenler ise; işte onlar da yaratılmışların en hayırlılarıdır.

Hz. Ali (a.s), bu ayet ile çok anılmasından dolayı onu görenler:

قَدْ جَاءَكُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

Şüphesiz insanların en hayırlısı geldi. Diyorlardı.

Tarihi Bağdadi, Hz. Resulullah (s.a.a)'ın İmam Ali (a.s)'a hitaben şöyle buyurduğunu nakleder:

أَنْتَ وَشِيعَتُكَ فِي الْجَنَّةِ

“Sen ve Şiaların cennettedirler.”

Peygamber efendimiz (s.a.a), İmam Ali (a.s)’ın evlatları, Şiaları ve Şialarını sevenler hakkında şöyle buyurmuştur:

“ Ey Ali! Allah Şüphesiz seni, zürriyetini, çocuklarını, ehlini, Şialarını ve Şialarını sevenleri affedecektir.”

Yine İbni Esir, Nihaye adlı kitabında Peygamber efendimiz (s.a.a)’ın İmam Ali (a.s) hakkında şöyle buyurduğunu nakleder:

“Şüphesiz çok yakında sen ve Şiaların Allah’ın huzuruna razı olmuş ve razı olunmuş bir halde varacaksınız.”

Bu hadisi şerifler hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara başvurabilirsiniz:

- ❑ Menakibi Harezmi, s.66
- ❑ Tarihi Bağdadi, c.12 s, 289
- ❑ Seavik’ul Muhrika, s.96 – 139- 140
- ❑ İbni Esir, Nihaye, c.3 s.276

◆ Şia, Allah’a İtaat Edendir

İmam Muhammed Bâgır (a.s), Şialarının kimler olduğunu kısa bir cümleyle şu şekilde açıklamıştır:

شِيعَتُنَا مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ.

“Bizim Şiamız, Allah azze ve celleye itaat eden kimselerdir.”

❑ Bihar'ul Envar, c.65 s.653

❖ Şia ve Namaz

Namaz kılmamak bir kenara dursun, namazı hafife alanların bile şefaatten mahrum kalacaklarını vurgulayan İmam Sadık (a.s), Şia'nın namaz ile irtibatının ne denli sıkı olması gerektiğini açık bir dille aşağıdaki hadisinde şöyle beyan etmiştir:

قَالَ الْإِمَامُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:
إِنَّ شَفَاعَتَنَا لَنْ تَنَالُ مُسْتَخِفًّا بِالصَّلَاةِ.

“Şüphesiz bizim şefaatomuz, namazı hafife alanlara asla ulaşmaz.”

❑ Bihar'ul Envar, c.82 s.236

❖ Amel Etmenin Önemi

İmam Ali (a.s), kendi sevgilerinin şartı olarak şöyle buyurmuştur:

مَنْ أَحَبَّنَا فَلْيَعْمَلْ بِعَمَلِنَا، وَلْيَتَجَافَبِ الْوَرَعَ

“Bizi seven, bizim gibi amel etmeli ve dindarlığı kendine gömlek edinmelidir.”

□ Gururu’l Hikem, H. 8483

◆ Ehl-i Beyt Sevgisi ve Musibetler

İmam Ali (a.s), Ehl-i Beyt’i sevenlerin haklılıklarından dolayı daima sıkıntı içerisinde olacaklarını ve bundan dolayı da hazırlıklı olmaları gerektiğini şu şekilde açıklamıştır:

مَنْ أَحَبَّنَا فَلْيُعِدَّ لِلْبَلَاءِ جُلْبَابًا.

“Bizi seven kimse, belalar için gömlek hazırlamalıdır.”

□ Gururu’l Hikem, H. 9037

◆ Ehl-i Beyt Sevgisinin Zorlukları

İmam Ali (a.s), yine bir başka hadisi şerifinde ehli beyt'i sevmenin, dünyadaki sıkıntılı neticesinden bahsederek şöyle buyurmuştur:

مَنْ تَوَلَّانا فَلْيَلْبَسْ لِلْمَحَنِ إِهَاباً

“Bizi seven büyük sıkıntıları kendine deri edinmelidir.”

□ Gururu'l Hikem, H. 9038

◆ Ehl-i Beyt Sevgisi ve Mükâfatı

H. Ali (a.s), Ehl-i Beyt sevgisinin sadece kuru kuruya bir ifadeden ibaret olmaması gerektiğini ve sevginin hakiki bir sevgi olması gerektiğini şu şekilde açıklamıştır:

مَنْ أَحَبَّنَا بِقَلْبِهِ وَكَانَ مَعَنَا بِلسَانِهِ وَقَاتَلَ عَدُوَّنَا
بَسِيفِهِ فَهُوَ مَعَنَا فِي الْجَنَّةِ فِي دَرَجَتِنَا.

“Kim bizi gönlüyle sever, diliyle bizimle olur, kılıcıyla da düşmanlarımızla savaşırsa, cennette bizimle, bizim derecemizde olacaktır.”

□ Gururu'l Hikem, H. 8146

◆ Şia Yalnız Kaldığında Allah'ı Anar

قَالَ الْإِمَامُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: شِيعَتُنَا
الَّذِينَ إِذَا خَلَوْا ذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا.

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur:

“Şiilerimiz yalnız kaldıklarında Allah'ı çok zikredenlerdir.”

□ Bihar'ul Envar, c.93 s.162

◆ Ehl-i Beyt'e Karşı Şia'nın Görevi

Ehl-i Beyt sevgisinden dolayı her müminin üzerine düşen vazifeler vardır. Bu vazifelerden biri de sevgisini taşıdığı Ehl-i Beyt'i diğer insanlara, doğru bir şekilde tanıtmasıdır. Ehl-i Beyt'in nasıl tanıtılması ve hedeflerinin ne şekilde açıklanması gerektiği hususunda İmam Rıza (a.s) şöyle buyurmuştur:

رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا أَخِيَا أَمَرْنَا فَقُلْتُ لَهُ: وَكَيْفَ يُخَيِّي
أَمْرَكُمْ قَالَ: يَتَعَلَّمُ عُلُومَنَا وَيُعَلِّمُهَا النَّاسَ فَإِنَّهُمْ
لَوْ عَلِمُوا مَحَاسِنَ كَلَامِنَا لَا تَتَّبَعُونَا.

“Allah bizim işimizi ihya eden kula rahmet etsin.”

Sizin işinizi nasıl ihya edebilir? Diye sorduğumda şöyle buyurdu: **“İlmimizi öğrenip onu insanlara öğreterek. Zira insanlar sözlerimizin güzelliğini bilecek olurlarsa şüphesiz bize tâbi olurlar.”**

❑ Bihar’ul-Envar, c. 2, s.30

❑ Mean’il-Ehbar, s. 18

◆ Hz. Ali (a.s)’ın Müminlere Vasiyeti

İmam Ali (a.s)’ın kılıç darbesini aldığı an ile ruhunu teslim ettiği an arasında geçen süre kırk sekiz saatten daha az sürmüştü. Ama o, bu süreyi de fırsat bilerek, her an yanındakilere nasihat ediyordu. Yirmi maddeden oluşan bir vasiyet buyurdu. O vasiyet, madde madde şöyle kaleme alındı:

Bismillahirrahmanirrahim!

Bu, Ebu Talip Oğlu Ali'nin vasiyetidir. Ali, Allah'ın birliğine ve Muhammed'in onun kulu ve resulü olduğuna şahitlik eder. Allah, kendi dinini diğer dinlere galip kılmak için resulünü gönderdi. Şüphesiz namazım, ibadetlerim, yaşamım ve ölümüm Allah içindir. Onun ortağı yoktur. Ben bununla görevlendirildim ve Allah'a teslim olanlardayım.

Oğlum Hasan! Sana ve bütün çocuklarıma ve bu sözlerimin ulaştığı herkese, şunları tavsiye ediyorum:

1-İlahi Takvayı asla unutmayın. Ölene kadar Allah'ın dininde sabit kalın.

2-Hep birlikte Allah'ın ipine sarılın. İman ve Allah'ı tanıma hususunda birleşin ve dağılmayın. Peygamber (s.a.a) şöyle buyurdu:

“İnsanların arasını düzeltmek, sürekli kılınan namaz ve tutulan oruçtan daha üstündür. Dini yok eden, fesat ve ihtilaflardır.”

3-Yakınlarınızı unutmayın. Sıla-i Rahim yapın. Çünkü Sıla-i Rahim yapmak Allah katında insanların hesabını kolaylaştırır.

4-Yetimlerin hakkı hususunda Allah'tan korkun. Sakın ola aç ve himayesiz kalmasınlar.

5-Komşularınız hususunda Allah'tan korkun. Peygamber (s.a.a), komşu hakkından o kadar bahsetti ki, onları da mirasa ortak edecek zannettik.

6-Kuran hususunda Allah'tan korkun. Sakın ola başkaları Kuran'a amel etmede sizden öne geçmesinler.

7-Namaz hususunda Allah'tan korkun. Namaz dininizin direğidir.

8-Kâbe hususunda Allah'tan korkun. Sakın ola Haccı terk etmeyin. Hac terk edilirse mühlet bile verilmez size. Başkalarının lokması olursunuz.

9-Cihat hususunda Allah'tan korkun. Allah yolunda cihattan, malınızı ve canınızı esirgemeyin.

10-Zekât hususunda Allah'tan korkun. Zekât ilahi gazabı söndürür.

11-Peygamberimiz (s.a.a)'in zürriyeti hususunda Allah'tan korkun. Sakın ola zulüm görmesinler.

12-Peygamber (s.a.a)'in yarenleri hususunda Allah'tan korkun. Allah resulü onları emanet etmiştir.

13-Fakir ve yoksullar hususunda Allah'tan korkun. Onları hayatınıza ortak edin.

14-Köleler hususunda Allah'tan korkun. Onlar, Peygamber (s.a.a)'in emanet ettiği son kimselerdir.

15-Allah'ın rızası olan işleri yapın ve bu konuda insanların sözlerine önem vermeyin.

16-İnsanlarla iyi geçinin. Kuran bunu emretmektedir.

17-İyiliğe yöneltip kötülükten sakındırma işini terk etmeyin. Bu iş terk edilirse, kötüler size musallat olacak ve size zulmedeceklerdir. İşte o zaman, iyileriniz ne kadar dua ederse etsin, kabul edilmez.

18-Aranızdaki dostluğu arttırın. Birbirinize iyilik edin. Birbirinizden kaçarak irtibatınızı kesmeyin. Tefrikadan sakının.

19-Hayırlı işleri, birbirinize yardım ederek yerine getirin. Günahlarda ve düşmanlık yaratacak işlerde birleşmeyin.

20-Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın cezası şiddetlidir...

Bu vasiyetten sonra İmam Ali (a.s)’dan ruhunu teslim edene kadar: “La ilahe illallah” sözünden başka bir söz duyulmadı.

4) Soru: İmam Ali ve Ehl-i Beyt (a.s) hakkında Allah-u Teâlâ, hangi ayetleri nazil etmiştir?

Cevap: İmam Ali ve Ehl-i Beyt (a.s) hakkında birçok ayet nazil olmuştur. Bu hususta nazil olan Kuran ayetlerinin sayısı Şii ve Ehl-i Sünnet müfessir ve tarihçilerine göre üç yüzden fazladır. Şimdi burada bunların bir kısmına değineceğiz:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ
اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

1) “İnsanlardan öyleleri de var ki, canlarını Allah’ın rızasını kazanma yolunda feda ederler. Allah ise, kullarına karşı çok şefkatlidir.” (Bakara; 207)

Bu ayetin nüzul sebebi tarihte şu şekilde anlatılmaktadır:

Kureyş’lilerin Allah Resulü (s.a.a)’e verdikleri sıkıntılar, gün geçtikçe artıyordu. Sonunda Kureyş’in büyükleri, Allah’ın elçisini öldürmek için plan yapmak üzere Darunne'de bir araya geldiler. Daha önceden kararlaştırıldığı üzere, toplantıya Kureyş kabilesinden olmayan hiç kimse katılamayacaktı. Ama Necd kabilesinden olduğunu söyleyen yaşlı bir adam, Darunne'de'ye gelerek, toplantıya katılması gerektiğini ve bu konuda fikirleri olduğunu söyledi. Kureyşliler adama engel olmaya kalkıştıysalar da adam, ısrarları sonucu toplantıya katılmayı başardı. Bu adam, müşriklere yardım etmek için ihtiyar kılığına girmiş olan Şeytandan başkası değildi.

Toplantıda ilk olarak Peygamber (s.a.a)’in biri tarafından öldürülmesi önerildi. Ancak Necd’li ihtiyar, hemen müdahale ederek şöyle dedi:

-Bu kesinlikle olmaz! Çünkü Peygamber’i bir kişi öldürdüğü takdirde Haşim oğulları onu sağ bırakmaz ve intikam alırlar. Sonra kim, Peygamber’i öldürdüğü takdirde,

kendisinin de öldürüleceğini bile bile bu işi yapmaya yanaşır ki?

Bu sözleri mantıklı bulan Kureyş büyükleri, yeni bir çözüm yolu bulmak için, derin bir düşünceye daldılar. İçlerinden biri sessizliği bozarak:

-O zaman onu bir yere hapsedelim, dedi.
Ancak Necd’li ihtiyar, bu öneriyi de reddederek şöyle dedi:

-Onu hapsedmek doğru olmaz. Çünkü Haşim oğullarından birini hapsederseniz, bu onlara ağır gelir ve tek başlarına size güçleri yetmese bile, Hac zamanı geldiğinde insanlardan yardım isteyip Muhammed’i kurtaracaklardır.

Necd’li ihtiyarın bu sözleri üzerine oradakilerden biri kalkarak:

- O zaman onu sürgüne gönderelim, dedi.
Necd’li ihtiyar, yine öneriyi reddederek şöyle bir açıklama yaptı:

- Bu çok tehlikeli bir öneri! Çünkü Muhammed, güzel yüzlü ve güzel konuşan biridir. Onu sürgüne gönderirseniz, binlerce insanı kendine uydurur ve daha güçlü bir şekilde üzerinize gelir.

Sonunda Peygamber (s.a.a)’i öldürme önerisi kabul edilerek, Kureyş kabilesine mensup her taifeden birer kişi

bu plana dâhil edilecekti. Bu plan dâhilinde, Peygamber (s.a.a)'i öldürecek gruba, Haşim oğullarından Ebu Leheb de dâhil edildi. Bu şekilde işlenecek olan cinayet topluca işlenecek ve Peygamber (s.a.a)'in kan parası ödenerek bu işe son verilecekti.

O akşam Peygamber efendimiz (s.a.a), müşriklerin planladıkları bu çirkin oyunlardan vahiy yoluyla haberdar edildi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.a) Hz. Ali (a.s)'ı çağırıp, ona şöyle buyurdu:

- Ey Ali! Bu akşam benim için önemli bir fedakârlıkta bulunman gerekiyor.

Hz. Ali (a.s):

- Ey Allah'ın Resulü! Sizin her emrinize hazırım, dedi.

Hz. Peygamber (s.a.a):

- Bu akşam benim yattığım yerde yatacak, üzerime örttüğüm yorganı başına örtüp bekleyeceksin, dedi.

Hz. Ali (a.s), Hz. Peygamber (s.a.a)'den aldığı emir üzere hemen harekete geçti.

Diğer taraftan müşrikler, Peygamber (s.a.a)'in evine geceleyin ansızın sızmak istiyorlardı. Ama Ebu Leheb, evde bulunan çocukların korkmaması için:

- Sabaha kadar bekleyelim, dedi.

O gece Hz. Ali (a.s), Peygamber efendimiz (s.a.a)'ın yatağına yattı. Allah'ın Resulü (s.a.a) de kimseye görünmeden Mekke dışına çıktı.

Sabah olunca müşrikler, Peygamber (s.a.a)'ın evini sıkı bir şekilde denetleyerek içeri girdiler. Hz. Ali (a.s)'ı Hz. Peygamber (s.a.a)'ın yatağında uyurken gören müşrikler, adeta çılgına dönmüşlerdi. Hz. Ali (a.s)'a dönerek:

-Arkadaşın nerede? Diye sordular.

Hazreti Ali (a.s), kendisine doğrultulan kılıçlara rağmen çok rahat bir şekilde şöyle buyurdu:

-O'nu bana mı emanet ettiniz ki şimdi benden istiyorsunuz?

-Pekâlâ, nereye gitti? Dediler.

-Sizler O'nu sürgün etmek istiyordunuz, oysa şimdi O'nun kendisi bu sürgüne gitti, dedi.

-Eğer O'nu bulamadıysak, yerinde yatana öldürelim, dediler. İçlerinden birisi şöyle dedi:

-O daha çok genç, bırakın gitsin. Belli ki Muhammed onu kandırmış.

Hazreti Ali (a.s) yiğitçe şöyle buyurdu:

-Dünyadaki bütün insanlar deli olsa ve benim aklımı onlara paylaştırsalar, Allah’a ant olsun ki, onların hepsi akıllı olurlardı. Bunu bilin ki, sizin hepinizden daha akıllıyım ve anlayış bakımından da sizin hepinizden daha üstünüm...

Tarihin kaydettiği bu fedakârlığı kısaca anlatmaya çalıştık ama en önemlisi bu fedakârlığın, Allah tarafından övülmüş olması ve Allah’ın, Ali (a.s) hakkında bu mübarek ayetini nazil etmesidir.

İbni Abbas, İmam Ali (a.s)’ın fedakârlığı ve neticesinde nazil olan Bakara suresinin 207. Ayeti hakkında şöyle demiştir:

“Bu ayet, Ebu Talip oğlu Ali hakkında nazil oldu. Peygamberimiz (s.a.a), müşriklerden kaçıp mağaraya girdiği zaman, Ali (a.s) onun yatağında yatmıştı.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara müracaat edebilirsiniz:

- ❑ Fahri Razi, Bakara 207’in açıklamasında...
- ❑ Şevahid’ut Tenzil, c.1 hadis. 133
- ❑ Nehcül Belağa Şerhi, İbni Ebil Hadid, c.13 s.261
- ❑ Mustedrek’ul Hâkim, c.3 s.4 ve 133

❑ Usd'ul Gabe, c.4 s.25

❑ Tefsiri Kebir / Fehri Razi C.5 S.204,

❑ Yenabi'ul Mevedde 21. bölüm S.105

❑ İhya'ul Ulum C.3 S.238

❑ Nur'ul Ebsar S.86

❑ Kifayet'ut Talib S.239

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

**2) “Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık-
tan infak edenler (hayra harcayanlar); işte
onların mükâfatları Rableri katındadır. On-
lara korku yoktur ve onlar hüzünlenmeye-
ceklerdir de.” (Bakara; 274)**

Bu ayetin nüzul sebebi hakkında İbni Abbas şöyle ri-
vayet etmektedir:

**“Ali’nin dört dirhemi vardı. Bir dirhemini akşam,
ikinci dirhemi gündüz, üçüncü dirhemini gizlide ve
dördüncü dirhemi de açıkca infak etti.”**

Allah-u Teâlâ, Hz. Ali’nin yapmış olduğu bu örnek
davranışı övmüş ve bu amel neticesinde büyük mükâfatlar
vaat etmiştir. Birçok tefsir ve tarihi kitapta bu hâdise kay-
dedilmiştir.

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara
müracaat edebilirsiniz:

❑ Tefsiri Beyzavi (Beyrut baskısı) C.1 S.141 bu aye-
tin açıklamasında...

❑ Tefsiri Kebir \ Fahri Razi C.8 S.89 bu ayetin açıkla-
masında...

❑ Şevahid-ut Tenzil \ Hafız Hesevani C.1 S.115 Ha-
dis 163

❑ Tefsiri Durrul Mensur C.1 S.374 bu ayetin açıklamasında...

❑ Yenabi'ul Mevedde \ Şeyh Süleyman Kunduzi Hanefi S.250

❑ Tefsiri Keşşaf \ Zemehşeri C.1 S.319 bu ayetin açıklamasında...

❑ Tefsiri İbni Kesir C.1 S.326 bu ayetin açıklamasında...

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا
وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

3- “Kim sana gelen ilimden sonra, bu konuda seninle tartışmaya girerse, de ki: “Gelin çocuklarımızı ve çocuklarınızı; kadınlarımızı ve kadınlarınızı; kendimizi ve kendinizi çağıralım ve sonra lanetleşerek, Allah’ın lanetinin yalancıların üzerine olmasını dileyelim.” (Al-i İmran; 61)

Bu ayetin nüzul sebebi tarihte şu şekilde anlatılmaktadır:

Necran Hristiyanlar'ından bir grup Medine'de Hz. Resulullah (s.a.a)'in huzuruna gelip Hz. İsa (a.s) ve diğer bazı konularda, Peygamber efendimiz (s.a.a)'e sorular sordular. Peygamber efendimiz (s.a.a) onları kendi kitaplarından mantıklı yollarla ikna etmeye çalıştı. Ama onlar hakikati kabul etmediler. Bunun üzerine, Allah Teâlâ yukarıda zikrettiğimiz Al-i İmran 61. ayeti nazil ederek Hz. Resulullah (s.a.a)'e onları lanetleşmeye çağırmasını ve böylece kimin hakikat üzere olduğunun belirlenmesini emretti.

Bu ayet doğrultusunda Peygamber efendimiz (s.a.a), ikna olmayan Necran Hristiyanlar'ını mubahaleye ve lanetleşmeye davet etti. Onlar da bu daveti kabul edip, tayin olunan gün ve mekânda mubahaleye hazırlandılar. Ancak mubahale edilmeden önce Hristiyanlar'ın büyüğü yanındaki gruba dönerek şöyle dedi:

Eğer Muhammed yakın akrabalarıyla lanetleşmeye gelirse, onunla lanetleşmeye yanaşmayın. Zira bu durumda ondan korkulur. Ama eğer bütün ashabını toplar da bir padişah havası içerisinde gelirse, onunla lanetleşmekten hiç korkmayın. Çünkü onun bu davranışı hak üzere olmadığını ve sadece saltanat peşinde olan şöhret sever biri olduğunun kanıtı olacaktır.

Kendi aralarında böyle bir karar alan Necran Hristiyanlar'ı kendilerine yaklaşanları gördüklerinde onların; Hz. Muhammed (s.a.a) ve dört kişilik bir grup olduğunu gördüler. Bunun üzerine Hristiyanlar'ın büyüğü, Peygamber efendimiz (s.a.a)'in yanındakilerin kimler olduğunu sordu. Ona şöyle dediler:

Onun yanı başında olan genç, amcası oğlu ve damadıdır, arkalarından gelen kadın Fatime'dir ve iki taraflarında bulunan çocuklar da torunları Hasan ve Hüseyin'dir, diye cevap verdiler.

Bu cevabı işiten Hristiyanlar'ın büyüğü, o nurlu yüzleri iyice süzdükten sonra:

Allah'a Andolsun! Öyle yüzler görüyorum ki, eğer Allah'tan isterlerse dağları yerinden oynatırlar. Ey Hristiyan topluluğu! Eğer yok olmanızı istemiyorsanız, bu yüzlerle lanetleşmeye yanaşmayın ve İslam hükümetine vergi vermeyi kabul ederek Muhammed ile barışın, dedi.

Böylece Hristiyan büyükleri mubahele etmeden, vergi vermeyi kabul ederek oradan ayrıldılar.

Hilyet’ul Evliya adlı kitapta Cabir’den bu konuda şöyle rivayet edilmiştir:

“Bu ayet Ehl-i Beyt hakkında nazil olmuştur.”
“Kendimizden” kasıt, peygamberimiz ve Ali (a.s)’dır
“Çocuklarımızdan” kasıt, Hasan (a.s) ve Hüseyin (a.s)’dır, **“Kadınlarımızdan”** kasıt da Fatıma (s.a)’dır.”

Bu rivayetin nakledildiği bazı kaynaklar şunlardır:

- ❑ Tefsir’i Kebir / Fahri Razi C.12 S.80
- ❑ Tefsir’i İbni Kesir C.1 S.371
- ❑ Durr’ul Mensur / Suyuti C.2 S.43
- ❑ Menakib-i İbni Meğazili S.263
- ❑ Kifayet-ul Hisam S.309
- ❑ El- Fusulul Muhimme S.8
- ❑ Tarih’ul Hulefa S.169

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي
شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ
تَأْوِيلًا

4- “Ey iman edenler! Allah’a itaat edin; peygambere ve sizden olan emir sahiplerine (peygamberin vasilerine) itaat edin. Bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, Allah’a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onu, Allah’a ve peygambere götürün. Bu, daha hayırlı ve sonuç bakımından da daha güzeldir.” (Nisa; 59)

Cabir Ensari şöyle rivayet ediyor, bu ayet nazil olduğunda Peygamber (s.a.a)’e sordum:

“Ey Allah’ın Resulü! Emirlerine itaat etmek için Allah’ı tanıdık ve Resulünün kim olduğunu da biliyoruz ama Allah’ın itaat edilmelerini, size itaat etmekle aynı kılan emir sahiplerini tanımıyoruz. Onlar kimlerdir?”

Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu:

“Ey Cabir! Onlar benden sonra Müslümanların imamları ve benim yerimi alacak kişilerdir. İlki, Ebu Talib oğlu Ali (a.s)’dır. Sonra Hasan, ondan sonra Hüseyin emir sahibidirler. Onlardan sonra Hüseyin’in oğlu Ali (Zeynel Abidin) ve sonra Ali oğlu Muhammed’dir. Tevrat’ta Bâgır diye adlandırılmıştır ve sen onu görme şerefine ereceksin. Onunla görüştüğün zaman benim selamımı kendisine ilet. Ondan sonra Muhammed oğlu Cafer’dir, lakabı Sadık’tır. Ondan sonra Cafer oğlu Musa ve Musa oğlu Ali Rıza’dır. Sonra Ali oğlu Muhammed Taki’nin sırası gelir. Ondan sonra Muhammed oğlu Ali ve Ali oğlu Hasan’ın sırası gelecektir. Onlardan sonrada ismi benim ismim ve lakabı benim lakabımla aynı olan Allah’ın yeryüzündeki hüc-ceti Hasan ibni Ali’nin oğlu emir sahibi olacaktır. Allah onunla dinini bütün dünyaya yayacaktır. O, uzun bir gaybet dönemi geçirecektir, o zaman takipçileri bu şekilde imtihan edilecektir ama onlar ona olan inançlarını sağlam olarak sürdüreceklerdir.”

O zaman takipçileri onun varlığından yararlanabilecekler mi? diye sorduğumda Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu:

“Beni peygamber olarak görevlendiren Allah’a yemin ederim ki onlar, O’nun velayet nurundan, güneş

ışığından bulutların arkasında olsa bile yararlandıkları gibi yararlanacaklardır.”

Başka kaynaklarda da kısaca şöyle geçer:

“Emir sahipleri, Hz. Ali (a.s) ve onun evlatları içerisinde İmam olanlardır.”

Bu rivayetin nakledildiği bazı kaynaklar şunlardır:

- ❑ Yenabi’ul Mevedde, Kunduzi Hanefi, S.134-7
- ❑ Şevahid’ut Tenzil C.1 S.148–202 ve 204
- ❑ Tefsir’i Razi C.3 S.357
- ❑ İhkak’ul Hak C.3 S.424
- ❑ Feraid’us Simteyn C.1 S.314 H.250
- ❑ Ėayet-ul Meram Bab. 58

الْيَوْمَ يَنْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا
تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ

وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
دِينًا

5- “Bu gün artık kâfirler, sizin dininizden (dininizi ortadan kaldırmaktan) ümitlerini kestiler. Öyleyse onlardan korkmayın; ben-den korkun. Bugün sizin dininizi kemale erdirdim. Üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam’a razı oldum.” (Maide; 3)

Bu ayetin nüzul sebebi tarihte şu şekilde anlatılmaktadır:

Hac merasimi bittikten sonra bütün hacılar, Peygamberimiz (s.a.a)’ın eşliğinde yola koyuldular. Gadir Hum denilen yere geldiklerinde Peygamber efendimiz (s.a.a), önde gidenlere durmalarını, arkadan gelenlerin ise kendisine yetişmesini istedi. Sonra Maide Suresinin 67. ayeti kerimesinin nazil olduğunu yanındakilere duyurarak, ayeti kerimeyi şu şekilde okudu:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

**“Ey Peygamber! Rabbinden sana indirilen (ayet-
ler)i tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O’nun (Allah’ın)
elçiliğini yerine getirmemiş olursun. Allah, seni insan-
lardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hi-
dayet etmez.”**

Daha sonra şöyle buyurdu:

—Acaba ben sizlere kendi nefislerinizden daha önce-
likli değil miyim?

Orada bulunanlar hep birlikte:

—Evet, ey Allah’ın Resulü! Dediler.

Peygamber efendimiz şöyle devam etti:

—Ben kimin Mevlası isem, Ali’de onun mevlasıdır.

Bu konuda Ebi Seid Hudri’den rivayetle Şevahid’ut
Tenzil adlı kitapta şöyle geçer:

Bu ayet peygamberimize nazil olduğunda, peygamber
efendimiz şöyle buyurdu:

“Allahu Ekber! Din kemale erdi. Allah nimetini tamamladı, benim risaletime ve benden sonra Ali İbni Ebu Talib’in velayetine razı oldu.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara müracaat edebilirsiniz:

❑ Şevahid’ut Tenzil \ Hafız Hesevani C.1 S.157
Hadis 211

❑ Feraid’us Simteyn 12. Bölüm C.1 S.74

❑ Tefsir’i İbni Kesir C.2 S.491

❑ El Bidaye ven Nihaye C.7 S.347

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

6- “Sizin veliniz sadece Allah, resulü ve iman edip namaz kılan, rükû halinde zekât verenlerdir” (Maide; 55)

Bu ayetin nüzul sebebinde şöyle nakledilmektedir:

Bir gün Hz. Ali (a.s) camide namaz kılıyordu. Namaz esnasında, camiye bir dilenci girdi;

Allah rızası için yardım eder misiniz? Diye seslendi.

O esnada kimse onu umursamadı. O, ellerini gökyüzüne kaldırarak şöyle seslendi:

Allah'ım sen şahit ol! Ben senin Resulünün camisinde yardım talebinde bulundum ama kimse beni umursamadı.

Bu esnada Hz. Ali (a.s) rükû halindeydi. Sağ elinin serçe parmağıyla işaret etti. Dilenci de parmağında bulunan yüzüğü çıkardı ve o esnada Resulullah (s.a.a)'e Maide suresinin 55. ayeti nazil oldu.

Bu ayetin İmam Ali (a.s) hakkında nazil olduğunu açıklayan bazı kaynaklar şunlardır:

❑ Fahri Razi, kendi meşhur tefsirinde bu ayetin açıklamasında... C.12 S.26.

❑ İnsab'ul Eşraf \ Bilazi C.2 S.150 Hadis.151.

❑ Yenabi'ul Mevedde \ Şehy Süleyman Kunduzi Hanefi S.251.

❑ Şevahid'ut Tenzil \ Hafız Hesevani C.1 S.173 Hadis 231.

❑ Durr'ul Mensur \ Suyuti C.2S.322. Bu ayetin açıklamasında...

❑ Tefsir'i Taberi bu ayetin açıklamasında... C.6 S.288

❑ Keşşaf \ Zemehşeri C.1 S.649. Bu ayetin açıklamasında...

❑ Tefsir'i Beyzavi C.1 S.272. Bu ayetin açıklamasında...

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ
لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ
النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

7- “Ey peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O’nun (Allah’ın) elçiliğini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidayet etmez.” (Maide; 67)

Bu ayeti kerime, Peygamberimiz (s.a.a)’ın hayatının son döneminde Veda Haccı’ndan dönerken Gadir Hum denilen yerde nazil olmuş ve ayette Hz. Ali (a.s)’ın kendisinden sonra halkın velisi olduğunu açıklaması emredilmiştir. Bu emir o kadar önemliydi ki Peygamberimiz (s.a.a), bu emri yerine getirmediği takdirde, peygamberlik görevini yerine getirmemiş olacaktı. Şimdi soruyoruz peygamberimizin ömrünün son zamanlarında Allah-u Teâlâ’nın çok önem verdiği ve neredeyse peygamberimizin görevi ile eşit gördüğü bu emir neydi? Bu emir kesinlikle Müslümanlar için hayati bir önem taşıyordu, dolayısıyla bu emrin ne olduğu konusunda tefsirlere kısaca bir göz atmamız gerekir. Bu konuda İbni Abbas şöyle naklediyor:

Maide suresinin 67. ayeti, Hz. Ali (a.s) hakkında nazil olmuştur. Allah-u Teâlâ peygamberine Ali (a.s) hakkındaki bu ayeti açıklamasını emrettiğinde, Peygamberimiz (s.a.a) Ali (a.s)’ın elini tutarak şöyle buyurdu:

“Ben kimin mevlası isem Ali’de onun mevlasıdır.” Allah’ım!
Onun dostlarına dost, düşmanlarına da düşman ol.”

Yine, Ebu İshak Salebi tefsirinde ve Taberi El- velayet kitabında ve İbn-i Sebbâğ-i Maliki bu ayetin Hz. Ali (a.s) hakkında nazil olduğunu söylemişlerdir.

Tebliğ ayetinin Hz. Ali (a.s) hakkında indiği hususunda araştırma yapan merhum Allâme Emîni, “*El Gadir*” kitabında bu ayetin İmam Ali (a.s) hakkında nazil olduğunun 110 sahabe tarafından nakledildiğini yazar.

Bu sahabelerden bazıları şunlardır:

Zeyd b. Erkam, Ebu Said Hudri, İbni Abbas, Cabir İbni Abdullah Ensari, Ebu Hureyre, Bera b. Akib, Huzeife, Amir b. Zumre ve İbni Mesud...

Bu hususta Tabiin'den yaklaşık 84 rivayet naklolunmuştur. Bu konuyu 360'ın üzerinde İslam âlimi kitaplarında nakletmişlerdir.

Yukarıda belirtilen rivayetler göz önünde bulundurulduğunda bu ayetin İmam Ali (a.s) hakkında nazil olduğu hususunda hiçkimsenin şüphesi olmadığı görülmektedir. Zira bundan dolayıdır ki “Gadir Hum” ve “Tebliğ” ayeti İslam âlimlerinin gereken özen ve itinanın gösterilerek üzerlerinde çalışmaları gereken bir mevzudur. Günümüz insanları bu olayın içeriğini ve boyutlarını dikkatle incelemelidirler.

Bu ayetin Hz. Ali (a.s) hakkında nazil olduğu hususunda birçok kaynak vardır. Bu kaynaklara örnek verecek olursak:

❑ Durr'ul Mensur \ Suyuti C.2 S.327 bu ayetin açıklamasında...

❑ Şevahid'ut Tenzil \ Hafız Hesevani C.1 S.188 bu ayetin açıklamasında...

❑ Esbab'un Nuzul \ Ebul Hasan Vahidi Nişaburi S.150.

❑ Ma nezele minel Kuran fi Ali \ Hafız Ebu Neim Esbehani bu ayetin açıklamasında...

❑ Yenabi'ul Mevedde \ Şeyh Süleyman Kunduzi Hanefi S.140 bu ayetin açıklamasında aynı rivayeti nakletmişlerdir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
الصَّادِقِينَ

8- “Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmek- ten sakının ve doğrularla beraber olun.” (Tövbe; 119)

Bu ayet hakkında İbni Abbas şöyle demiştir:

“*Doğrularla birlikte*” den kasıt, Ali İbni Ebu Talip ve taraftarlarıdır.”

Yine İbn-i Esakir bu ayetin tefsirinde şöyle rivayet etmektedir:

"Ali bin Ebi Talib ile beraber olunuz."

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara müracaat edebilirsiniz:

- ❑ Tefsir’i Se’lebi, C.1 Tevbe 119. ayetin açıklama-
sında...
- ❑ Durr’ul Mensur, -Suyuti- Bu ayetin açıklama-
sında...,
- ❑ İbni Esakir, 930. Hadiste,
- ❑ Tarih’i Dimeşk, C.2 S.421,

❑ Şevahid'ut Tenzil / Hafız Hesevani- Hadis 1, C.1 S.259' da bu rivayeti nakletmişlerdir.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

9- Kâfirler: “Ona Rabbinden neden bir mucize indirilmedi?” diyorlar. Sen sadece bir uyarıcısın. Her topluluğun bir yol göstericisi vardır. (Rad; 7)

İbni Abbas, Rad Süresinin 7. ayeti hususunda şöyle demiştir:

Bu ayet nazil olduğunda Peygamberimiz (s.a.a) şöyle buyurdu:

“İnzar eden benim. Hidayet yolunda götüren Ali'dir. Ey Ali! Benden sonra hidayete erenler senin vesilenle hidayete erecekler.”

Bu rivayeti nakleden kaynaklardan bazıları şunlardır:

❑ Tefsir'i Kebir / Fahri Razi C.19 S.14

❑ Durr'ul Mensur / Suyuti C.4 S.52

❑ Şevahid'ut Tenzil / Hafızı Hesevani C.1 S.293 Hadis. 398

❑ Müstedrek'i Hâkim C.3 S.129–130

❑ Tefsir'i İbni Kesir C.4 S.499

❑ Tefsir'i Taberi C.13 S.108

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

10- “Kâfirler: “Sen gönderilmiş değilsin” diyorlar. De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve yanında kitaptan ilim bulan yeter.” (Rad; 43)

Abdullah İbni Selam, Rad suresinin 43. ayetinde “Kitap İlminin Sahibi” diye adı geçen şahsın kim olduğunu Peygamber efendimiz (s.a.a)’e sorduğunda, Allah Resülü:

“Hiç şüphesiz ki o şahıs, Ali İbni Ebu Talip’tir” diye buyurdu.

Bu rivayeti nakleden kaynaklardan bazıları şunlardır:

❑ Yenabi'ul Mevedde, s.284, h. 60

❑ Suyuti, Tefsir'i Durr'ul Mensur, Rad 43. ayetin açıklanmasında...

❑ Şevahid'ut Tenzil, C.1 S.308,

❑ Hafız İbni Neim Esbehani, “Ma Nezele Minel Kuran Fi Ali (a.s)” adlı kitabında Rad 43. Ayetin açıklamasında...

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَرْعٍ
يَوْمَئِذٍ أَمْنُونَ

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

11- “Kim iyilik getirirse ona ondan daha hayırlısı vardır. Ve onlar o gün, korkudan güvendedirler.”

Kim de kötülük getirirse, onlar da yüz üstü ateşe atılırlar. (Onlara): “Siz yaptıklarınızdan başka bir şeyle mi cezalandırılıyorsunuz?” (denir). (Neml; 89-90)

Ebi Ebdillah el Cedeli’den şöyle nakledilmiştir:

Ali (a.s) bana dedi ki:

“Sana Allah’ın, insanı cennete götürmeğe vesile kıldığı iyiliği söyleyeyim mi? Ve yine sana amellerin kabul edilmemesine ve Allah’ın kulunu ateşe atmasına sebep olan günahı söyleyeyim mi?”

Evet deyince, İmam Ali (a.s) Neml 89. ve 90. ayetleri okuyarak şöyle buyurdu:

“Ey Eba Ebdillah! İyilik, bizim sevgimizdir. Günah ise, bize buğz etmektir.”

Bu hadisi şerif hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara müracaat edebilirsiniz:

❑ Şevahid’ut Tenzil C.1 S.426-428

❑ Tefsir’i Se-lebi C.2 bu ayetin açıklamasında...

❑ Menakıb'ı Âl-i Ali / Reşid'ud Din C.3 S.225

❑ Yenabi'ul Mevedde 24. bölüm S.113

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً

12- “...Ey Ehlibeyt! Ancak ve ancak Allah sizden her türlü pisliği ve suçu uzak tutmayı, sizi tam bir temizlikle tertemiz kılmayı irade ediyor.” (Ahzab; 33)

Bu ayeti kerimede Allah-u Teâlâ, Ehlibeyt (a.s)’ın tertemiz ve masum olduğunu belirtmiştir. Ayetin Peygamber efendimizin ehlibeyti hakkında nazil olduğu hususunda kimsenin şüphesi yoktur.

Ancak peygamberimizin ehlibeytinin kimler olduğu konusunda ihtilaflar vardır. Bazıları ehlibeytin, Peygamberimizin zevceleri olduklarını söylemişlerdir. Delilleri ise ehlibeyt kelimesinin öncesinde ve sonrasında peygamberimizin zevcelerinden bahsedilmiş olmasıdır.

Biz bu görüşün yanlış olduğunu çok basit bir noktaya değinerek izah etmek istiyoruz. Bildiğimiz gibi Arap gramerinde müzekker (erkek) ve müennes (bayan) zamirleri vardır. Yani Arapça da erkeğe ve kadına aynı zamirle hitap edilmez. “*Kum*” erkekler için, “*Kunne*” kadınlar için kullanılır. Dikkat ederseniz ayetteki kelimelerin sonunda erkeklere mi yoksa kadınlara mı hitap edildiğini görürsünüz. Gördüğümüz gibi ayetin “*Enkum*” ve “*Yutahhirakum*” kelimelerinin sonunda açıkça erkeklere hitap için kullanılan “*Kum*” kelimesi gelmiştir. Dolayısıyla kadınlara hitap edilmediği gayet açık ve nettir. Burada akla şöyle bir soru gelebilir:

Eğer ehlibeyt, Peygamberimizin zevceleri değilse o halde neden Allah-u Teâlâ Peygamberimizin eşlerine hitap ettiği bir ayetin tam ortasında ehlibeytten bahsetmiş? Bu soruya Allame Tabatabayi (r.a) şöyle cevap vermiştir:

Bu ayette ehlibeyte hitap edilen bölümün aynı ayet içerisinde nazil olduğuna dair bir delil yoktur. Rivayetlerden anlaşıldığı üzere bu bölüm ayrı olarak nazil olmuş ancak Kuran’ı Kerim’in toplatılması zamanında Ahzab 33. ayete yerleştirilmiştir. Bu ayette olduğu gibi diğer bazı ayetlerde de bu duruma rastlanmaktadır. Yani önceki ayetle sonraki ayetin bağlantısı kopmaktadır. Bunun da sebebi dediğimiz gibi Kuran’ın toplatılması sırasında olan bir durumdur.

Evet, ehlibeyt (a.s), Hz. Ali, Hz. Fatıma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin (a.s)’dır. Ümmü Seleme (r.a)’dan şöyle rivayet olmuştur:

“Tethir ayeti benim evimde nazil oldu. Bu ayet nazil olduğu sırada evde Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin vardı. Allah Resulü abasını çıkararak onların üzerine çekti ve şöyle buyurdu:

“Bunlar benim ehlibeytimdir...”

Taberi, Fahri Razi ve birçok İslam âlimi bu olayı şöyle rivayet eder:

Peygamber (s.a.a), Ümmü Seleme’nin evinde bulunduğu bir sırada bu ayeti kerime nazil olmuştur. Peygamber efendimiz (s.a.a), Hz. Ali (a.s), Hz. Fatıma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin (a.s)’ı abanın altında biraraya topladıktan sonra şöyle buyurdu:

“Allah’ım! Bunlar benim Ehl-i Beyt’imdir. Kötülüğü bunlardan uzak kıl ve bunları tam bir temizlikle tertemiz kıl.”

Bu sırada Peygamber efendimiz (s.a.a)’ın eşi Ümmü Seleme şöyle dedi:

Ya Resulallah! Ben de Ehl-i Beytten miyim? Peygamber efendimiz (s.a.a) şöyle cevap buyurdular:

“Sen, hayır üzeresin fakat Ehl-i Beytten değilsin.”

Bu rivayetleri nakleden kaynaklardan bazıları şunlardır:

- ❑ Tefsiri Kebir / Fahri Razi C.25 S.209
- ❑ Tefsiri Keşşaf / Zemahşeri C.1 S.369 (Âli İmran süresinin 61. ayetinin açıklamasında geçer)
- ❑ Durr'ul Mensur / Suyuti C.5 S.215
- ❑ Şevahid'ut Tenzil / Hafız Hesevani C.2 S.56 ve 31
- ❑ Mecme-uz Zevaid / Heysemi C.9 S.169
- ❑ Müstedreki Hâkim C.3 S.133.146.172 ve C.2 S.416

وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ

13- Durdurun onları; çünkü onlar sorguya çekileceklerdir. (Saffat; 24)

Ebi Said Hudri'den şöyle nakledilmiştir:

Allah Resulü bu ayetin açıklamasında şöyle buyurdu:

“O gün sorulacak şey, Ali İbni Ebi Talib’in velayetidir.”

İbni Abbas bu ayet hakkında şöyle demiştir:

“Ali İbni Ebi Talib’in velayeti sorulacaktır.”

Bu rivayeti nakleden bazı kaynaklar şunlardır:

- ❑ Sevaik’ul Muhrika S.89
- ❑ Lisan’ul Mizan C.4 S.211
- ❑ Tezkiret’ul Hevas S.21
- ❑ Menakıb’ı Harezmi 17.Bölüm S.195
- ❑ Mizan’ul İtidal / Zehebi C.3 S.118
- ❑ Şevahid’ut Tenzil C.2 S.106 ve ...

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ

فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا
حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

14- İşte bu, Allah'ın iman edip salih ameller işleyen kullarına müjdelediği şeydir. De ki: “Ben buna karşılık sizden, yakınlarımı (Ehl-i beytimi) sevmekten başka bir ücret istemiyorum.” Kim bir iyilik kazanırsa, biz onun mükâfatını artırırız. Şüphesiz Allah, çok bağışlayan ve şükrün karşılığını bolca verendir. (Şura; 23)

Bu ayetin nüzul sebebi şöyledir:

Peygamber efendimizin Medine'ye geldiği ve İslam'ın temellerinin sağlamlaştığı dönemde, Ensar'dan olan ashap kendi aralarında Allah Resulü'nün yanına gidip can ve başla onun her türlü maddi sıkıntılarında yanında olacaklarını söylemeğe ve çektiği zahmetler karşılığında Peygamberimiz için ne yapabileceklerini sormaya karar verdiler. Bu konuyu Peygambere açtıklarında Şura suresinin 23. ayeti nazil oldu. Allah şöyle emrediyordu:

De ki: “Ben buna karşılık sizden, yakınlarımı (Ehl-i beytimi) sevmekten başka bir ücret istemiyorum.”

Sonra Peygamber efendimiz, yakınlarının sevgisi konusunda insanlara nasihatte bulundu.¹

Ayette geçen “*yakınların*” kimler olduğuna da değinecek olursak:

Ahmet İbni Hanbel, Fezail’us Sahabe adlı kitabında şu rivayeti nakletmiştir:

Şura Suresi’nin 23. ayeti nazil olduğunda ashap, Peygamber efendimize gelerek:

Ya Resulallah! Sevgileri bize vacip olan yakınların kimlerdir? Diye sordular. Allah Resulü şöyle cevap verdi:

“*Yakınlarım Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin’dir*”
Peygamber efendimiz bu sözünü üç kez tekrarladı.

Peygamberimizin yakınlarının (Ehlibeytinin) Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin (a.s) olduğuna dair birçok rivayet vardır. Daha fazla bilgi için aşağıdaki kitaplara müracaat edebilirsiniz:

❑ Tefsir-i Keşşaf \ Zemehşeri C.4 S.219

❑ Tefsir-i Beyzavi C.2 S.362

❑ Tefsir-i İbni Kesir C.4 S.112

¹ Mecme’ul Beyan. C.9, S.29

❑ Yenabi’ul Mevedde 32. Bölüm S.123–444

❑ Menakibu Ali (a.s) –İbni Meğazili- S.307 Hadis 352

❑ Şevahid’ut Tenzil C.2 S.130 Hadis 822

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ
يَخْرُجُ مِنْهُمَا الْمُلُّوُ وَالْمَرْجَانُ

15- İki farklı (tatlı-tuzlu ve soğuk-sıcak) denizi birleşmiş oldukları halde (karıştırmayarak) yan yana koydu (Rahman; 19). “İkisinden de inci ve mercan çıkar” (Rahman; 22).

İbni Abbas’tan şöyle rivayet edilmiştir: “İki deniz, Ali ve Fatıma’dır. Aralarındaki perde Peygamberimizdir. İnci ile Mercan ise Hasan ve Hüseyin (a.s)’dır.”

Bu rivayeti nakleden bazı kaynaklar şunlardır:

❑ Durr’ul Mensur C.6 S.158

❑ Şevahid’ut Tenzil C.2 S.209 Hadis.919

❑ Tefsiri Se'lebi C.4 S.289

❑ Maktel'ul Hüseyin / Harezmi S.112

❑ Kenz'ul Fevaid S.366

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

16- (Üçüncü grup, hayırda) öne geçenler, öncülerdir (Vakıa; 10).

Nur'us Segaleyn ve El-Mizan tefsirinde İbni Abbas'tan şöyle rivayet edilir:

Allah Resulüne bu ayeti sorduğumda bana şöyle dedi:

“Cebrail dedi ki: Onlar, Ali ve taraftarlarıdır. Allah'a ve cennete yakınlık konusunda öndedirler.”

Bazı tefsirlerde İbni Abbas'tan şöyle rivayet edilir:

Bu ümmetin önde geleni Ali İbni Ebi Talip'tir. Allah Resulü ile ilk namaz kılan Ali'dir. Bu ayet de Ali İbni Ebi Talip hakkında nazil olmuştur.

Bu rivayeti nakleden bazı kaynaklar şunlardır:

❑ Durr'ul Mensur / Suyuti C.6 S.171

❑ Mizan'ul İtidal / Zehebi C.1 S.536 Hadis 2003

❑ İstiab / İbni Ömer Yusuf İbni Abdullah C.3 S.1090
Hadis 1855

❑ Tezkiret'ul Hevas 2. Bölüm S.21

❑ Mecme'ul Kebir / Teberani C.3 S.112

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ
فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ
فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ

17- Ey iman edenler! Siz, Peygamber'e gizli bir şey arz edeceğiniz zaman, gizli konuşmanızdan önce sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer bula-mazsanız, şüphesiz Allah, çok bağışlayan ve Rahimdir (Mücadele; 12).

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten korktunuz mu? Mademki yapmadınız, Allah da sizin tövbenizi kabul etti; şu halde namaz kılın, zekât verin, Allah'a ve Peygamber'ine itaat edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır (Mücadele; 13).

Hız. Ali (a.s) bu ayet hakkında şöyle buyurmuştur:

“Allah'ın kitabında bir ayet var ki benden önce ve benden sonra bir kişi bile ona amel etmemiştir ve etmeyecek. Bir dinarım vardı, onu bozarak on dirhem yaptım ve ne zaman peygamberimizle konuşmaya gitsem önce bir dirhemini sadaka verirdim.”

İbni Abbas'tan şöyle nakledilmiştir:

“Bu ayete Ali'den başkası amel etmemiştir...”

Bu rivayetleri nakleden bazı kaynaklar şunlardır:

❑ Tefsiri Fahri Razi C.29 S.271

❑ Tefsiri İbni Kesir C.4 S.326

□ Tefsiri Beyzavi C.2 S.476

□ Esbab'un Nuzul / Vahidi S.308

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحاً
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا
وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

18- “Ey iman edenler! İhlâslı bir tövbe ile Allah’a tövbe edin. Olur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmaz, nurları önlerinden ve sağlarından koşar. Derler ki: “Rabbimiz! Bizim nurumuzu tamamla ve bizi bağışla. Şüphesiz, senin her şeye gücün yeter.” (Tahrim; 8)

İbni Abbas, Tahrim suresinin 8. ayetini okuduktan sonra şöyle dedi:

“Peygambere iman edenlerden kasıt, Ali ve takipçileridir.”

Bu rivayeti nakleden bazı kaynaklar şunlardır:

❑ Ma Nezele Minel Kuran Fi Ali (a.s)-Hafızı Ebi Neim Esbehani- Ayetin açıklamasında...

❑ Cem’ul Cevami’us –Suyuti- C.2 S.155’de bu rivayeti nakletmişlerdir.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

19- Şüphesiz, iman edip Salih ameller işleyenler ise; işte onlar da yaratılmışların en hayırlılarıdır (Beyyine; 7).

Taberi tefsirinde ve Ğayet-ul Meram kitabı 94. babında İbni Ebil Carut'un, Muhammed b. Ali'den, o da Hz. Ali (a.s)'dan ve o da Peygamber efendimiz (s.a.a)'den şöyle nakletmiştir:

“Bu ayet, Ali ve onun Şiaları hakkında nazil olmuştur.”

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

20- Sonra o gün nimetlerden muhakkak sorulacaksınız (Tekasür; 8).

İmam Cafer-i Sadık (a.s), Tekasur suresinin 8. ayeti hakkında şöyle buyurmuştur:

“Kıyamet gününde sorulacak olan nimetten maksat, Ali İbni Ebi Talip’in velayetidir.”

Bu rivayeti nakleden bazı kaynaklar şunlardır:

❑ Ma Nezele Minel Kuran Fi Ali (a.s) -Hafız Ebi Neim Esbehani- Bu ayetin açıklamasında...

❑ Şevahid’ut Tenzil- Hafızı Hesevani- C.2 S.368’de bu rivayeti nakletmiştir.

★

وَالْعَادِيَّاتِ ضَبْحاً ★ فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحاً ★
فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحاً ★ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعاً ★ فَوَسَطْنَ
بِهِ جَمْعاً

21- “Andolsun nefesleriyle ses çıkararak soluk soluğa koşan atlara,

(Tırnaklarıyla) ateş çıkaranlara,

Sabah vakti baskın yapanlara,

Derken her yanı, toza dumana boğanlara,

Derken düşman topluluğunun tam ortasına dalanlara”
(Adiyât; 1-5).

Yüce Allah bu surede silsile gazvesinde atlara ve savaşçılara yemin içmektedir. Arap kavimlerinden bir grup, Peygamber (s.a.a)’e ani bir saldırı için, Remle vâdisinde toplandılar. Peygamber (s.a.a) ashabına:

“*Bunların karşısında kim duracak*” diye buyurdular.

Ehl-i Suffe’den bir grup, kalkarak:

-Biz duracağız Ey Allah Resulü! Dediler.

Resulullah onların arasında kura çekti. Bu kuradan sekiz kişi ve diğerlerinden de birkaç kişinin ismi çıktı. Peygamber efendimiz (s.a.a), Ebu Bekir’e savaşmak üzere Ben-i Selime doğru hareket etmesini emretti. İslam birlikleri vâdide düşmanla karşılaştılar. Onlar Müslümanları bozguna uğrattılar ve bir kısım Müslüman’ı da öldürdüler ve bu birliğin sancaktarı olan birinci halife Ebu Bekir’de kaçarak canını kurtardı.

Sonra Resulullah (s.a.a), sancağı ikinci halife Ömer’e verdi. O da yenilgiye uğradı. Peygamber (s.a.a) bu duruma çok üzülüyordu. Daha sonra Amr b. Ass “*Beni gönder ya Resulallah!*” dedi. Resulullah (s.a.a) onun isteğini geri çevirmeyerek Müslüman birliklerini onunla gönderdi. Onun komutasında bulunan Müslüman birlikleri yine bu seferde düşman tarafından bozguna uğrattıldılar ve Amr b. As’ın beraberindeki bir kısım Müslüman da öldürüldü.

Peygamber efendimiz (s.a.a) birkaç gün hiçbir şey söylemeden sükûneti seçti. Bu sırada da düşmana beddua ediyordu. Sonra Emiru'l-Müminin Ali (a.s)'ı yanına çağırdı ve İslam sancağını onun güçlü ellerine teslim ederek uğurladı. Onun hakkında hayır dua da bulundu.

Bu Müslüman birliğinde daha önceleri muzaffer olmandan geri dönen; Ebu Bekir, Ömer ve Amr b. As da vardı. Hz. Ali (a.s) komutasındaki İslam birlikleri geceleri yol alıp, gündüzleri pusuda bekliyorlardı. Sonunda düşmanla karşılaşacakları vâdinin önüne geldiler. Amr b. As, ikinci halife Ömer'e;

-*“Bu vâdi bizim için Beni Selim'den daha tehlikeli yırtıcı hayvanlar ve kurtlarla dolu. En doğrusu vâdiye üstten girmektir.”* Diyerek, Müslümanların savaş taktiğini değiştirmek istiyordu. Amr b. As, bu isteğini ikinci halife yoluyla Emir'el Müminin Hz. Ali (a.s)'a ulaştırmak istediğinde, birinci halife Ebu Bekir araya girerek onun düşüncesini Hz. Ali (a.s)'a aktardı. Hz. Ali (a.s) bu düşüncenin doğru olmadığını bildiğinden bu taktiği önemsemedi.

Sonra Hz. Ali (a.s)'ın büyük taktiği üzere sabah vakti, düşmana baskın yapıldı ve böylece defalarca mağlup oldukları yerde bu defa yüzleri gülerek İslam'ın galibiyet sancağını semalarda dalgalandırdılar. İşte bu sırada Adiyât suresi nâzil oldu:

“Andolsun nefesleriyle ses çıkararak soluk soluğa koşan atlara,

(Tırnaklarıyla) ateş çıkaranlara, Sabah vakti baskın yapanlara,

Derken her yanı, toza dumana boğanlara,

Derken düşman topluluğunun tam ortasına dalanlara” (Adiyât; 1-5).

Peygamber (s.a.a) büyük bir sevinçle İmam (Ali (a.s)’ı karşıladı. Emiru’l-Müminin attan indiğinde Peygamber efendimiz (s.a.a) şöyle buyurdu:

“Eğer ümmetimden bazı grupların, Hristiyanların Hz. İsa hakkında dediklerini, senin hakkında da diyeceklerinden korkmasaydım, bugün senin hakkında öyle sözler derdim ki bir grubun yanından geçtiğinde, (teberrük) olarak senin ayağını bastığın toprağı alırlardı. (Atına) Bin! Allah ve Reslü senden razıdır.”

Bu ayetlerin nüzul sebebi hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kaynaklara başvurabilirsiniz.

❑ Tefsir-i Ebu’l-Futuh Razi, c.12, s.150

❑ Mecmeu’l-Beyan, c.10, s.528

❑ Biharu’l-Envar, c.21, s.66

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

**22- Hacılara su verilmesini ve Mescid-i Ha-
ram'ın onarılmasını, Allah'a ve ahiret gü-
nüne iman eden ve Allah yolunda cihad
eden (in yaptığı) ile bir mi tutuyorsunuz!
(Bu ikisi) Allah katında bir olmazlar. Allah,
zalimler topluluğunu hidayet etmez
(Tövbe; 19).**

Bu ayetin nüzul sebebi şöyledir:

Talha b. Şeybe ve Abbas birbirlerine karşı övünmeye başlamışlardı. Zira Talha şöyle diyordu:

-Ben Beytullah'a daha yakınım, çünkü anahtarı benim elimdedir.

Abbas ise, üstünlüğünü şu şekilde kanıtlamaya çalışı-
yordu:

-Ben daha yakınım. Zira ben hacılara su veriyorum.

Bunları duyan Ali (a.s) şöyle buyurdu:

**“Halkın ilk imân edeni ve Allah yolunda en çok sa-
vaşanı benim.”**

Yüce Allah da, İmam Ali (a.s)’ın üstünlüğünü bildir-
mek için bu ayeti nâzil etti.

Bu ayetin nüzul sebebi hakkında daha fazla bilgi için
aşağıdaki kaynaklara başvurabilirsiniz.

❑ Durru’l-Mensur, c.3, s.318

❑ Tefsir-i İbn-i Kesir, c.2, s.241

❑ Tefsir-i Taberi, c.10, s.68

❑ Camiu’l-Usul, c.9, s.477

❑ Tefsiru’l-Kebir, c.16, s.10

❑ Vahidi, Esbabu’n-Nuzul, s.139

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

23- Bir isteyen, kesin gerçekleşecek olan azabı istedi (Mearic; 1).

Salebi ve İbni Sebbağ gibi büyük İslam âlimleri, kitaplarında bu ayetin nüzul sebebi hakkında şöyle demişlerdir:

Peygamber efendimiz (s.a.a), Zilhicce ayının 18. de Hz. Ali (a.s)’ı kendi yerine halife tayin ederek şöyle buyurdu:

“Ben, kimin mevlası isem Ali de onun mevlasıdır.”

Bu sırada bu haberi duyan Haris İbni Numan, Peygamber efendimizin yanına gelerek şöyle dedi:

Bizi Allah’ın birliğine ve kendi Peygamberliğine çağırdın kabul ettik. Namazı, zekâtı, haccı ve orucu emrettin biz de kabul ettik, fakat sen bununla da yetinmeyerek amcaoğlun olan şu genci bizim önderimiz kıldın. Acaba bu senin sözün müdür yoksa Allah’ın emri midir? Peygamber efendimiz şöyle buyurdular:

“Allah’a yemin olsun ki, Allah’ın emridir.”

Bu cevabı alınca, Haris İbni Numan devesine doğru yöneldi ve kendi kendine şöyle söylenmeğe başladı:

Ey Rabbim! Bu söylenenler doğruysa, gökten benim başıma taş yağdır veya beni acı bir azaba uğrat.

Haris henüz devesine varmamıştı ki gökten başına düşen bir taşla, İlâhi azabı tatmış oldu. Böylece yukarıdaki zikrettiğimiz Mearic suresinin ilk ayeti nazil oldu.

Bu ayetin nüzul sebebi hakkında daha fazla bilgi için aşağıdaki kaynaklara başvurabilirsiniz.

❑ Fusulul Muhimme, s.26

❑ Kifayet'ul Hisam, s.488

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَظِيرًا

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا
شُكْرًا

24- (Onlar) adaklarını yerine getirir, kötü-lüğü yaygın olan bir günden korkarlar.

Kendilerinin, ona sevgi (ve ihtiyaç) duymalarına rağmen yiyeceği yoksula, yetime ve esire yedirirler.

“Biz size, sadece Allah rızası için yediriyoruz. Sizden bir karşılık ve teşekkür istemiyoruz...” (İnsan; 7-9)

İbni Abbas şöyle rivayet eder:

Bir gün İmam Hasan (a.s) ile İmam Hüseyin (a.s) hastalanmışlardı. Peygamber efendimiz bir grup sahabe ile onların ziyaretine gelmişti. Peygamber efendimiz, İmam Ali (a.s)’a dönerek şöyle buyurdular:

“Ey Ali! Bu çocukların iyileşmesi için nezir edecek olursan pek iyi olur.”

Peygamber efendimiz (s.a.a)’ın tavsiyesi üzere İmam Ali (a.s), Hz. Zehra ve hizmetçileri Fizze üç gün oruç nezirinde bulundular. Yine bazı rivayetlerde buna İmam Hasan (a.s) ile İmam Hüseyin (a.s)’ın da katıldığı geçmektedir. Çok geçmeden her iki Peygamber torunu sağlıklarına kavuştular. Fakat maddi yönden sıkıntı içinde olan İmam Ali (a.s) birisinden üç kilo arpa borç aldı ve onu Hz. Zehra (s.a)’ya teslim etti. Böylece bütün aile fertleri ve Hz. Fizze o gün için oruç tuttular. Hz. Zehra elinde bulunan arpanın üçte birini iftar için ekmek yaparak pişirip hazırladı. İftar vakti yaklaştığında biri kapıyı çalarak:

Ey Muhammed Ehl-i Beyt'i! Size selam olsun, ben fakir bir Müslüman'ım, bana yardım edin. Allah size Cennet yemeği versin, dedi.

Hz. Ali (a.s) ve ev halkının hepsi o akşam yemeklerini fakire verdiler ve kendileri suyla iftar ettiler.

İkinci gün yine aynı vakitte bir yetim geldi ve onlar yemeklerinin hepsini ona verdiler ve kendileri suyla oruçlarını açtılar.

Üçüncü gün de esir biri gelerek aynı talepte bulundu. Yine bütün ev halkı o akşam ki yiyeceklerinin hepsini ona verdiler ve kendileri de o akşam oruçlarını tekrar suyla açtılar.

İmam Ali (a.s) sabah vakti İmam Hasan ve İmam Hüseyin (a.s)'ı da yanına alarak Peygamber efendimiz (s.a.a)'in ziyaretine gittiler. Peygamber efendimiz (s.a.a) onların solgun ve bitkin hallerini gördüğünde çok üzüldü. Torunlarının ellerinden tutarak kızı Hz. Zehra (s.a)'ın evine doğru yola koyuldu. Eve geldiğinde kızını ibadet mihrabında gördü ve onun da bitkinliği yüzünden okunuyordu. Bu durum Peygamber efendimiz (s.a.a)'i çok etkilemişti. İşte bu sırada Cebrail (a.s) İnsan Suresinin Ehl-i Beyt hakkındaki ayetlerini getirerek Peygamber efendimiz (s.a.a)'i mutlu kıldı ve böyle bir hanedana sahip olduğu için onu kutladı.

Allâme Eminî “El Gadir” kitabında bu hadisi yazan Ehl-i Sünnet âlimlerinden otuz dördünün ismini açıklamıştır. Dolayısıyla bu hadis Meşhur, hatta Mutavâtir haddine varmıştır.

Bu konu hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler aşağıdaki kitaplara başvurabilirler:

- ❑ El-Gadir, c.3 s.107
- ❑ İhkak’ul Hak, c.3 s.157
- ❑ Tefsir-i Numune, c.25 s.343

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

25- Derken Âdem, Rabbinden bazı sözler aldı. Allah tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri çokça kabul eden ve Rahîmdir (Bakara; 37).

İbn-i Abbas'tan şöyle rivâyet edilmiştir:

Resulullah'a, Âdem'in Rabbinden öğrenip tövbe ettiği kelimeleri sorunca:

“Muhammed, Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin hürmetine bağışlanmasını istedi. Sonra bağışlandı.” Diye buyurdu.

Bu konu hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler aşağıdaki kitaplara başvurabilirler:

❑ Tefsir-i Levvame, c.1, s.215 (Ömer b. Hattab'dan naklen)

❑ Durru'l-Mensur, c.1, s.60;

❑ Yenabiu'l-Mevedde, s.97;

❑ Menakıb-ı İbni Meğazili, s.63;

❑ Mein Kâşifi, Mearicun-Nubuvvet, s.9

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
زَهُوقًا

26- De ki: “Hak geldi batıl yok oldu. Zaten batıl yok olucudur.” (İsra; 81)

İmam Bâgır (a.s), bu ayeti kerimenin açıklamasında şöyle buyurmuştur:

“Bizim Kaimimiz (Mehdi) kıyam edince batıl hükümetler yok olacaktır.”

Bu konu hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler aşağıdaki kitaplara başvurabilirler:

- ❑ Tefsir’i Numune, c.12, s.234
- ❑ Tefsir’i Nur-us Sakaleyn, c.3 s.212-213
- ❑ El Mehdi, s.44

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ
الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

27- Şüphesiz biz, Zikirden sonra Zebur'da da: “Yeryüzüne salih kullarım varis olacaktır” diye yazmıştık (Enbiya: 105).

İmam Muhammed Bâgır (a.s) bu ayet hakkında şöyle buyurmuştur:

“Bunlar, ahir zamanda zuhur edecek olan Mehdi (a.s)’in asha-bıdırılar.”

Mecme-ul Beyanın yazarı sonra şöyle devam ediyor:

Hz. Resulullah (s.a.a)’den şöyle nakledilmiştir:

“Eğer dünyanın ömründen bir gün dahi kalsa, Allah o günü, benim Ehlibeyt’imden Salih bir kişiyi göndererek, yeryüzünün zulüm ve haksızlıkla dolduğu gibi, adalet ve eşitlikle doldurmak üzere uzatır.”

Bu konu hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler, Kummi Tefsirinin 1.cildinin 158.sayfasına başvurabilirler.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى
لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا
يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ

28- Allah, sizden iman edip salih ameller işleyenlere kendilerinden öncekileri hükümran kıldığı gibi, onları da yeryüzüne hükümran kılacağını vaat etti. Kendileri için seçip beğendiği dinlerini, onlar için güçlendirip yerleştirecek ve korkularından sonra onları, güvene kavuşturacaktır. Onlar, bana ibadet eder, hiçbir şeyi bana ortak koşmazlar. Bundan sonra kimler inkâr ederse işte onlar, fasıkların ta kendileridir. (Nur; 55)

Meşhur müfessir Tabersi, bu ayetin tefsirinde İmam-lardan şöyle nakletmiştir:

“Şüphesiz bu ayet, Muhammed (s.a.a)’in torunu Mehdi hakkındadır.”

Yine bu konuda Peygamber efendimiz (s.a.a)’in şöyle buyurduğu birçok müfessir tarafından nakledilmiştir:

“Eğer dünyanın ömründen bir gün dahi kalsa, Allah o günü, benim Ehlibeyt’imden Salih bir kişiyi göndererek, yeryüzünün zulüm ve haksızlıkla dolduğu gibi, adalet ve eşitlikle doldurmak üzere uzatır.”

Bu konu hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler aşağıdaki kitaplara başvurabilirler:

- ❑ Muntehab-ul Eser, s.247
- ❑ Mecma-ul Beyan, c.4 s.152
- ❑ Tefsir'i Numune, c.14 s.531
- ❑ Kurtub'i Tefsiri, c.7 s.4292

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
 فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ
 عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائٍ

29- Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah, öyle bir toplum getirir ki, (Allah) onları sever, onlar da O'nu (Allah'ı) severler. (Onlar) Müminlere karşı alçakgönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve güçlüdürler. Allah yolunda cihat eder ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın lütfüdür ki, onu dilediğine verir. Allah lütfü geniş olan ve (her şeyi) bilendir (Maide;54).

Gaybet-i Numani kitabının yazarı Muhammed b. İbrahim, kitabında Süleyman b. İcli'den, o da İmam Sadık (a.s)'dan şöyle nakleder:

“Şüphesiz Mehdi'nin, bunu yapacak olan dost ve yardımcıları vardır. Bütün insanlar ortadan kalkmış olsalar bile, Allah Teâlâ onun yardımcılarını getirecektir. Bu ayette sözü edilen topluluk işte onlardır.”

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ
لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

30- Fitne kalmayıncaya ve din tamamıyla Allah'ın oluncaya kadar onlara karşı sava- şın. Eğer vazgeçerlerse, şüphesiz Allah yap- tıklarını görmektedir (Enfal; 39).

Alusi (Ruh-ul Meani) ve diğer tefsir kitapları, bu ayeti
kerime hakkında İmam Sadık (a.s)'dan şöyle nakletmişler-
dir:

“Bu ayetin son tevil'i ve tefsiri henüz gerçekleşmemiştir. Bizim
kıyam eden Kaimimiz (Mehdi) gelince, bu ayetin tevil ve tefsiri
açığa kavuşacaktır. Andolsun ki, o zaman Muhammed
(s.a.a)'in dini, gecenin her yeri kaplayan huzuru gibi bütün yer-
yüzünü huzuruyla kaplayacaktır ve yeryüzünde ne bir müşrik
ne de bir putperest kalacaktır.”

Bu rivayeti nakleden bazı kaynaklar şunlardır:

- ❑ Tefsiri Numune. C.7 S. 166–167
- ❑ Mecme'ul Beyan Tefsiri. C.5, S.25
- ❑ Kurtubi C.7, S.4692

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى
اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

31- Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Ama kâfirler istemese de Allah nurunu mutlaka tamamlayacaktır (Tövbe;32).

Allah'a ortak koşanlar istemese de, hak dini bütün dinlerden üstün kılmak için, Peygamberini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur (Tövbe;33).

Şeyh Saduk, Ebu Besir'den, İmam Sadık (a.s)'ın şöyle naklettiğini rivayet etmiştir:

“Allah'a andolsun ki, bu ayette vaat edilen henüz gerçekleşmemiştir; Kaim (Hz. Mehdi) zuhur edinceye kadar da bu gerçekleşecek değildir. Kaim zuhur ettiğinde, onun kıyam ve zuhurundan rahatsızlık duymayacak hiçbir kâfir ve müşrik kalmayacaktır. Kâfir veya müşrik olan bir kimse, taşın içine de girecek olsa, o taş dile gelip: “Ey mümin! İçimde bir kâfir var, beni kır ve onu öldür” diyecektir.”

Bu rivayet ve benzerlerinin kaynakları şöyledir.

❑ Kemal-ud Din ve Tamam-un Nime, c.2, s.670.

❑ Bihar-ul Envar, c.13, s.136 -137

Kitabımızın sonuna geldiğimiz şu son satırlarımızda İmam Ali (a.s.)'ın yüce makamı hakkında söylenmiş güzel bir şiirle kelimamızı noktılıyor, sizlerden âcizane dualarınızda bizleri de yâd etmenizi temenni ediyoruz.

Ne Güzel Söylenmiş Miski Emberle Süslenmiş Bu Sözler

Hubbu Aliyyin cunne; *Ali'nin sevgisi siperdir*

gesiymun nari vel cenne; *Cennet ve cehennemı ayırandır*

vesiyyul Mustafa heggen; *Mustafa'nın hakk vasisi*

imamul insi vel cine; *insan ve cinlerin imamı.*

Ya ehlebeyti Mustafan nebiyi; *Ey Mustafa nebinin ev halkı*

ğussistum bil veledi zekiyyi; *tertemiz bir evlat size mahsus oldu*

inne ismehu min şamiğil eliyi; *şüphesiz ismi yüceden geldi*

Eliyyun uřtugge minel eliyyi; yűce Allah ona kendi adını verdi.

